

1981 மே 7]

5. வரவு செலவுத் திட்டம் 1981-82 வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 15. காவல்துறை—கோரிக்கை எண் 16.

தியணைப்புப் பணிகள்—தொடர்ச்சி.

*திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே— மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற காவல்துறை மற்றும் தியணைப்புப் பணிகள் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற நம்முடைய காவல்துறை ஒரு சிறந்த காவல்துறை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சமீபத்திலே நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே நல்ல முறையிலே பாதுகாப்புத் தந்தார்கள் அதன் மூலமாக பல இலட்சம் மக்களுக்கு எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லாமல் ஒரே ஒரு சிறு குறையைத் தவிர அதாவது நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களின் தலையிலே ஒரு காயம் ஏற்பட்டதைத் தவிர மற்ற டியாக நல்ல முறையிலே நடந்தது. ஆகவே காவல்துறையினர் சிறப்பாகப் பணியாற்றியதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் வந்த நேரத்திலே அவருக்கு தக்க பாதுகாப்பினை அளித்த காவல்துறைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையைத் தொடங்குகிறேன். நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு விசேஷ கோர்ட் அமைப்பது பற்றியும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினை கலவரப்பகுதி என்று அறிவிக்கின்ற வகையிலேயும் ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதற்காக நேற்றைய தினம் இங்கே பேசியவர்களின் சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அங்கே மத்திய அரசைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் பதில் சொல்கின்ற போது யாரும் எந்தவிதமான அச்சமும் படவேண்டாம் என்றும் மாநில அரசுக்கு உதவியாகத்தான் நாங்கள் செயல்படுவோம் என்றும் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியிலே கலவரம் நடக்கின்றது என்றால் நம்முடைய மாநில அரசு கூட மத்திய எல்லைப் படையினையும் இராணுவப் படையினையும் தருவிக்கிறார்கள். ஆகவே அது எல்லாம் மாநில அரசின் நிர்வாகத்திலே குறுக்கிடுவதாக இருக்காது. ஆக அந்த முறையிலே தான் விரிவான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும், அதே நேரத்திலே சொத்துக்களையும், உயிர்களையும் பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் அந்த சட்ட மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் அந்த மசோதாவிடமிருந்து நீங்கள் ஆதரவு தருங்கள் என்றும் அப்போதுதான் இந்தியாவிலே எந்தப் பகுதியிலே கலவரம் நடந்தாலும் அதை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 7]

தமிழ்நாட்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளில் காவல்துறை மானியக் கோரிக்கைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் 1977-78, ஆம் ஆண்டு 33,65.17 இலட்சமும், 1978-79, ஆம் ஆண்டு 33,61.36 இலட்சமும், 1979-80 ஆம் ஆண்டு 40,43.84 இலட்சமும், 1981-82 ஆம் ஆண்டு 55,85.23 இலட்சமும் கோரப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த வகையிலே பார்த்தால் நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றதற்குப் பிறகு காவல்துறைக்கு அதிகமாகச் செலவிடுகிறீர்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? ஏதாவது புதிய படைவினரைத் தோந்தெடுக்கிறீர்களா? புதிய உபகரணங்கள் ஏதாவது வாங்கி இருக்கிறீர்களா என்றால் இல்லை ஆனால் இவற்றில் பெரும்பகுதியான் பணம் சம்பளமாகவும் பயணப்படியாகவும் தான் செலவழிக்கப்படுகின்றது. 1977-ஆம் ஆண்டு நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்பு ஒரு ஐ.ஜி. தான் இருந்தார்- ஒரே ஒரு அடிஷனல் ஐ.ஜி. தான் இருந்தார். ஆனால்- இன்றைக்கு ஒரு டைரக்டர் ஜெனரல் பதவி உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 5 ஐ.ஜி.க்கள் பதவிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 7 டி.ஐ.ஜி.க்கள் இருந்த இடத்திலே இப்போது 11 டி.ஐ.ஜி.க்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் பலருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று இன்னும் விரும்புவீர்களேயானால் 18 டி.ஐ.ஜி.க்களைக்கூட உருவாக்கக்கூடும். அதைக்கூடச் செய்வீர்கள். காரணம் மேலதிகாரர்களுக்கு பதவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த வகையிலே சீ.பி. என்ஜினியராக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்தப் பதவிகளாக இருந்தாலும் ஒரு அதிகாரி இருந்த இடத்திலே இன்றைக்கு 7 பேர், 10 பேர் என்றெல்லாம் பணியாற்றுகின்ற வகையிலே உங்களுடைய நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-40]

அது மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு நம்முடைய டைரக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் வெளிநாட்டிற்குத் தூதுவராக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இன்னும் அந்தப் பதவியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் சென்ற பிறகு அந்த இடத்திலே யாரை புதிதாக டைரக்டர் ஜெனரலாக போடுவது, அந்தப் பொறுப்பை யார் ஏற்கப் போகிறார்கள் என்று இன்னமும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அந்தப் பதவிக்கு வரக்கூடிய எண்ணம் உள்ளவர்கள், ஆம்பிஷன் என்று சொல்வார்களே, அப்படி அந்தப் பொறுப்புக்கு ஆசைப்படக் கூடியவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே கருத்து மீற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றங்குறைகளைச் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த விஷயம் மேல் மட்ட அளவில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்திலும், மாத்திரம் அல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலும்,

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

மற்றும் உள்ள சில அதிகாரிகளின் மத்தியிலும் ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலையை உருவாக்கும் நிலைமைக்கு கொண்டுபோகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

காரணம் அப்படி ஒருவரைப் பற்றி இன்னொருவர் குறைக் கூறிக் கொண்டே தமிழக காவல் துறையின் தலைமைப் பொறுப்பில் பணியாற்றுவார்களேயானால் அது நல்ல முறையாக இருக்குமா? மாரல்லாக இருக்குமா அல்லது இம்மாரல் சூழ்நிலையை உருவாக்குமா என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள் அங்கே இருக்கக் கூடிய அந்த சூழப்பமான சூழ்நிலையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, வருக்குப் பிறகு இன்னார் தான் அந்தப் பொறுப்பை வகிக்கப் போகிறார்கள் என்று திட்டவட்டமாக, அறிவித்து அந்த பதட்டத்தைக் குறைக்க, சூழப்பத்தை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்குக் குற்றங்கள் நடைபெறுவதைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அரசாங்கம் 1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரை புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில், கன்னக் களவு என்ற அடிப்படையில் 1969 ஆம் ஆண்டு 9637 என்றும், 1980 ஆம் ஆண்டில் 9,410 என்றும், அதற்குப் பிறகு 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையில் 1,417 என்றும் கொடுத்துள்ளார்கள். அதேபோல பெரிய திருட்டுக்கள், என்ற தலைப்பில் 1979 ஆம் ஆண்டு 25,406 என்றும் 1980 ஆம் ஆண்டு 25,991 என்றும் 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையில் 3,979 என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இவைகளிலெல்லாம் அரசு கொடுத்துள்ள குறிப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், தமிழகத்தில் இந்தக் குற்றங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து அதிகரிப்பதாகத்தான் தெரிகிறது.

கன்னக் களவுகள் ஆனாலும் சரி, திருட்டுகள் ஆனாலும் சரி, பெரிய திருட்டுகளானாலும் சரி, சிறிய திருட்டுகளானாலும் சரி அவை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இந்தக் குறிப்புகள் கூட பதிவு செய்யப்பட்ட திருட்டுக்களின் விவரமே தவிர, பதிவு செய்யப்படாமல் நிறைய இருக்கும். காரணம், நிறைய பேர்கள் காவல் நிலையத்திற்கு சென்று புகார்கள் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையிலே பதிவு செய்யப்படாத திருட்டுகளே இரண்டு மடங்கு கூட இருக்கும். அந்த வகையிலே பதிவு செய்யப்பட்ட திருட்டுக்களின் விகிதாச்சாரங்களே இந்த அளவில் வித்தியாசமாக இருக்குமேயானால், நாட்டில்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 7]

சட்டம் ஒழுங்கு முறை எப்படி இருக்கிறது- நாட்டில் மக்கள் அமைதியாக எப்படி வாழ முடியும் என்பதையெல்லாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டிலே, திருட்டுக்களையும், களவுகளையும், குற்றங்களையும் தவறுகளையும் பெரும் அளவில் குறைந்த மிகத் திறமையான காவல் துறை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அன்றைக்கு இந்த பருத்தி சூதாட்டத்தைப் பற்றிக்கூட இதே அவையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசினோம். அமைச்சர் அவர்கள் கூட பதில் சொன்னார்கள். ஆனால், அன்றைக்கு ஐ.ஜி.யாக இருந்த திரு. அருள் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட கடுமையான முயற்சிகள் காரணமாக அந்த பருத்திச் சூதாட்டம் முதலில் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டது. இப்போது அது மீண்டும் தலையெடுத்திருக்கிறது என்று அன்று கூட நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டேன்.

அன்றைக்கு, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே எப்படிப்பட்ட குற்றங்களாக இருந்தாலும் சரி, அதில் எப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தாலும் சரி, அவர்களை கொஞ்சம் கூட தயங்காமல் சிறையிலே தள்ளக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள் காவல்துறையிலே இருந்தார்கள். இன்றைக்கு என்ன அந்த ஆற்றல் காவல் துறைக்குக் குறைந்து விட்டதா? அல்லது அவர்களை கடுமையெய்ய விடாமல் யாராவது தடுக்கிறார்களா? யாரும் தடுக்க வில்லை. ஆனாலும் தடை ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் முழுத் திறமையோடு செயல்பட முடியவில்லை என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதை மாற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காலையிலே கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். இராமநாத புரத்திலே தொடர்ந்து கலவரம். பல பேர்கள் அதன் விளைவாக மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக செய்தி. நான் ஒன்றை இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு காவல்துறையில் இன்டெலிஜென்ஸ் விங் என்கிற ஒரு விங் இருக்கிறதா இல்லையா? நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், எங்காவது சிறிய அளவில் திருட்டுகள் நடைபெற்றால், சிறிய கலவரங்களோ, தகராறுகளோ ஏற்பட்டால் அது முன்கூட்டியே அதிகாரிகளுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், பெரிய அளவில் கலவரங்கள்- ஒரு ஊருக்கும் இன்னொரு ஊருக்கும் இடையே- ஒரு இனத்திற்கும் இன்னொரு இனத்திற்கும் இடையே ஒரு ஜாதிக் கும்- இன்னொரு ஜாதிக் கும் இடையே கலவரங்கள் தகராறுகள் ஏற்படுகிறது என்றால், அப்படி ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை அங்கே இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்கிற வாய்ப்பு

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

காவல் துறைக்கு உண்டா இல்லையா? அப்படி உண்டு என்றால் அதை முன்கூட்டியே தடுப்பதற்கு உண்டான நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஏன் ஈடுபடுவதில்லை. கண்டும் காணாமல் விட்டு விடுகிறார்களா? அல்லது ஏனோ தானோ என்ற முறையில் செயல்படுகிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆகவே இந்த 'இன்டெலிஜன்ஸ் விங் இன்னும் சிறப்பாக செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்னும் சற்று வேகமாக அதைச் செயல்படுத்த முடுக்கி விட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நக்ஸலைட் விவகாரம். இன்று அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, அதற்காக அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து அதன் மூலம் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நக்ஸலைட் இயக்கத்தை அடக்கி விடலாம் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள். நக்ஸலைட் இயக்கம் என்பது ஏதோ புதிதாக தோன்றியதல்ல. படித்து பட்டம் பெற்ற திறமையான இளைஞர்களில் இன்று பலர் நக்ஸலைட் ஆக மாறியிருக்கிறார்கள், அப்படி மாறி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சமூக பொருளாதார முன்னேற்றம் காரணமாகத்தான் மாறியிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மற்றும் ஏனைய பிரச்சினைகள் காரணமாக அந்தப் பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடைய முடியாமல் போனதின் காரணமாக நக்ஸலைட்ஸ் ஆக மாறியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கூட ஒரு கமிட்டி போட்டீர்கள். தலைமைச் செயலாளர், நிதிச் செயலாளர், ரெவின்யூத் துறைச் செயலாளர், மற்றும் ஏனைய பிரிவுகளைச் சேர்ந்த செயலாளர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவைப் போட்டீர்கள். அதன் மூலம் சமூக பொருளாதார பிரச்சினையை தீர்க்க வழி ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் செயல்பட்டீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கமிட்டி என்ன செய்திருக்கிறது, என்ன அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது மாறாக வெறும் போலீஸ் ஆக்ஷன் மூலம் அந்தக் காரியங்களைச் செய்து விட முடியும் அல்லது அவர்களை ஒடுக்கி விடலாம் அல்லது அடக்கி விடலாம் என்று நீங்கள் நம்பினால் நீங்கள் தவறு செய்கிறீர்கள் என்பதுதான் பொருள். எனவே சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்களை அந்தப் பகுதிகளில் அமல் படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு காவல் படையை நவீனப்படுத்த மத்திய அரசு சார்பில் கிட்டத்தட்ட 56.35 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். 1978-79-ல் நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால் மத்திய அரசு கொடுத்த

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

[1981 மே 7]

ரூ. 26.51 இலட்சத்தில் செலவிடப்பட்ட தொகை கிட்டத்தட்ட 18 சதவீதம் தான், மீதி 82 சதவீதம் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது செலவு செய்யப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான சரியான காரணங்களைச் சொல்ல முடியவில்லை. அதே போல் 1977-78-ல் ரூ. 29.74 இலட்சம் மத்திய அரசு நிதி ஆதாரம் கொடுத்தும் கூட செலவிடப்பட்ட தொகை 8 சதவீதம் தான், மீதி 92 சதவீதம் தொகை செலவிடப்படாமல் இருக்கிறது. மத்திய அரசு தமிழ்நாடு காவல் படையை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக நிதி ஆதாரங்கள் கொடுத்தும் அது முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னால், குறைவாக அல்ல, நீங்கள் முழுமையாக அதைச் செயல்படுத்தவில்லை, முழு மையாக செலவு செய்யவில்லை என்று சொன்னால் கூட பொருந்தும். ஆகவே அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிதி ஆதாரங்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றால் காவல் துறையை எப்படி நவீனப்படுத்த முடியும்? மத்திய அரசு நிதி ஆதாரங்கள் கொடுப்பதில்லை என்ற ஒரு புறம் குற்றச்சாட்டு, ஆனால் கொடுத்த பணத்தைச் செலவு செய்யவில்லை என்று கொன்னால் என்ன சொல்வது, எப்படிச் சொல்வது என்று புரியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் சற்று அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, சிறப்புக் காவல் படைகள். முதல் அணி திருச்சியை தலைமையகமாகக் கொண்டு பணியாற்றியது. அவர்களுக்கு நகர ஈட்டுப் படியாக ரூ. 15 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த பட்டாலியனில் உள்ளவர்களை வேறு இடங்களுக்கு, பழனி போன்ற இடங்களுக்கு மாற்றும்போது நகர ஈட்டுப் படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து தேவையான நிதி உதவி அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படைக்காக புதிதாக ஆள்களை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம், தேர்வு செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி 8,000 பேர்கள் அந்த வேலைக்காக வருகிறார்கள். அவர்கள் தேர்வு எழுத மூன்று மாதங்கள் செலவழிக்கிறார்கள். மூன்று மாதங்கள் இருந்து அந்தத் தேர்வில் பங்கு கொள்கிறார்கள். 1,500 பேர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிறகு 1981-ம் ஆண்டு மூன்றாம் மாதம் நீங்கள் தேர்வு பெற்று விட்டீர்கள், ஆகவே வேலைக்கு வாருங்கள் என்று அறிவிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அட்டவணையில் உள்ள 21 பொருள்களை, சோப், சீப், கண்ணாடி போன்ற பொருள்களோடு வந்த போது உங்களில் பல பேர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு கடைசியாக 300 பேர்களை எடுத்துவிட்டு மற்றவர்களை காலி செய்து விட்டார்கள்.

1981 மே 7] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

அதிகாரிகள். அதற்கு பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். தேர்வு செய்த அதிகாரிக்கும் நியமனம் செய்யக் கூடிய அதிகாரிக்கும் கருத்து வேறுபாடு. இவர் தேர்வு செய்தவர்களை நான் எடுப்பதா? என்ற கருத்து வேறுபாடு. ஆகவே அவர்களை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு 300 பேர்களை எடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு சிறப்பான ட்ரெயினிங் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எக்மோர் ஸ்டேடியத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய கொட்டகைகள் போட்டு திடீரென்று அதையெல்லாம் காலி செய்து விட்டார்கள். காரணம், அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அதை எடுத்து விட்டார்கள்.

[முற்பகல் 10.50].

அதே போல், இன்றைக்கு இரண்டாம் நிலை காவலர்கள் முதல் நிலை காவலர்களாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் இருந்தாலும், முதல் நிலை காவலர்களாக வர முடியவில்லை. காரணம், 17-10-80 தேதி உத்தரவு போடப்படுகிறது. நீங்கள் யார் யார் முதல் நிலை காவலர்களாக வர ஆசைப்படுகிறீர்களோ, நீங்கள் உடனடியாக அதற்கு தேர்வு எழுத வேண்டுமே, வாருங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சுமார் 2,000 காவலர்கள் அந்தப் பதவிக்கு விண்ணப்பிக்கிறார்கள். 23-10-80 அன்று தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், அதிலே 8 ஆம் வகுப்புப் படித்தவர்கள் எல்லோரும், மற்றும் பட்டப் படிப்பைப் படித்தவர்கள் எல்லோரும் எழுதுகிறார்கள். அதிலே 1346 பேர்கள் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு தேர்வுக் குழுவை அமைத்து, அதற்கு திரு. ஜி. எஸ். ரமணன், மற்றும் 4 ஆணையாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். 19-3-81 அன்று பதவி உயர்வு கொடுத்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 24 பேர்கள். அந்த 24 பேர்களும் யார்? அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால், அதிகாரிகளுடைய ஆர்டர்லிகளாக இருப்பவர்கள். குறைந்த பட்ச படிப்பு உள்ளவர்கள். மிகவும் குறைந்த சர்வீஸ் உள்ளவர்கள். பெரிய அளவில் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுடைய சிபார்சு. அத்தகைய 24 பேர்கள் தான் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, இரண்டாம் நிலையிலே இருக்கின்ற பி. ஏ., படித்தவர்கள், பி.எஸ்.ஸி, படித்தவர்கள், இன்னும் பி.ஏ., பி. எல்., படித்தவர்கள் எல்லாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்; ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக மறுபரிசீலனை செய்து, யார் யார் தகுதியானவர்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

[1981 மே 7]

அதே போல் காவல் துறையிலே 150 சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்க தேர்வு நடத்தப்பட்டது. தமிழ்நாடு மாநில சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அந்த அறிவிப்பு வந்தது. ஆனால், அதிலே ராணுவத்திலே பணியாற்றியவர்கள், 40 வயது என்று இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ரிலாக்சேஷன் கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் அதிலே புறக்காவல் நிலையத்திலே பணியாற்றியவர்கள் மற்றும் உணவுத் துறையிலே பணி புரிந்தவர்கள், ஜனத்தொகை இலாகாவிலே பணி புரிந்தவர்கள், மற்றும் இளம் தொண்டர் படையிலே பணியாற்றியவர்கள், அவசரக் காலத்திலே பணியாற்றியவர்கள், தங்க கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் வயதிற்கு சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், காவல் துறையிலே பணியாற்றும் பட்ட தாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. காவல் துறையில் பணியாற்றக்கூடிய சாதாரண காவலர்கள், பட்டதாரிகளாக இருந்தும் அவர்களுக்கு இந்த வயது வரம்பிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. வயது வரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறோம், எனவே முடியாது என்று அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக மறுத்து விட்டது. அதனால், அவர்கள் அந்தப் பரிட்சையை எழுத முடியவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு ஒரு சாதாரண காவலர் எம். ஏ., படித்திருந்தால், அவர்கள் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதி டிபுடி குபரின்டென்டாக வர முடியும். அதற்கு ரிலாக்சேஷன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், ஒரு சாதாரண காவலர் எம்.ஏ., பி.ஏ., படித்திருந்தால் எஸ். ஜி. யாக மட்டும் வர முடியாது. காரணம், இந்த வயது வரம்பை அவர்களுக்கு ரிலாக்சேஷன் செய்யாத காரணத்தினால், அவர்கள் இந்தத் தேர்வை எழுத முடியவில்லை. ஆகவே, காவலர்களாக பணியாற்றுகிறவர்கள் எஸ். ஜி-யாக பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு, நீங்கள் அந்த வயது வரம்பை ரிலாக்சேஷன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சுந்தரப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், ஏ.எஸ்.ஜி பதவிக்கு தலைமைக் காவலர்கள் 180 பேர்கள் 13-12-80-ல் பரிட்சை எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் 25 வருஷங்களுக்கு மேல் சர்வீசிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிலே மொத்தம் 36 பேர்களுக்கு இந்த பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன சொல்லப்படுகிறது? சரியான விகிதாசாரம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. 25 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்து விட்டு, அவர்களை திறமையற்றவர்கள் என்று ஒதுக்கினால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் இந்த எஸ். ஜி. பதவியைப் பெற்று, அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு கீழே பணியாற்றக் கூடிய ஒரு துரப்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. அவர்களிலே பலர் திறமையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் இந்த ஏ.எஸ்.ஜி. பதவியைக் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 7]

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

அதே போல் செலக்ஷன் கிரேடு. இந்த அரசாங்கம் ஒரு ஜி.ஓ.-வை எம். எஸ். 214, தேதி 1-3-79 போட்டிருக்கிறது. அதிலே யார் யார் 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றுகிறார்களோ ஒரே பதவியிலே, அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுப்பது. ஆனால், காவல் துறை இலாகாவிற்கு மட்டும் இது வரையிலே அந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. 10,15 ஆண்டுகளுக்கு மேலே அவர்கள் இருந்தும், அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்படவில்லை. அதே போல் ஹெட் கான்ஸ்டபிளாக பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் செலக்ஷன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இந்த செலக்ஷன் கிரேடு பிரச்சினையைப் பற்றி கவனித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் 1980 ஆம் ஆண்டு கிரேடு 1-க்கு 695 பேர்கள் மாற்றப் போவதாகச் சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்கிறார்கள். 71 ஆம் ஆண்டு முதல் 80 ஆம் ஆண்டு வரை கிரேடு 1 பதவியில் அவர்களை தற்காலிகமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கிரேடு 1-லே அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கு வெளி நாட்டிலே வேலை வாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்லி பல நிறுவனங்கள் மோசடியாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே என்னுடைய தொகுதியிலே சில நண்பர்கள் சிங்கப்பூரிலே போய் வேலை பார்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, யாருக்கும் தெரியாமல் ஒவ்வொருவரும், 4 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் என்று பணம் கொடுத்து விட்டு, அதைத் திரும்பப் பெற முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். நடையாய் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 50 ஆயிரம் வரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவரையில் ஒரு பைசா கூட திரும்ப கிடைக்கவில்லை. அதைப் போல் பல நிறுவனங்கள் பத்திரிகையில் பெரிய அளவில் 'அட்வர்டைஸ்மென்ட்' செய்து அதன் மூலமாக பொருள் ஈட்டுகிறார்கள்; பிறகு கம்பி நீட்டுகின்ற காட்சியை இங்கே நாம் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் அந்த நிறுவனங்களை உடனடியாக சோதனை போட்டு உண்மையான 'போனபைடி' நிறுவனம் தானா என்று பரிசீலனை செய்து, இல்லையென்றால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விருத்தாசலம் சம்பவம். அங்கே இரண்டு பேருந்துகள் எரிக்கப்பட்டது, அவைகள் நமக்குத் தெரியும். வேதனை தான். ஆனால் அதற்கான காரணம், சூழ்நிலை என்ன, அது எப்படி ஏற்பட்டது. அங்கே இருக்கிற ஒரு இன்ஸ்பெக்டரும், சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் சேர்ந்து வந்து ஒரு தனியார்

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

[1981 மே 7]

பேருந்தை சார்ந்த டிரைவரை மிரட்டி, சம்பந்தப்பட்டவர்களை பஸ்ஸில் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் முதலாளியை கேட்டு தான் செய்ய முடியும் என்று டிரைவர் சொல்கிறார். அவரை அடிக்கிறார்கள். காவல் நிலையத்தில் போட்டு உதைக்கிறார்கள். நாம் சொல்வது கேட்க வில்லையே என்று போலீஸ்காரர்களுக்கு ஆத்திரம். அதற்காக அடிக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக அங்கே இருக்கிற பஸ் டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் சேர்ந்து கொண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், இன்ஸ்பெக்டரும் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட வேண்டும், அங்கேசமுகமான குழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இதுநாள் வரை அங்கே எந்த நடவடிக்கையும் இலாக்கா மூலமாக எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக இதில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சிசெய்யவேண்டும்.

அதைப்போலவே மதுரை மாவட்டத்திலே கருப்பூரணியில் லட்சுமி காட்டன் மில்லிலே மே மாதம் முதல் தேதியன்று வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் ஏதோ சிறு பிரச்சினையில் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுகிட்டத்தட்ட 78 ஆட்கள் இன்றைக்கும் சிறையிலே வாடுகிறார்கள். அதில் 30 பெண்கள்குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். மே மாதம் முதல் தேதியன்று அவர்களை கைது செய்தது தவறு. அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று சென்ற முறை முதல்வர் அவர்கள் ஆட்சிப்பீடத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் திண்டுக்கல்லில் டி.எம்.ஓ. அப்துல் கான் என்பவர் ஏதோ 100 ரூபா லஞ்சம் வாங்கிவிட்டார் என்று சொல்லி அவரை அரசாங்கம் சஸ்பென்ட் செய்கிறது. சஸ்பென்ட் செய்கிற நேரத்தில் அங்கே இருக்கிற மருத்துவ அதிகாரிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு விசாரணை கமிஷன் போடுகிறது. திரவியம் கமிஷன் வருகிறது. அந்த விசாரணை கமிஷனை நியமனம் செய்த பிறகு அந்த டி.எம்.ஓ. மனத்தாங்கலில், சங்கடத்தின் காரணமாக டி.எம்.ஓ. வாக இருக்கிற நம் மீது 100 ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கி விட்டதாக குற்றத்தை சொல்லிவிட்டார்களே என்பதற்காக மருந்தை சாப்பிட்டு விட்டு இறந்து விடுகிறார். தற்கொலை செய்து கொள்கிறார். விசாரணை கமிஷன் தொடர்ந்து நடக்கிறது. இது நாள் வரை விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்தும் கூட அறிக்கை இந்த அவையில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. எனக்கு கிடைத்தத் தகவல் அது உண்மையாக இருக்குமானால் அந்த விசாரணை கமிஷன் அறிக்கையின்படி அரசாங்கம் செய்தது தவறு சஸ்

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

பென்ட் செய்தது தவறு என்று அது கூறியிருப்பதாகத் அறிகிறேன். அரசாங்கம் உடனடியாக அந்த ரிப்போர்ட்டை இங்கே தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல இன்றைக்கு தாம்பரம் சீட்டு கம்பெனியிலே ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஏற்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள்; ஆனால் இன்றைக்கு பூந்தமல்லியிலே நீதிமன்றத்திலே என்ன செய்திருக்கிறார்கள். அவரை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது கண்டித்து அவர் எந்தவிதமான குற்றமும் செய்யாதவர் என்று நம்பிக்கையிலே அவர் தண்டிக்கப்படாமல்-கண்டிக்கப்பட்டு வெளியே விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சினிமா கொட்டகையிலே ஒருவன் பீடி குடித்து விட்டால் அவனுக்கு 50 ரூபாய் அபராதம் போடுகிற நீதிபதிகள்- நீதிமன்றங்கள்தான் தமிழ்நாட்டிலே லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொள்ளை அடித்தவரை வெளியே போகச் சொல்வதும் ஒரு சிறிய தவறு செய்தவனை தண்டிப்பதும் தான் இன்றைக்கு இருக்கிற அவலமான நிலைமை. ஆகவே அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக மறுபரிசீலனை செய்து- தாம்பரம் சீட்டு கம்பெனி சம்பந்தமாக முழு விசாரணை நடத்தி உண்மையாக குற்றம் செய்திருக்கிறார் என்பதை நிரூபணம் செய்து அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த நடிகை ஷோபா- ஊர்வசி பட்டம் பெற்றவர். சென்னையிலே மரணம் அடைகிறார். காவல் துறை அதிகாரிகள் போய் பார்க்கிறார்கள். ஏனையோரும்- பார்க்கிறார்கள். அங்கே பஞ்சாயத்து தீர்ப்பு சொல்கிறார்கள் அது தற்கொலை என்று. ஆனால் அவருடைய தாய் இது தற்கொலை அல்ல- கொலை என்று கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும் இங்கே இருக்கக்கூடிய காவல் துறை அதிகாரிகள் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்காமல் தற்கொலை என்று அவர்கள் முடிவு செய்துவிடுகிறார்கள். கடைசியிலே அந்த அம்மையார் டெல்லிக்குப் போய் பாரத பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை சந்தித்து என்னுடைய மகளை கொலைசெய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னதற்குப் பின்னால்- உரிய நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று தமிழக அரசை திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க மீண்டும் அதே அதிகாரிகள் விசாரணைக்கு போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அது கொலை என்று அவர்களே முடிவு எடுக்கிறார்கள் ஆனால் முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். சொன்னார், அது கொலையல்ல.

[1981 மே 7]

[முற்பகல் 11-00]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே - மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர் யாரோ கொடுத்த தகவலிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து தகவல் வருவதற்கு முன்பாகவே இந்த அரசு உத்திரவிட்டிருக்கிறது. விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எந்த முடிவும் சொல்லப்படவில்லை. தகுந்த வகையில் உண்மை வெளிவர இந்த அரசு முயற்சிக்கிறது. ஆகவே தயவுசெய்து தவறான தகவலை வைத்துக்கொண்டு இங்கே கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய ஆசை. காரணம் இந்தியாவின் தலைசிறந்த நடிகை ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட கதி மிகப் பரிதாபமானது. ஆகவே உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய கோரிக்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம்- எஸ். எஸ். கோட்டை போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த அய்யா பட்டி என்ற கிராமம். அந்தக் கிராமத்திலே பழனியப்பன் என்பவர் வெளிநாடுகளில் பொருளிட்டி தமிழகத்திலே தொழில் நடத்துவதற்காக தஞ்சையிலே ஒரு கடையும் மதுரையிலே ஒரு கடையும் ஆரம்பிக்கிறார். ஆனால் 22-10-1979 அன்று அவருடைய வீட்டில் காலை நேரத்திலே அந்த ஊரைச் சேர்ந்த பலர் விரோதம் கொண்டு அவர் வீட்டைத் தாக்குகிறார்கள் அவரையும் தாக்குகிறார்கள். கடைசியாக அவருடைய வீட்டிலிருந்து 150 பவுன் தங்க நகைகளையும் 8 கிலோ வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும் பிராமிசரி நோட்டுகளையும் கிட்டத்தட்ட 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கொள்ளை அடித்துப் போய் விட்டார்கள். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட பழனியப்பன் என்பவர் காவல் நிலைய தில் புகார் கொடுத்திருக்கிறார். இதுநாள் வரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு போலீஸ் அலுவலகத்திற்கும் ஏறி ஏறி நடந்து நடந்து சென்னையில் உள்ள பெரிய போலீஸ் அதிகாரியையும் சந்தித்துச் சொல்லியும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மாறாக அங்கே இருக்கிற எஸ். பி. யிடம் நீங்கள் அந்த வழக்கை விசாரணை செய்ய மாட்டீர்கள். ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சி.பி.ஐ.,க்கு மாற்றித் தாருங்கள் என்று கேட்டதற்குப் பிறகு அதற்கு அவரும் ஒப்புதல் அளித்து மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சி.பி.ஐ. விசாரணை செய்யலாம் என்று மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியும் கூட இதுநாள் வரையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சி.பி.ஐ. யிடம் இலாகா ஒப்படைக்கவில்லை. நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் 3 இலட்சம்

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

கொள்ளை போய் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் அது புதிதல்ல. இதற்கு முன்னாலே 74, 73 என்று நினைக்கிறேன்—நினைவு சரியாக இருக்குமானால். ஆ. தெக்கூர் என்ற ஊரிலே அதே திருப்பத்துர் தொகுதியிலே சிவலிங்கம் செட்டியார் என்பவருடைய வீட்டில் காலை 8 மணிக்கு புகுந்து கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தமிழ்நாடு காவல் துறை கண்டுபிடிச் முடியவில்லை. கடைசியாக சி.பி.ஐ. அதிகாரிகள் வந்து மாறுவேடம் போட்டு கண்டுபிடித்து சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு சரியான தண்டனையை வாங்கிக் கொடுத்தார்கள், அதே பகுதியில் இந்த சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, அதற்கு பின்னால் அந்த பழனியப்பன் என்பவருக்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள் என்பதற்காக அதே ஊரைச் சேர்ந்த இன்னொரு நபர் மருது என்பவர் இது நடைபெற்றது இந்த ஆண்டு 17-1-81 காலை 6 மணிக்கு வீட்டிலே புகுந்து தங்கிக்கொண்டிருந்தவரின் மீது தாக்குதல் நடத்தி அவரை அரிவாளால் வெட்டி 24 பவுர் செயின்ட்ளை கொள்ளையடித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது நாள் வரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் பெரிய கொள்ளைகள், சிறிய கொள்ளைகள் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு என்பது வேறு. ஆனால் கொள்ளையடித்ததை கண்டுபிடித்து தக்க தண்டனை வழங்கவில்லை என்றால் அவர்கள் தான் ஊரிலே ராஜாவாகக் காட்சியளிப்பார்கள். அதன்காரணமாக இந்த இரண்டு பேர்களும் ஊரைவிட்டு வெளியேறி வெளியூரிலே தங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அவை நிலைமை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் நேரடியாகத் தலையிட்டு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். அதேபோல் நெல்லை மாவட்டம் செங்கோட்டை தாலுகாவில் மேக்கரை கிராமத்தில் அருணாசலத்தேவர் என்பவரையும், பரமசிவத் தேவர் என்பவரையும் கொலை செய்துவிட்டார்கள். கொலை செய்துவிட்டு ஆற்றிலே போடவில்லை, ஒரு காட்டிலே புகுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களைத் தேடிப் பார்த்து கடைசியில் மிருகங்கள் பிணங்களை வெளியே போட்ட பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய உறவினர்கள் தான் என்று கண்டுபிடித்து அதற்குப் பின்னாலே காவல் துறையிலே புகார் கொடுத்தார்கள். காவலர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவர்கள் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்தார்கள். ஆனால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நபர். அது மட்டுமல்ல சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரியின் சொந்தக்காரர் என்பதற்காக அந்தக் குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் தொடர்ந்து இராஜாக்கள் மாதிரியே இன்றைக்கு அதே ஊரிலேயே நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே, முதலமைச்சரவர்கள் இதில் உரிய விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 7]

அதைப்போல, மதுரை மாவட்டம் உத்தமபாளையம் தேவாரம் கிராமத்தில் தம்பிநாயக்கன்பட்டி என்ற ஊரில் எங்கு கட்டியைச் சார்ந்த அரங்க சப்பிரமணியம் என்பவர், அவருடைய மனைவி ஒரு நாள் மாலை 12-3-1981 ஆம் தேதி மாலை அவருடைய வீட்டுக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அதே ஊரைச் சார்ந்த ஒரு பெரிய போக்கிரி என்று சொல்கிறார்கள். அவர் கற்பழிக்கின்றார். அந்தக் கற்பழிப்பு சம்பந்தமாக 13-ந் தேதி அன்று அங்கே காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுக்கப்படுகிறது. புகார் பதிவு செய்யப்பட்டும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அங்கேயிருக்கின்ற டி. எஸ். பி. யைச் சந்திக்கிறார்கள். எஸ். பி. யைச் சந்திக்கிறார்கள். டி. எஸ். பி. யின் கடிதம் 142/81-லே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்; அதைப்போல எஸ். பி. அவர்களும் ஜி. 412396/81 என்ற கடிதத்திலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார். ஆனால் இதுநால் வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர் பெரிய சண்டியர். போக்கிரி என்பதால். ஆகவே சண்டியர்களுக்கும், போக்கிரிகளுக்கும் காவல்துறை அதிகாரிகள் பயப்பட்டால் தமிழகத்திலே சட்டம்-ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க முடியாது. ஆகவே, உரிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே திருப்பத்துர் தொகுதியில், எஸ். ஈ. மங்கலம் என்ற காவல் நிலையத்தை சேர்ந்த ஒரு காவலர் ஆர். ஈ. 1562 சின்னசாமி என்பவர் என்னுடைய தொகுதியை சேர்ந்த மேலத்தானியம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞர் அங்கேயிருக்கின்ற பிரான் மலைக்கு நாடகம் பார்க்கப் போகின்றார். அப்படிப் போகின்ற நேரத்தில் அவன் கட்டை உருட்டினான் என்பதற்காக, புல்லுக்கட்டை விளையாடினான் என்பதற்காக அவனைக் காவலர் தண்டிக்கிறார். அது மட்டுமல்லாமல் அவனிடம் 15 ரூபாய் இலஞ்சமாகவும் கேட்கிறார். ஆனால் அவன் கொடுக்க மறுக்கின்ற நேரத்தில் 10 ரூபாய்தான் இருக்கிறது என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடிக் கொடுத்த நேரத்தில் அதையும் வாங்கிக்கொண்டு இன்னும் 5 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறார். அதைக் கொடுக்க மறுத்த நேரத்தில் தன்னுடைய காலால் தாண்டா விளக்கு என்ற விளக்கை உதைக்கிறார். அந்த விளக்கு மண்ணெண்ணெயில் தான் எரியும். அதைக் காலால் உதைக்கிறான் அவன் மேல் அது படுகிறது; சட்டையெல்லாம் எரிகிறது; உடலெல்லாம் வெந்து போகிறது. அந்தப் படம் என்னிடம் இருக்கிறது. எரிந்த பிறகு அவனை காப்பாற்றும் வகையில் அங்கேயிருந்தவர்கள் மருத்துவமனையிலே சேர்க்கிறார்கள். சிங்கம்புணரி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கிறார்கள் அங்கே பயனில்லாமல் போய்விடும் என்பதற்காக அவரை மதுரை மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். காவல் மதுரையிலே வழக்கு தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுநாள் வரை

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

யில் விசாரணையும் இல்லை; நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அவனுடைய உயிர் இன்றைக்குப் போகுமா, நாளைக்குப் போகுமா என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவனுடைய படம் கூட என்னிடம் உண்டு. ஆகவே, நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், காவல் துறைனைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் வாங்குகின்ற இலஞ்சத்தை எவ்வளவு கொடுக்கிறார்களோ அதை வாங்கிக் கொண்டு போய்விட வேண்டும். அவர்கள் கேட்பதில் கொஞ்சம் கொடுப்பார்கள்; எல்லாவற்றையும் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காகச் சாகின்ற அளவிற்குச் சித்திரவதை செய்யும் அளவிற்கு நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி வண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் ஒரு பெரிய சென்சேஷனலான நியூஸ் ஒன்று வந்தது. அதாவது ஆம்னி பஸ் ஊழல். அந்த ஊழல் பற்றி ஒரு செய்திப் பத்திரிகையிலே வந்தது. தினமணி பத்திரிகையிலேவந்தது, 28-9-1980-ஆம் தேதியெய்திப் பத்திரிகையிலே வந்தது. அதிலே இலஞ்சம் வாங்கிய அதிகாரி என்ற வகையில் 6 உதவி போலீஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், 41 இன்ஸ்பெக்டர்கள், 71 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 11 உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 13 தலைமைக் காவலர்கள், 35 காவலர்கள் என்று ஆகமொத்தம் 177 பேர்களும், போக்குவரத்துத் துறையில் 11 ஆர். டி. ஓ.-க்களும், 62 மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களும், 11 குமாஸ்தாக்களும், ஆக மொத்தம் 84 பேர்களும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக இலஞ்ச ஒழிப்பு போலீசார் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதாகச் செய்தி வந்தது. சில் ஆம்னி பஸ் நிறுவனங்கள் சோதனையிடப்பட்டு, தேவையான தஸ்தாவேஜுகள் இலஞ்சம் வாங்கியதற்காகவும், அவர்கள் ஹோட்டலிலே தங்கியதற்காகவும் மற்றும் ஏனைய வகையிலே அவர்கள் அங்கே கணக்குகள் எழுதியிருந்தார்கள். இந்த வழக்கு விசாரணை யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது? ஒன்று, திரு. சுப்பையா என்ற டெபுடி சூப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ், இலஞ்ச ஒழிப்பு இலாக்கா டைரக்டர், அவருக்கு மேலே இருக்கின்ற சி. வி. நரசிம்மன் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சி. வி. நரசிம்மனைப் பற்றி ஊங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அவர் ஜனதா ஆட்சியின் போது தற்பொழுது இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கின்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய இல்லத்தையும், தவான் அவர்களுடைய இல்லத்தையும் சோதனை போட்டு முறைகேடாகச் செய்தார்கள் என்பதற்காகத் தவான் இவர் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து, இவர் ஆண்டிசி—பேட்டரி பெயிலைக் கோர்ட்டில் வாங்கியவர்; இன்றைக்கு தமிழ்நாடு கேடருக்கு அனுப்பப்பட்டு தமிழ்நாடு இலஞ்ச ஒழிப்பு இலாக்காவினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறார்கள். அதிலே நான் குறுக்கே போக வில்லை. ஆனால் டெபுடி சூப்பிரண்டெண்ட்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 7]

சுப்பையா அவர்கள் மாறுதல் செய்யப்படுகிறார். மாறுதல் என்று சொன்னால், புரமோஷன், அடிஷனல் குப்பிரன்டெண்டாகத் திருநெல்வேலிக்கு மாற்றம் செய்யப்படுகிறார். ஆனால் அவரை அங்கே அனுப்புவதற்குப் பதிலாக தொடர்ந்து சென்னையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவரை இங்கேயே நிறுத்தி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர் சென்று விட்டால் இங்கேயிருக்கின்ற இந்த விசாரணை சரியாக நடைபெறாது என்றோ என்னவோ தெரியவில்லை, அவருடைய மாற்றலைக் கேன்சல் செய்துவிட்டு இங்கேயே அவர் அடிஷனல் குப்பிரன்டெண்டாகப் போடப்படுகிறார். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? இன்றைக்குச் செய்திப் பத்திரிகையிலே வருகிறது. அந்த வழக்குகள் எல்லாம் திரும்பப் பெறப்பட்டன, அவர்களெல்லாம் நிரபராதிகள், தவறே செய்யாதவர்கள். யோக்கியமானவர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறீர்கள்.

(முற்பகல் 11:10)

மாண்புமிகு திரு. எம். வி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வழக்கு திரும்பப் பெறப்படவில்லை யாராவது அதிகாரியைத் தற்காலிகப் பதவி நீக்கம் செய்தால் 6 மாதத்திற்குள் வழக்குகள் நடைபெற வேண்டும், முடித்துவிட வேண்டுமென்று கருத்து மத்திய அரசிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் அதற்கு மேல் அவர்களைப் பதவி நீக்கம் தற்காலிகமாகச் செய்யக் கூடாது என்கின்ற வகையில் அவர்களுக்குப் பதவி அளிக்கப்படுகின்றதே தவிர, வழக்கு நடைபெறுகிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கு நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் அவர்கள் மீது எப். ஐ. ஆர். போடப்பட்டு, அவர்கள் மீது குற்றப் பத்திரிகைத் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. 6 மாதத்திற்குள் சார்ஜ் ஷீட் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் சஸ்பென்ஷன் செய்யப்பட்டது. ரெவோக் செய்யப்படுகிறது. நான் கேட்க விரும்புவது ஏன் 6 மாதங்களுக்குள்ளாக சார்ஜ் ஷீட் கொடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். வி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுதான் முன்னால் இருந்தவர்கள் நமக்குத் தந்திருக்கின்ற மூலதனம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : முன்னோர்கள் கொடுத்த மூல தனத்தை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு நாம் நடத்திக்கொண்டிருப்பது வேறு. ஆனால், நாம் முறையாக, முழுமையாக, ஊழல் செய்தவர்கள்—அடிதடி கேஸ் நடக்கிறது. அந்த கேஸை

1981 மே 7]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

ரெவோக் செய்கிறோம். வேறு மாதிரி செய்கிறோம், அது வேறு. ஊழல் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்—தவறு செய்கிறார்கள்; சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று காவல் துறை சம்பந்தப்பட்ட இலஞ்ச ஒழிப்பு—காவல் துறை கண்காணித்து, சோதனை போட்டுக் கண்டு பிடித்திருக்கிறது. இருந்தாலுங்கூட, சார்ஜ் ஷீட் வழங்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இடையிடையே நன் பேசுவதற்குக் காரணம், அவர் தவறான செய்திகளை வெளியிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். மீண்டும் சொல்கிறேன். விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த வழக்கு கைவிடப்படவில்லை. நிச்சயமாக அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்படும். ஆனால், ரூபாய் 5, ரூபாய் 7 என்றெல்லாம் அவர்கள் பின்னால், விளக்கம் சொல்லி, அதற்கெல்லாம் நாங்கள் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். பதவி நீக்கம் தற்காலிகமாகச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அது எப்படி நியாயமாகும் என்றால், அதுவும் 6 மாதத்திற்குள் உண்மை வெளிவரக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகவில்லை யென்றால், அதை அனுமதிக்க முடியாது என்ற வகையில்தான் அவர்களுக்கு மீண்டும் தற்காலிகப் பதவி நீக்கத்திலிருந்து விடுதலை கொடுத்து பதவியிலே அமர்த்தியிருக்கிறோமே தவிர, இந்த அரசுக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் தந்த மூலதனம் என்று சென்னேனே, அந்த மூலதனம், நமக்கிருக்கின்ற சட்டமுறை, இங்கே ரெட்டேப்பிசம் என்று சொல்கிறார்கள், அவை போன்றவைகள். அதனால்தான் தாமதமே தவிர இந்த அரசின் அக்கறையின்மை காரணம் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரெட்டேப்பிசம் முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், முதலமைச்சர் அவர்களே இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார். அவரே முன் மாதிரியாக ஏற்று, இந்த ரெட்டேப்பிசம் முறையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முதலமைச்சர் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற முறை இந்த அவையிலே மிக வேகமாகக் கருத்து பரிமாறப்பட்டது. திருவொற்றியூர் நகரில் ரூபாய் 2½ கோடி அளவிலே பாமாலின் ஆயில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அதைக் கூட, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் நம்முடைய சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து விவாதித்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு எங்களுக்குக் கிடைக்க

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1981 மே 7]

கின்ற தகவல் சரியான முறையிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மாறாக, அந்த வழக்கு கைவிடப்படுகின்றது என்கின்ற தகவல் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, யாரோ வேண்டுமென்றே, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அந்த வழக்கு நடைபெறுகிறது. அந்த வழக்கு நடைபெறுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, கைவிடப்படவும் இல்லை. ஒரு பெரிய பணக்காரர் அந்த வழக்கிலே தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பிய போது கூட செய்தி வந்ததும், நாங்கள் யார், யாரை எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டுமோ செய்து, அந்த வழக்கிலே எவ்வளவு கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ அந்த வகையில் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டரைக் கொண்டு வந்து அந்த வழக்கை நடத்தினோம். ஜாமீனில் வெளியேபோக வேண்டுமென்றபோதுகூட, நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற நீதிபதியினுடைய தீர்ப்பினால்தான் அவர் ஜாமீனிலே வெளியே வந்தார்கள். அரசு அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

அவருடைய பாஸ்போர்ட் தடை செய்யப்பட வேண்டுமென்று பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் வற்புறுத்தினார். ஆனால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு வெளியூருக்குப் போய்வரலாம் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. நாங்கள் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இப்பொழுதும் இந்த நிலைமையேதான். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அந்த வழக்கைப் பின்பெற்றுக் கொள்வதாக இந்த அரசுக்கு எண்ணம் இல்லை.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் யாரோ எங்களைச் சிக்கலிலே மாட்டிவிடுவதற்காக இந்தச் செய்தியைச் சொன்னார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். யாரும் எங்களைச் சிக்கலில் மாட்டிவிட முடியாது. நானும் சரி, என்னுடைய கட்சியும் சரி, தனித்தன்மையோடுதான் செயல்படுகிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமோறன் : மாண்புமிகு துணை தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் 'நாங்கள் தனித் தன்மையோடு செயல்படுகிறோம்' என்று ஒருமகிழ்வுத் தக்க செய்தியை இங்கே தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு மேற்கொண்ட தேர்தல் உறவு அறுபட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மே 7]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அது வேறு - இது வேறு. மணலியில் இருந்து திருவொற்றியூர் வழியாக தண்டையார்பேட்டையில் உள்ள கிடங்குக்கு குழாய் மூலம் இந்திய எண்ணெய் கழகத்திற்கு டீசல் மற்றும் பெட்ரோல் போன்ற எண்ணெய் அனுப்பப்படுகிறது. அந்தக் கான்கிரீட் குழாய்களை வழியில் உள்ளவர்கள் உடைத்து எண்ணெய் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்து எண்ணெய்யை ஒவ்வொரு பேரலும் 1,000 ரூபாய்- 2,000 ரூபாய் என்று விற்று இருக்கிறார்கள். இதைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளகாவல் துறை சரியாகக் கண்டுபிடிக்கவில்லையென்றதால், மத்திய காவல் துறை அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கண்டு பிடித்தது. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்பு என்னமேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றால்-அங்கேயுள்ள காவல் துறை கண்காணிப்பாளர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார். மாநில காவல் துறை கண்டுபிடிக்கமுடியாத ஒன்றைக் கண்டுபிடித்த தற்காக - அந்தத் தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை தொடர் மேல் நடவடிக்கை- மாநில அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு பதிலாக- அதைக் கண்டுபிடிக்க உறுதுணையாக இருந்த அதிகாரி மாற்றப்படுகிறார். நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் எதுஎதற்கோ போராட்டம் நடத்துகிறார். சுடுகாட்டுக்குப் பாதை வேண்டும் என்று கூட போராட்டம் நடத்தி இருக்கிறார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய மோசடியைக் கண்டுபிடிக்க போராட்டம் நடத்தியிருந்தால் அவரைப் பாரட்டியிருப்பேன். அவர் அப்படி ஒரு போராட்டம் நடத்தவில்லையே என்பது என் வருத்தம்.

திரு. ப. திர்த்தராமன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடும் போது, ஒரு தலைவரைப் பற்றி அப்படிச் சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. மாநில சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இதில் மத்திய சர்க்காருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எது எதற்கோ மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது இது போன்ற பிரச்சனைகளில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : திண்டிவனத்திற்கு அருகில் உள்ள மயிலம் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட ஒரு 100 தாய்மார்களின் தாவி இரவு தூங்குகிற நேரத்தில் அறுக்கப்பட்டு இருக்கிறது ஏதோ மயக்க மருந்து போட்டுவிடுகிறார்களாம், அதனால் ஒன்றும் தெரியவில்லையாம், அருகில் கணவன் இருந்தும் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது குறித்து காவல் துறை அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் தரப்படும் அவர்கள் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் கூட அதுபற்றி தெரிவித்து இருக்கிறார். இதுநாள் வரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, அதை ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு நா. சுந்தரராஜ்] [1981 மே 7]

கைரேகை நிபுணர்களுக்கு எஸ். ஐ.களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் உயர்த்தப்படவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹோம் கார்ட்ஸ்ஸைகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3.50 என்று இருப்பதை உயர்த்தி ரூ. 5 என்று கொடுக்கவேண்டும். அதே போல் காவல்துறையினருக்கு என்னென்ன சலுகைகள் வழங்கு கிறார்களோ அந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் பேசிய நம்முடைய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தி ன் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான கருத்தைச் சொன்னார்கள். அப்போதே நான் கேட்டேன். பதில் சொல்ல வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்று. அந்த வாய்ப்புத் தர அப்போது முன்வரவில்லை என்பதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இப்போது அதற்கு பதில்- சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சாதாரணத் தொண்டன் மத்திய அரசாங்கத்தையோ- அல்லது மத்திய அமைச்சரையோ பேசுவதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அது அரசியல் நாகரிகம், அரசியல் பிரச்சனை, அரசியலிலே பேசலாம். ஆனால் ஒரு பெரிய பொறுப்புள்ள அமைச்சர், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் சுமுகமான உறவு இருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறவர்கள்- மத்தியில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் பிரதம அமைச்சராக இருக்கின்ற இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பார்த்து இப்படிப் பேசுவதை எங்கள் ல் ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை, மற்றபடி அரசியல் ரீதியாகப் பேசுவது வேறு. தனிப் பட்ட நபர் பேசுவது வேறு.

ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் தரக்குறைவாக மத்திய அரசையும், மத்திய அமைச்சர்களையும், திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களையும் பேசுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதே தவிர மற்றபடி வேறு எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். நான், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜனிடம் கேட்டுக்கொள்வது, மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்கள் உபயோகப்படுத்திய வார்த்தையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் ஆனால் மத்திய அமைச்சர் மிஸ்டர் சேத்தி அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சரைப் பற்றி இங்கே-சென்னை பொதுக் கூட்டத்தி ன்

1981 மே 7]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

If he has got a little sense of shame, he must resign.

கொஞ்சமாவது மானமோ, ரோஷமோ, வெட்கமோ இருந்தால் என்று சொன்னாரே, அதைப்பற்றி நீங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மாநில அமைச்சர் ஒருவர் சொல்லி விட்டார் என்றவுடன் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறீர்கள். இது சரியா?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு அரசு இன்னொரு அரசோடு சுமுகமான உறவோடு இருக்க வேண்டுமே தவிர மோதலில் இருக்கக்கூடாது. அவர் பேசியிருந்தாலும் அது தவறுதான், ஆனால் அதே நேரத்தில் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் பேசியதும் தவறுதான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் சார்பாக இங்கே கருத்துரை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொறுப்போடும் கண்ணியத்தோடும், எந்த எந்த வார்த்தைகளை எவ்வளவு கடுமையாக விமரிசிக்க வேண்டியிருந்தாலும் கூட நாகரிகத்தின் அடிப்படையில் அந்த வார்த்தைகளை உருவாக்கிப் பேசுவது எப்படி என்பதை மற்றவர்களும் புரிந்து கொள்ளுகின்ற வகையில் இந்த மாமன்றத்தில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பதை காதாரக் கேட்டும், படித்தும் நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்காக இந்த அரசின் சார்பாக மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் மிகப்பெரிய பிரச்சனையை உள்ளிட்ட ஒரு மாபெரும் இயக்கத்தினுடைய மறுபதிப்பை, உணர்வை வைத்து நாம் விமரிசிக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் காவலர்களைப் பற்றி, காவல் துறையைப் பற்றி எந்த அளவுக்கு நாம் உரிமையோடு குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறி நாம் நமது கடைமையை நிறைவேற்ற முன்வருகிறோமோ அதைப்போல அவர்களை அவர்களுடைய சிறந்த சேவைக்கு பாராட்ட வேண்டுமென்ற வகையிலும் இந்த மாமன்றத்தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டி வந்ததை எண்? நி நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வெறும் குற்றச்சாட்டுகளை மட்டுமே சொல்வது என்பதும் அல்லது குற்றச்சாட்டுக்கள் உண்மையாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கூட அவைகளை உருவாக்கிக்கொண்டு அதுபற்றி பேசுவது என்பது கூட சிலருக்கு கைவந்த கலையாக இருந்தாலும் கூட, இந்த அவையில் இரண்டொரு நாள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விவாதத்தில் கூடுமானவரையில் உண்மையை இந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

அவைக்கு சொல்லவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் சொல்வதும், அது உண்மையல்ல என்று தெரிந்தபே!து அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கின்ற பண்பையும் நாம் இங்கே கண்டோம். இந்த மரபு வளர்வேண்டும், தொடர வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம்; விரும்புகிறோம். அதற்கு ஒத்துழைக்க நாங்கள் மிக மிக கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த மாமன்றத்தில் இதைப்போன்ற பிரச்சனையில் கருத்து வேறுபாடுகள், கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டாலும் கூட யாராவது ஒருவர் அதற்காக தன்னுடைய மாற்றுக் கருத்தைச் சொல்லி, எதிர்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக வெளியேறுகிறேன் என்று சொல்லுகிறபோது அதை மதிக்கின்றவர்களாகத்தான் அதை எதிர்க்கின்ற கருத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்க வேண்டுமே தவிர, இந்த மாமன்றத்திலிருந்து வெளியேறுகிறவரை அவமதிக்கின்ற வகையில் பேசுவது என்பதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதையும் அப்படி யாராவது எங்கள் தரப்பிலே செய்திருந்தால் கூட இந்த அரசு, இந்த அரசை நடத்துகின்ற நாங்கள், எங்களை அனுப்பியிருக்கின்ற எங்களுடைய கட்சி நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் எவ்வளவு செம்மையாகவும் ஒரு வினாடி கூட வீணாக்காமலும் இந்த நாட்டின் நன்மைக்காகப் பேசப்படுகின்ற கருத்துக்களாக இந்த மாமன்றத்திலே ஏற்படவேண்டுமோ அப்படி பணியாற்றி நீதிமன்றங்களுக்குக் கூட இப்படித்தான் நியதி என்று நியதிகளையும், வரம்புகளையும் கட்டி சட்டங்களை உருவாக்குகின்ற இந்த மன்றம் நீதியின் தலைமையிடம் என்று சொல்லிக் கொள்கின்ற அந்த அளவுக்கு இருக்கின்ற உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்த மாமன்றம் கண்ணியக்குறைவாகவும், கேவலமாகவும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்ற அந்த இடத்திற்குப் போகுமானால் தன் தகுதியை அது இழந்துவிடும் என்ற அச்சத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நாங்கள் யாருக்கும் பின்னாலே போய்விடவில்லை, என்பதோடு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுடைய தரத்திற்கேற்ப நாங்களும் ஒத்துப்போகத் தயாராக இருக்கிறோம், அதைக் காப்பாற்ற முனைவோம் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு மாமன்ற உறுப்பினரும் ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்தின் நன்மை தீமைகளை வைத்து கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். அதே

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

போன்று தங்களுடைய தொகுதியில் என்ன நடக்கின்றது என்பதைப் பற்றியும் வெளியிட்டுள்ளீர்கள். இந்த மாமன்றத் துலே உள்ள உறுப்பினர்கள் மிகச்சீராகவும், செம்மையாகவும் தங்களுடைய திறன்மகளை வெளிக்காட்டும் வகையிலே கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு இந்தப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசிலிருந்து, மாநில அரசிலிருந்து, வகுப்பு வாதங்களிலிருந்து, வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து, ஜாதிக் கலவரத்திலிருந்து இப்படி பல்வேறு பிரச்சினைகளை எல்லாம் உள்ளடக்கி அதற்கு இந்த காவல் துறைக்குத் தரவேண்டிய மானியத்தைப் பற்றிய விவாதத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். ஆகவே இவ்வளவு திறமை உடையவர்கள் இருக்கின்ற இந்த மாமன்றம் எப்படித் தவறான பாதையில் செல்ல முடியும் என்பதை என்னால் சிந்தித்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே இங்கே இரண்டு நாட்களாக நடந்த இந்த விவாதம் தமிழகத்திற்கு இந்த மாமன்றம் எப்படி பொறுப்போடு நடக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற வகையிலே மிகத் தெளிவாக அதை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கின்றது என்பதை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். உங்களுடைய அந்த பெருமையில் நான் பங்கு கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவலர்களைப் பற்றி ஒன்றை நாம் நினைத்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களை சில சமயம் நாம் பாராட்டுகிறோம், சில சமயம் கண்டிக்கிறோம், ஒரு தாயைப் போல, சில சமயம் அரவணைக்கிறோம், சில சமயம் எதிர்த்து இது சரியல்ல என்ற அறிவுரை சொல்கிறோம் ஒரு ஆசானைப்போல, தந்தையைப் போல. ஆனால் சிலர் தவறாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு அந்தக் காவல்துறை என்பதே மிகவும் மோசமான துறை என்றும் அதிலே இருப்பவர்களுக்கு நாகரீகம், கண்ணியம், பண்பாடு என்பது எதுவுமே தெரியாது என்று கருதுகின்ற வகையிலே சில செய்திகளை மட்டும் சொல்வது என்பது அதாவது குற்றச்சாட்டுக்களை மட்டும் சொல்வது என்பது அல்லது இவைகளை மட்டுமே வெளியிடுவது என்று சிலர் கடைப்பிடிக்கின்ற முறையின் காரணமாகத்தான் மக்கள் மத்தியிலே காவல்துறை என்று சொன்னவுடனே ஐயோ என்று சொல்கின்ற நிலைமைகள் கூட உருவாகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மற்ற துறைகளின் அலுவலர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் எந்தெந்த வேலைகளிலே அவர்கள் பங்குகொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தந்த வகையிலே தங்கள் கடமைகளைச் செய்து புகழ்பெறுவதற்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. பாராட்டுகளைப் பெறுவதற்கும் நிறைய வாய்ப்புக்களும், வசதிகளும் இருக்கின்றன. அவர்களைப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

பொறுத்தவரையில் வேண்டும் என்றால் சில நேரங்களில் அவர்கள் தங்களது கடமைகளைச் சரியாகச் செய்யவில்லை அல்லது இங்கிருந்து மக்களின் பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்காகச் செல்பவர்களை மதிப்பதில்லை என்று இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் தான் இருக்கும். அல்லது தாமதம் ஆகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கும். ஆனால் காவல் துறையைச் சேர்ந்த எவ்வளவு பெரிய அதிகாரியாக இருந்தாலும், சாதாரணக் காவலர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் அத்தனை பேரும் யாரோ ஒருவரிடமிருந்து ஒரு பாராட்டைப் பெறுவது என்பதே மிகவும் அரிதானது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் யாருக்காவது சம்பளம் போதவில்லை, உயர் பதவிகள் கிடைக்கவில்லை என்ற அந்தப் பிரச்சினைகளோடு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளும், விண்ணப்பங்களும், போராட்டங்களும் நின்று விடும். ஆதரித்து சொல்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு நிறைய பேர்கள் இருப்பார்கள். எதிர்ப்பவர்கள் கூட, அரசியல் கணக்கு பார்க்கிறவர்கள் கூட, அவர்கள் போராட்டங்களின் கோரிக்கைகளை யோசித்து அது முடியுமோ, கொடுக்கக் கூடுமா, அது அவசியம் தானா என்று கேள்விகள் எழுப்பி பார்ப்பார்களே தவிர, இவர்கள் நேரம் பார்க்காமல் பிரச்சினைகளை கொண்டு வருகிறார்களே என்று வேண்டுமானால் ஏதாவது குற்றம் சொல்லலாமே தவிர, மற்றபடி எல்லோருமே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகத்தான் இருப்பார்கள். யாரிடமும் அதிகமாக எதிர்ப்பை சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம், உருவாக்கி கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை அவர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் காவல் துறையின் எதிர்ப்பை பொறுத்த மட்டில் அப்படியில்லை.

[முற்பகல் 11.30]

நான் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னிடமிருக்கும் பட்டியலைப் படித்தால் அவர்களுடைய பணி எவ்வளவு சிக்கலானது என்பது மட்டும் அல்ல; எவ்வளவு சிறப்பானது என்பது மட்டும் அல்ல; எவ்வளவு தொல்லையானது என்பதோடு அதே சமயத்தில் எவ்வளவு தொந்திரவானது என்பதும் கூட நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு இருக்கிற கடமை சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாத்து; குற்றங்களை தடுத்து, குற்றவாளிகளை கண்டு பிடிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், போராட்டங்கள் வரும்போது அவர்கள் முன் வந்து நின்று, இந்தப் போராட்டங்கள் சரியாக அமைதியாக நடக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேளை சட்டத்திற்கு முரணாக, இருந்தால், அவர்களுக்கு இடமிருக்கிற ஆணைபடி செயல்பட்டு அவர்களுடைய பணிகளை

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். நான் தமிழகத்தில் நடக்கிற சில விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்—முழுவதையும் குறிப்பிட நேரம் இல்லை என்றாலும் சிலவற்றையாவது நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

எந்த எந்தத் தரப்பை அவர்கள் எதிரியாக்கிக் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்வதன் மூலம் என்பதை நாம் முதலிலே நினைவு படுத்திக் கொள்வோமே யானால், அந்தக் காவலர்களுக்காக பரிந்து பேச வேண்டியவர்கள் நாம் மட்டும் அல்ல, இந்த மாநிலம் முழுவதும் உள்ளவர்கள் மட்டும் அல்ல; எங்கெங்கே மக்கள் இருக்கிறார்களோ, அங்கே உள்ள அத்தனை பேர்களும் அவர்களுக்கு அனுதாபத்தைக் காட்ட வேண்டியவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணருவதற்கு இது உதவும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். அதிலே எத்தனை வகை? போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; டாக்ஸி பணியாளர்கள் போராட்டம்; சைக்கிள் ரிக்ஷா போராட்டம், ஆட்டோக்கள், போராட்டம்; கை வண்டிக்காரர்கள் போராட்டம்; மூட்டை சுமப்பவர்கள் போராட்டம்; அரசு ஊர்தி ஓட்டுபவர்கள் போராட்டம்; விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வு கேட்டு ஒரு தரப்பினர் போராட்டம்; அதிலே பெரிய விவசாயிகள் கூலி உயர்வு கூடாது என்று போராட்டம்; ஆலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; பஞ்சாலைகளிலே போராட்டம்; நூற்பு ஆலைகளிலே போராட்டம்; சர்க்கரை ஆலைகளிலே போராட்டம்; சைக்கிள் தொழிற்சாலையிலே போராட்டம்; மோட்டார் சைக்கிள் தொழிற்சாலையிலே போராட்டம், கார் தொழிற்சாலைகளிலே போராட்டம், லாரி தொழிற்சாலைகளிலே போராட்டம்; இது போன்ற இன்ன பல

இது போக நெசவுத் தொழிலாளர்கள். மிதன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; ஊதிய உயர்வு கோரி. ஆர்சிரியக் போராட்டம்; மருத்துவர்கள் போராட்டம்; மருத்துவமனைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் போராட்டம். அங்கே இருக்கிற நர்சுகள் போன்ற இன்னொரு பகுதி பிரிவினர்கள் இருந்தால் அவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்;

துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; அணைக்கட்டு தொழிலாளர்கள் போராட்டம்; சிறைச்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

மின் உற்பத்திக்காக அமைப்புகள் உருவாக்கும் பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் போராட்டம் ; அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் ரமணி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் : அரசு இதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்கள் போராட்டம். இது போக அரசியல் கட்சிகள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : காவலர்கள் போராட்டமே இருக்கிறதே.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதை கடைசியில் சொல்கிறேன். அரசியல் கட்சிகள் எத்தனை என்று என்னால் இப்போது எண்ணிக்கை சொல்ல முடியாது. அது போக மதசார்பற்ற, மதசார்பற்ற கட்சிகள். அதற்குப் பிறகு ஜாதிகளைக் காப்பாற்றும் கட்சிகள், ஜாதிகள் வேண்டாம் என்று சொல்கிற கட்சிகள். விவசாயிகள், மாணவர்கள், அவர்களில் நிர்வாகத்தை எதிர்த்து, ஆதரித்து போராட்டங்கள் ; அதே போல ஆசிரியர்களை எதிர்த்து, ஆதரித்து போராட்டங்கள் அவர்களுக்குள்ளேயே அதாவது மாணவர்களுக்குள்ளேயே போராட்டம். கிராம அதிகாரிகள் போராட்டம் ;

கிராம அதிகாரிகள் வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு போராட்டம் ; கிராம அதிகாரிகள் பழைய நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு போராட்டம் ; ஜாதி ஒழிப்புப் போராட்டம் ; பெயர் மாற்றப் போராட்டம் ; பெயர் மாற்றப் போராட்டம் என்றால் பெயர் அழிக்கும் போராட்டம் ; பெயர் எழுதும் போராட்டம், ஜாதிப் பெயர் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு போராட்டம் ; இப்போது அண்ணாப் பிள்ளை தெருவில் ஏன் பிள்ளையை அழிக்கிறீர்கள், அது அண்ணா என்று இருந்து விடாதா என்று அதே எண்ணத்தில் உள்ளவர்கள் போராட்டம் ; கள்ளக்கடத்தல், கலப்படம், இவைகளுக்காக அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது நலம் விரும்புகிறவர்கள் போராட்டம் ; நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகப் பணியாளர்கள் போராட்டம், மதுவிலக்குப் போராட்டம் ; மதுக்கடைகள் மறியல் போராட்டம் ; விலைக் குறைப்புப் போராட்டம் ; விலை உயர்வுப் போராட்டம் ; மீனவர்கள் போராட்டம், மீனவர்களுக்குள் போராட்டம் ; நடைபாதை வியாபாரிகள் போராட்டம், அவர்கள் இடம் வேண்டுமென்று கேட்கக் கூடாது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று இன்னொரு தரப்பு வியாபாரிகள் போராட்டம் ; தண்ணீர் கேட்டுப் பானை உடைப்புப் போராட்டம் ; தன் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்காதே என்று போராட்டம்.

இது போக திருட்டுக்கள். சைக்கிள் திருட்டு, கார் திருட்டு, வழிப்பறி திருட்டு, வீடு புகுந்து திருட்டு, இது போக குழந்தைகள் திருட்டு, இளைஞர் திருட்டு, முதியோர்கள் திருட்டு, காணாமல்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்தியைப் பெயரால் கொலை, சொத்துப் பெயரால் கொலை, அரசியல் வேறுபாடு என்ற பெயரில் கொலை, கடைசியில் நக்ஸ்லைட் என்ற பெயரில் கொலை, இவ்வளவையும் கண்டு பிடித்து இவைகளைத் தடுத்து பணியாற்ற வேண்டியவர்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், எங்கேயாவது எந்த சமுதாயத்தின் பிரதிநிதிகளாவது இதில்லாமல் இருக்க முடியுமா? எந்தப் பிரிவிலாவது ஒரு சில மக்கள் காவல் துறை எடுக்கிற நடவடிக்கையால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் இருப்பார்கள் திருடு கொடுத்தவனும் சரி திருடியவனும் சரி காவல் துறைக்கு எதிரிகளாவர். இந்த நிலையில் நாம் காவல் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு கேட்கும் போது, உங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறீர்கள் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் போது ஒன்றை மனம் விட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை யெல்லாம் நாங்கள் மனதில் வைத்துப் பேசினீர்கள் என்பதை நான் உலகுக்குச் சொல்வதற்காக இந்தப் பட்டியலை நான் இங்கே படித்தேன். இன்னும் பட்டியல் பெருகும். இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இதை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்டவர்கள், இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை னை அவர்கள் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பயன் என்ன எதிர் காலத்தில் ஓய்வெடுக்கும் போது அவர்களுக்குக் கிடைக்க இருக்கிற பயன் என்ன என்றால் ஒரு பயனும் இல்லை. கெட்ட பெயரைத் தவிர. லஞ்சம், ஊழல்—இதுதான் அவர்களுக்குத் தரப்படுகிற பட்டம். தவறுகள் சிலயிடங்களில் இருக்கும். நான் இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. இங்கே கூடச் சொன்னார்கள், கை. யூட்டு பெறுகிறார்கள் என்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னார்கள், காரணம், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய வசதி ரூ. 10 உயர்த்தி யிருந்தால் செய்திருக்க மாட்டார்கள். அது போன்று வசதிகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும் அது இல்லாததால் அவர்கள் தவறு செய்ய வேண்டி உள்ளது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன் ரூ. 10, ரூ. 20 மட்டும் முக்கியமானதல்ல. இந்த கையூட்டு என்றால் எங்கிருந்து எது வரைப் போகிறது என்பதை நாம் கொஞ்சம் கவனித்தால்தான் தெரியும். 'அங்கக் கெனாதபடி' எங்கும் பிரகாசமாய்' என்று அழகாகப் பேசுவார்கள். எங்கெங்கோ இருப்பது அங்கே எதிரொலிக்கிறது என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலர் அந்த நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். யாருக்குமே கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டும், கடமையிலிருந்து வழுவு வேண்டும் என்ற அந்த எண்ணம் இருக்காது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, தேவை, நெருக்கடி இவைதான் ஒரு மனிதனைத் தவறான பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லுகிறதே தவிர, பிறக்கும் போதே யாரும் கெட்டவனாகப் பிறப்பதில்லை. சாகும் போதும் யாரும் கெட்டவனாக சாவதில்லை. ஆனால் சிலர் இருக்கிறார்கள். என் மகன் செத்தாலும், என் மருமகள் தாலி அறுத்தாலும் பரவாயில்லை என்றிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு இலட்சத்தில் ஒருவர், ஒரு கோடியில் ஒருவர் இருப்பார்கள். அவர்களை மக்கள் நன்கு புரிந்து கொள்வார்கள். ஆனால், இந்த நிலையில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் மீது அனுதாபம் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, மற்றவர்கள் மீது அனுதாபம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அனுதாபம் என்று சொன்னால், ஒரு தாய்க்கு ஒரு ஊனமுள்ள குழந்தை, கைகால் விளங்க வில்லை ; இன்னொரு குழந்தை அறிவு மழுங்கி, முளை வளர்ச்சியில்லை ; இன்னொரு குழந்தை கண் பார்வை இல்லை, கைகால் விளங்காது. அதிலே அந்தத் தாய் யாருக்கு முதலில் உணவு கொடுப்பாள் என்றால், பார்வை தெரியாத, கைகால் விளங்காத அந்தக் குழந்தைக்கு முதலில் கொடுத்து விட்டு, கண்பார்வை தெரியாத அந்தக் குழந்தைக்கு முதலிலே கொடுத்து விட்டு, பிறகு அதே சமயத்தில் அறிவு மழுங்கிய இன்னொரு குழந்தைக்கு கொடுக்க விரும்புவாள் என்பதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள். அந்த வகையில் இந்த அரசு தன் கடமையைச் செய்ய முனைகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11.40].

சங்கங்களுக்கு உரிமை கொடுத்தீர்கள் என்றெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது ; நடை முறையில் உண்டா என்கிறார்கள் ; அந்தத் தவறுகளைச் செய்தவர்கள் மீது அரசு முன்னதாகவே கவனிக்கச் சொல்லி, அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அவர்களுக்கு அரசு விதித்துக் கொடுத்திருக்கிற அந்த விதிமுறைகள்படி அவர்கள் தங்களுடைய சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்ள இந்த அரசு துணை நிற்கும் என்பதையும், அதற்கு ஆவன செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சில இடங்களில் சில அதிகாரிகள் வேண்டாத காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். பிடிவாதமான காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் எஸ். பி. கணேசன் என்பவர் மீது அப்படிச் சொன்னார். ஆனால், இதே கணேசன் தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற போராட்டத்

981 6 7]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தின் போது, வேறு சிலர் கண்டித்த போது, அவர்களுக்கு எதிராக உரிமையைப் பெற, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு துணை நின்று போராடி, தன் கடமையைச் செய்தார் என்ற பாராட்டை....

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒரு கரெக்ஷன் மட்டும். அதே எஸ்.பி. கணேசன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கப்படுவதற்கு தாக்கப்பட்டபோது, பாதுகாப்பாக இருந்தார் என்று நான் பாராட்டவில்லை ; நான் கலெக்டரைப் பாராட்டினேன். அது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் வரும். அதே எஸ். பி. கணேசன், அதே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டுமென்றபோது, தன் அதிகாரத்தால் அங்குள்ளவர்களை கட்டி வைத்து, அந்த நிலப் பிரபுக்கள் கிராமத்திற்கு கொண்டு போனதற்குப் பிறகு, 9 பேர்களை கைது செய்து கொண்டு போனது அவரது தலைமையில் தான். அந்த எஸ். பி. வேண்டுமென்றே இரண்டு லாரிகளில் பார்டியை, படாலியனை வைத்துக் கொண்டு கைது செய்தார். அதற்குப் பிறகு தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி, வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி வாபஸ் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் இவ்வளவு நல்ல சாட்சியாகச் சொல்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அரசு உத்தரவின் பேரில் தான், அந்த எஸ். பி. கணேசன் அவர்கள் தன் கடமையைச் செய்தார்களே தவிர, விவசாயிகள் மீது கைவைக்கக் கூடாது என்ற இந்த அரசினுடைய கருத்துக்களை பிரதிபலித்தார்களே தவிர, நாங்கள் உத்தரவிட்ட பிறகு, அதை நிறைவேற்றாமல் திரும்ப வில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், கைது செய்ய வேண்டும் என்று உத்தர விட்டோம். அதற்குப் பிறகு விவசாயிகளாக இருந்தாலும் அல்லது யாராக இருந்தாலும், அவர் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் அப்படி இந்த அரசினுடைய உத்தரவிற்குக் கீழ்ப்படிந்து, தன் கடமையைச் செய்கின்ற ஒருவர் ஒருவேளை பாராட்டப்படுகின்றார் ; இன்னொரு வேளை குற்றஞ் சுமத்த வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது.

அதற்கு முழு காரணம் அரசுதான், மேல் அதிகாரிகள் தானே தவிர அந்த குறிப்பிட்ட அதிகாரி அல்ல என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். அப்படி தவறு வேண்டுமென்றே; நடந்திருந்தால் டி.ஜி.ஜி. பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் ;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

அல்லது ஜி.ஜி. பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அல்லது டி.ஜி.பி. பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது நாள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே எந்தத் தரப்பிலிருந்தும் பின் வாங்க அல்லது ஒடிப்போக நாங்கள் தயாராக இல்லை; விசாரிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் அதை. அவரைப் பொறுத்தவரை நிச்சயமாக கடமையை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி எனக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லி, அதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை நான் பொய் என்று சொல்லத் தயாராகயில்லை; அந்த வார்த்தை சட்டமன்றக் குறிப்பிலே இருக்கக்கூடாது; உண்மைக்கு புறம்பானது என்று சொல்ல வேண்டும் என்ற வகையிலும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு காரணம் அது பொய் அல்ல. அதை நம்புகிற அளவிற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் விசாரித்த பிறகுதான் அதுபற்றி ஒரு முடிவை சொல்ல முடியும் என்பதை நான் குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் போல பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. இங்கே மாமன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு கிடைத்த செய்திகடிதத்தின் மூலமாகவோ, அல்லது வேறு வகையிலோ எடுத்துச் சொல்கிறபொழுது படித்து காண்பிக்கிறார்கள். எனக்கு அப்போதுதான் தகவல் கிடைக்கிறது. விசாரித்து பதில் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. விசாரித்துச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்குமானால் அவ்வப்போது சொல்ல முடியும். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தது, உடனே பதில் சொல்ல முடிந்தது. ஏதோ ஒரு ஊரிலிருந்து இப்படித்தான் நடந்தது, தற்கொலை செய்து கொண்டார், அல்லது கொலை செய்யப்பட்டார்; தீ வைத்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லும்போது கிராமங்களிலே ஆனாலும் சரி, ஏதோ ஒரு சிற்றூரில் ஆனாலும் சரி, நகரத்திலேயானாலும் சரி, அத்தனை செய்திகளும் ஒரு முதலமைச்சருக்கு முழுமையாக வந்து சேர்ந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. போலீஸ் முன்பே விசாரித்து இருந்தால் முழுமையான தகவல்களைப் பெற்று நாம் இங்கே சொல்லியிருக்க முடியும்.

நான் அதற்கு ஒரு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, அந்த ஞானசவுந்தரி கொலை வழக்கைப் பற்றி, அதாவது மரணத்தைப் பற்றி; கொலை வழக்கு என்றும், தற்கொலை என்றும் இப்படி பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லி இங்கே பேசப்பட்டிருக்கிறது; அதைப்பற்றி முழு விவரத்தையும் நான் சொல்லக் கூடாது, அது விசாரணையில் இருக்கிற காரணத்தால்; இருந்தாலும் கடிதங்கள், கையெழுத்துக்களைப் பார்த்தால் எவ்வளவோ உண்மைகள் இன்னும் வெளி வரவில்லை என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அதை இங்கே கொண்டு வந்திருந்தால்கூட

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதை நான் வெளியிடப் போவதில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அதை தலைவருக்கு வேண்டுமானால் அனுப்பி வைக்கிறேன். மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அதைப் பார்க்கட்டும். ஆனால் உண்மை நிலைமையை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செய்திகள் இப்போது எதற்கெடுத்தாலும் வெவ்வேறு விதமாக வருகின்றன. நான் இதே மன்றத்தில் முன்பு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். பத்திரிகையிலே செய்தி, இங்கே சொல்கின்றவர்கள் எதைச் சொன்னாலும், அதை வெளியிடும்போது எச்சரிக்கையாக வெளியிடுங்கள் என்று நான் வேண்டி கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு என்ன பலன்? இன்றைக்குக் காலையில் பத்திரிக்கையில் பார்த்தால் மீண்டும் இராமநாதபுரத்தில் கலவரம்; இந்தத் தலைப்பு தேவை தானா? இந்த நாட்டிலே அமைதி ஏற்படுத்துகிற வழியா? பத்திரிகைகளுக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது; அவர்கள் எதை எப்படி எழுத வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அதை வெளியிடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது; யாரும் மறுக்க முடியாது. சமுதாயத்தின் ஒரு பிரச்சினை உருவாக்குவதற்குரிய ஒரு செயல் நடந்தாலும், நடக்கா விட்டாலும் அதை வெளியிடும்போது, இராமநாதபுரத்தில் கலவரம் என்றால் வேறு; மீண்டும் கலவரம் என்றால் வேறு; உடனே என்ன தோன்றும்? முன்னாலே தாக்கியவர்கள் தாக்கினார்களா? அல்லது தாக்கப்பட்டவர்கள் தாக்கினார்களா? எவ்வளவு கற்பனைகளுக்கு இடம் தரப்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் அந்த பத்திரிக்கைகள் எவ்வளவு பொறு போடு வார்த்தைகளை எண்ணி வெளியிட வேண்டுமோ அந்த வகையில் அந்த பணியை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளும் போது நாங்களும் அதேபோல் சில செய்திகளை அளவோடு வெளியே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் அரிசன மக்கள் தெருக்களில் புகுந்து அடித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் உடனே பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது. ஆகவே பத்திரிக்கையிலே வந்த செய்தியானது, அதிலே கருத்து வேற்றுமை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும், தாங்கள் சென்று வந்த போது, அமைதிப்படுத்திய பிறகு, கலவரம் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை. சூப்பிரண்டென்ட் போய் தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது உண்மையான நிலைமை என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கலவரம் என்பது வேறு; சண்டை என்பது வேறு; இவை இரண்டையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

சண்டை என்பது அவ்வப்போது ஏற்படுகிற உணர்ச்சி ; காழ்ப்புணர்ச்சி இவைகள். கலவரம் என்பது திட்டமிட்டு நடத்தப்படுகிற ஒரு பெரிய போராட்டம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

[முற்பகல் 11-50.]

அந்தக் கலவரம் என்பதே உள்ளத்தில் ஏற்படுகிற கலக்கத்தின் விளைவு என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தான் அதற்குக் கலவரம் என்று பெயர் வருகிறது. கலவரம் அடையாதே என்றால் குழப்பம் அடையாதே என்று பொருள் ஆகலாம் ; கலங்காதே என்ற பொருள் ஆகலாம், உண்மையை நீ சந்தேகப்படாதே என்று பொருள் ஆகலாம். ஆகவே அந்த வகையிலே கலவரம் ஏற்படுகிறது என்றால் ஒரு தரப்பார் இன்னொரு தரப்பார் மீது திட்டம்போட்டு அங்கே அந்த சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள் என்று பொருள். நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நண்பர், நான் பெயர் சொல்ல வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து அது பத்திரிகையில் வராமல் இருப்பது நல்லது. நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் பேசும்பொழுது கூட அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வருமானால் அது கூட குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள் என்பதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஜாதி என்று நம்பத்தகுந்த அளவில் தங்களை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அந்த வகையில் செயல்படுகிறவர்கள் வாழ்க்கை நடத்திச்செல்கிறவர்கள் இன்னொரு நம்பிக்கைக்குரியவர்களால் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று வந்தால் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நான் முன்னே சொல்லியிருப்பதைப் போல் ஒருஇடத்தில் பெரும்பான்மையாக இருக்கலாம், அங்கே அவர்கள் தாக்க முடிந்திருக்கலாம், இன்னொரு இடத்தில் அவர்கள் சிறுபான்மையாக இருக்கலாம், அங்கே சிறுபான்மை நிலையில் இருக்கிறவர்களை பெரும்பான்மையானவர்கள் தாக்க ஆரம்பித்தால் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதுமே ஒரு நிம்மதி இருக்க முடியாது. அந்த வகையில் இதை நான் கொஞ்சம் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதைப்பற்றிப் பேசினாலும் நாம் ஜாதிப் பெயரை சொல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று இருந்தாலும் சரி, உயர்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லாமல் விவாதங்களை நடத்தினால்கூட நல்லதாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஒரு

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குறிப்பிட்ட பிரிவை ஆதி திராவிட பிரிவிலிருந்து முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை அவர்கள் வைத்திருப்பதை எண்ணி நான் பெருமைப்படுகிறேன். நன்றி கூறுகிறேன். என்றாலும் இந்த அமைச்சரவை பிரிக்கப்பட்டு தனித்தனியாக இயங்குகிற ஒரு அமைச்சரவை அல்ல. எந்த அமைச்சரும் தன்னுடைய இலாகா விலே காரியத்தினைச் செய்கிறபோது தவறு செய்தாலும் நல்லது செய்தாலும் எங்கள் அத்தனை பேருக்கும் அதிலே பங்கு உண்டு என்பதை நான் எடுத்து வைக்கிற போது விவரம் தெரிந்த அவர்கள் உண்மையிலே அந்தப் பிரிவிலே இருக்கிற ஒரு பகுதி என் கையில் வந்தாலும் மட்டும் சிறப்பாக இருக்கும், அவரிடமிருந் தால் இருக்காது என்று எண்ணுவது எங்கள் எல்லோரையும் சந்தேகிக்கக்கூடாது, நாங்கள் ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்ந்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அடிக்கடி பேசுவதற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். நம்முடைய அரசு ஏற்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆகிறது. ஒரு வருஷமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே நாஞ்சலூரிலேயும் விருத்தாச்சலம் தாலுக்காவிலே முதனை என்ற கிராமத்திலே யும் நான்கு ஆசிரியர்கயளைக் கொண்ட பாடசாலைகள் அரிசன மக்களால் இலவசமாக கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட பாட சாலையிலே ஆசிரியர்களுக்கு நாற்காலி இல்லை, மேஜை இல்லை, பிளாக்க்போர்டு இல்லை இது சம்பந்தமாக அரிசன நலத்துறையிலே உள்ள அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும் அமைச்சர் உட்பட கடிதம் எழுதியும் இன்றுவரையில் வரவில்லை என்ற வேதனையால் இன்று மட்டுமல்ல, கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்திலே அப்படி நடந்திருக்கிறது, அதிகாரிகளும் உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தாலும் இந்தத் துறையில் பணிசெய்கிற ஒரு பாவ காரணத்தினால் தீண்டத்தகாதவர்களுடைய நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால் நம்பிக்கை அத்தனை அமைச்சர்களிடத்திலும் வைத்திருக்கிறேன் ஆனால் காரியம் நடப்பெறுவதற்கு இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேனே தவிர அமைச்சரவையைப் பிரித்துச் சொல்லவோ அல்லது குறைத்துச் சொல்லவோ நினைக்கவில்லை, என்பதை நான் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய நல்ல ஏண்ணத்தை நான் மதிக்கிறேன். அதிலே குறைகூறவில்லை. ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சில தவறுகள் அமைச்சருடைய கவனக்குறைவால் ஏற்படுகிறது என்று தயவுசெய்துயாரும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

நம்பிவிடக்கூடாது. அதிகாரிகளில் தவறு செய்கிறவர்கள் இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது நாடாளுமன்றத்தில். நூற்றுக்கும் மேலான பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இங்கே நடைபெறுகின்றன என்று இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை வைத்து, அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்பொழுது அனுப்பப்பட வேண்டியது எப்பொழுது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அனுப்பப்பட வேண்டிய அந்தக் குறிப்பை அண்மையிலே அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பிறகு விசாரித்து, பதில் கிடைத்த பிறகு, அனுப்பிய அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கையெடுப்பதற்கு சட்டப்படி வழிவகுத்திருக்கிறது; இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இதுபோன்ற தவறுகள் நடக்கலாம்; உத்தரவிடப்பட்டிருக்கலாம்; பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கலாம்; செயல்களிலே அது வெளிப்படையாகத் தெரிவதற்குரிய நிலைமையை உருவாக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே, அந்த வகையில் நீங்கள் சொல்வதை நாங்கள் எந்த அளவிற்கு மரியாதையோடும், மதிப்போடும், ஏற்றுக்கொள்கிறோமோ அதைப்போல எங்கள் அனைவரையும் ஒருமித்த கண்ணோடு பார்க்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றேன்.

எந்த அமைச்சராக இருந்தாலும் அவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வார்கள்; செய்து தீர வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகப் பொறுப்பேற்று வேறு வகையில் அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதை இங்கே நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு எண்ணம் உண்டு; எப்பொழுதுமே உண்டு; பல ஆண்டுகளாக உண்டு; இன்றல்ல—எனக்கு 20 வயது, 25 வயது இருக்கும்பொழுது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அந்தக் காலத்திலேயிருந்தே உருவான ஒரு எண்ணம் என்னுடைய உள்ளத்திலே வளர்ந்து இருக்கிறது. அதைச் சொல்வது பலருக்குப் பிடிக்காது என்றாலும் கூட நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்களே அவர்களிடம்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிரச்சினையை ஒப்படைப்பது என்பதோ, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றவர்கள் அவர்கள் மடமும் தான் அந்த

1981 மே 71

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இனம் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களுக்காகப் பேச வேண்டும் ; அதுதான் நியாயம் என்று சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை ; என்னுடைய மனச்சாட்சி ஒத்துக் கொள்வதில்லை ; வேறு வகுப்பினர் யார் துன்பப்படுகின்றார்களோ அந்த வகுப்பினருக்காகப் பேச வேண்டும் ; அந்த நியதி உருவாக்கப்பட வேண்டும் ; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பார்களேயானால் அங்கே வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் நின்று வெற்றி பெற்று வர வேண்டும். அதைப்போல வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மையானவர்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே சிறுபான்மை என்று அழைக்கப்படுகின்ற—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று நாம் விரும்பாத ஒன்றைச் சொல்கிறோமே அந்தப் பெயருக்கு உடையவர்கள் அங்கே தேர்தலிலே நின்று வெற்றி பெற வேண்டும்.

இதை நான் வெளியே சொல்லாமலேயே மதுரை மாநகராட்சித் தேர்தலில் அதை நான் சோதனையாக நிறைவேற்ற முயன்றேன். அந்தப் பகுதியிலே பெரும்பான்மையாக இருந்த மக்களுக்கு எதிராக மிகச் சிறுபான்மையான ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பிரதிநிதியை அங்கே நிறுத்தினோம். இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ; அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ; மிக்க செல்வாக்கு உள்ளவர் ; மாவட்டம், மாநிலம் என்ற அளவிற்குப் புகழ் படைத்தவர் ; பெயர் உள்ளவர் ; விளம்பரத்தைப் பெற்றவர், அவர் எதிர்த்து நின்றார். அவர் தோற்றார் ; தாழ்த்தப்பட்ட எங்களுடைய வேட்பாளர் வெற்றி பெற்றார். இதற்கு என்ன பொருள் ? மக்கள் சரியாகத்தான் இருக்கின்றார்கள், நாம்தான் பிரிக்கின்றோம்.

என்னுடைய உள்ளக்கருத்தைச் சொல்கிறேன் ; மக்களை அந்த நிலைமைக்கு நாம் கொண்டு போயாக வேண்டும். நாம் அந்த நிலைமைக்கு வந்தாக வேண்டும். அந்தச் சமுதாயம்தான் சமத்துவம் உள்ள சமுதாயமாக, ஒருமித்த கருத்துடைய சமதர்மத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சமுதாயமாக இருக்க முடியுமே தவிர, பாதுகாப்பிலே வந்து, பாதுகாப்போடு வெற்றி பெற்று, பாதுகாப்போடு இடம் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக நல்லெண்ணத்தைக் காட்டாது ; திறமையைக் காட்டாது, ஒற்றுமையைக் காட்டாது, ஒத்துழைப்புத் தருகின்ற மனப் பான்மையையும் காட்டாது என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த வகையில் நாம் பணியாற்ற, நாம் ஒருமித்து கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் காவல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தப் பிரிவுகள் என்று கவனிக்கும் பொழுது எந்தெந்தப் பிரிவினருக்கு எவ்வளவு இடம் என்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோமோ அந்த வகையில் இடம் தந்தாக வேண்டுமென்ற நியதியை இந்த அரசு கடைப்பிடிக்கிறது ; தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கும் என்பதையும், தகுதியும் உரிமையும் உள்ள வகையில் அது காப்பாற்றப்பட ஆவன செய்வோம் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் வேடிக்கையாகச் சொல்கிறேன். விபரீதமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் அதிக அதிகாரிகளையெல்லாம் எதற்காகப் போடுகிறீர்கள் தேவையில்லாமல் என்று சொன்னார்கள். முதல் நான் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள், காவல்துறையை விரிவுபடுத்த வேண்டும் ; அதிக ஆட்கள் வேண்டும், நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை நான் கருத்து வேறுபாடு என்று சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு சூழ்நிலையில் அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய எண்ணம்.

(நண்பகல் 12.00.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதிலே எனக்கு எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால், ஐ.ஜி.க்கள் என்ற பெயரால், டி. ஜி. ஐக்கள் என்ற பெயரால், ஒரே ஒரு ஐ.ஜி. இருந்த இடத்திலே இன்றைக்கு பல அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து, அவர்களுக்குத் தேவையான சம்பளம், மற்றும் பிரயாணப் படிகள், மற்றும் ஏனைய செலவுகள் செய்வதை அரசாங்கம் தவிர்த்திருக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு பெரிய அதிகாரி (மணியடிக்கப் பெற்றது) இருந்து, மற்றவர்களை வைத்து சமாளித்திருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிலருக்கு பழக்கம் உண்டு. தயவு செய்து எனக்கும் மணி அடித்துவிட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

காவல் துறையிலே இன்னும் அதிகமான காவலர்கள், மற்றும் அதை ஒட்டி இருக்கின்ற அதிகாரிகளுடைய பதவிகள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும், எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், அவர்களை ஒழுங்குபடுத்துகிறவர்கள் மேலேயும் தேவைப்படும். பட்டாளம் என்று சொல்லி, இத்தனை ரெஜிமென்ட் என்று சொல்லி அதற்கு ஒரு தளபதி என்று சொல்லும்போது, அதற்கு அடிஷனல் தளபதி, துணைத் தளபதி, உதவித் தளபதி, இப்படியெல்லாம் வரிசையாகப் போடுவார்களே, துணை இன்ஸ்பெக்டர், உதவி இன்ஸ்பெக்டர் என்றெல்லாம் போட்டார்களே, அது போல் இங்கும் தேவைப்படுகிறது என்று இங்கே நான் சொல்கிறேன்.

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஜி. இரா மச்சந்திரன்]

மேலும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு, அந்தப் பகுதியை, பிரிவை, சிறிது. சிறிதாக்கி, அதிலே அதிகாரிகளைப் போட்டு கண்காணிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அந்தப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக, பொறுப்பாளியாகத் தனிப்பட்டவர்கள் ஆக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் இவர்களைக் கேட்க வேண்டும்; இவர்களைக் கேட்டால் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும் என்று இல்லாமல் நாம் பதில் சொல்லியாகவேண்டுமென்றால், பிரித்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்ற வகையில்தான் அந்த ஜ.ஜி.க்களைப் பிரித்தோமோ தவிர, ஏதோ எனக்குச் சொந்தக்காரர் யாரும் இல்லையென்ற நம்பிக்கை எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற அத்தனை பேருக்கும் இருக்குமென்ற காரணத்தால் அதுவரை மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அல்லது வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக, யாருக்கோ பதவி கொடுப்பதற்காகவும் அல்ல என்பதையும் நம்புவீர்கள். சந்தேகம் எனக்கு இல்லாததால், அந்த நம்பிக்கையிலே நான் இங்கே என் கருத்தை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

அதே போல் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். ஒருவேளை இத்தனை ஜ.ஜி.க்கள் என்று போடுவது, உங்கள் 18 மந்திரிகளுக்கு ஏற்ப அந்த எண்ணிக்கை அளவிற்குக் கூட நீங்கள் போடுவீர்களோ என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார்கள். தயவு செய்து அஞ்ச வேண்டாம்; மைய அரசு மாதிரி குறைத்துக் கொள்ளவும் மாட்டோம். ஆந்திராவைப் போல் அந்த அளவுக்குப் போகவும் மாட்டோம் (சிரிப்பு). அந்த எண்ணிக்கை இங்கே வருமோ என்ற அச்சம் உங்களுக்கு. ஆக, இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துக் கொண்டு, அந்த எண்ணிக்கைக்கு நாங்கள் போகமாட்டோம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. இங்கே மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள், மாண்புமிகு ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் எல்லாம் பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நெடுமாறன் அவர்களும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களும் தான் இந்த அரசுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள். இந்த அரசு அவசரக்காலச் சட்டம் போலிருக்கிற என். எஸ். ஜி.-யைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற அவசியத்தை நான் உருவாக்கினேன், ஏன் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள், இரண்டு ஆண்டுக்காலம் செய்யவில்லை. மொரார்ஜி தேசாய் பிரதம அமைச்சராக இருக்கும் போது எழுதினார்கள், நான் செய்யவில்லை. தேவை ஏற்பட்டாலன்றி, நெருக்கடி ஏற்பட்டாலன்றி, நாங்கள் செய்யத் தயாராக இல்லை. ஆனால், நிலைமை என்ன? கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. ஆதாரம் இருக்கிறது. மிகப் பெரிய தவறு செய்கிறார்கள். மக்களைக் கெடுக்கின்றார்கள். அவர்களைக் கைது செய்துக் கொண்டு போனால் ஜாமீனிலே வெளியே வந்து விடுகிறார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை; அவர்கள் மறுபடியும் அதே தவறைச் செய்து, அதிலேயிருந்து வருகிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு மீண்டும் பெரிய தவறுகள்—அதாவது சாராயம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—அதைப் போன்ற தவறுகள் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளைத் தடை செய்ய முடியவில்லை, கைது செய்து உள்ளே வைக்க முடியவில்லை. மக்களிடமிருந்து தொடர்பு அறுக்கச் செய்ய முடியவில்லையென்றால் என்ன செய்வது, அதற்காக நாம் சட்டப்படி செய்திருக்கிறோம். நீதிபதி கொண்ட குழு, தலைமைச் செயலாளர் கொண்ட குழு, இப்படியெல்லாம் அமைத்து அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அவர்களை இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்வது நியாயம்தான், தகுந்த காரணம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. சில இடங்களில் இருந்து, சில மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அவர்களை இப்படி கைது செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டு இருக்கிறேன், அனுமதி வேண்டும் என்று கோரிக்கை கொண்டு வந்த போது—அவர்கள் பயந்து கொண்டு அப்படிச் செய்யவில்லை—நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, எங்களுடைய விருப்பு, வெறுப்பை வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை. அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தனி அதிகாரிகள், அதைப் பயன்படுத்தவேண்டிய அளவிற்குத் தகுந்த ஆதாரங்களைத் தருகிறவர்கள், அவர்களுடைய எண்ணத்தைத் தெரிந்து, ஒப்புக்கொண்டு, பிறகு தான் நாங்கள் பயன்படுத்துகிறோம். அரசியல்வாதிகளுக்கும், இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களை அரசியல்வாதி என்று அந்தப் பட்டியலில் சேர்த்து விடாதீர்கள். அவர் 'அவசரவாதியே' தவிர 'அரசியல்வாதி' அல்ல. எந்த நேரத்தில் அவசரம் அவசியமாக அவரைத் தூண்டிவிடுகிறதோ அவர் அந்த இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இருப்பார்.

அவர் நேற்றைய தினம் பேசியிருக்கிறார். நீங்கள் சொன்னவீர்களே விவசாயப் போராட்டம். அதையும் நிறுத்துவதற்குக் காவல் துறை வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சொல்கிறேன். வேறு ஏதோ சப்ஜெக்ட்டுக்குப் போய்விட்டதாகக் கருத வேண்டாம். அந்த விவசாயப் போராட்டத்தை தடை செய்ய வேண்டும் என்று வந்தால்—இந்த முறை போராட்டம் எப்படி நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், நான் என்ன நடந்தது என்பதைப் புதிதாகச் சொல்ல வேண்டாம். இப்போது என்ன சொல்கிறார் என்றால் இந்த அரசைக் கவிழ்த்துவிட்டு, இந்த அரசை நீக்குகிற வரையில் நான் உறங்கப் போவது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். மகிழ்ச்சி. எங்களைவிட ஒரு தல்லாட்சியைக் கொண்டுவர முடியும் என்றால், மக்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று விரும்பினால், நாங்கள் எப்படிக் குறுக்கே

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிற்க முடியும். இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு வாரம், இன்னும் 2 வாரம், இன்னும் 3 வாரம் இல்லை என்றால் அடுத்த வாரம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒருநாளும் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க மாட்டோம். அந்த முயற்சிக்குப் போகமாட்டோம், என்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் சொல்கிறார். நாங்கள் கவிழ்க்கமாட்டோம், அவர்களே கவிழ்ந்துபோவார்கள் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், தகுதி இல்லை என்றால் நாங்கள் கவிழ்ந்து போகிறோம். அதற்காக நாங்கள் வருத்தப்பட முடியாது. மக்கள் விருப்பத்திற்குக் குறுக்கே நாங்கள் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இப்போது பிரச்னை அது அல்ல. ஏதோ, நாங்கள் இந்தப் பதவி போய்விடுமோ, இந்த ஆட்சி போய்விடுமோ என்பதற்காக நாங்கள் எதையாவது விட்டுக் கொடுத்து காரியம் செய்கிறோம் என்ற தவறான கருத்து யாருக்காவது இருந்தால், அதைத் தயவு செய்து மாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக உட்கார்ந்து இருக்கிறோமோ அதேபோன்று தான் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் கூட அல்ல, வெளியே நாங்கள் இருந்து மகிழ்ச்சியோடு இங்கே நடக்கின்ற செய்திகளைக் கேட்டு பெருமையோடு உட்கார்ந்து இருப்போம். இங்கே இருந்தால் தான் மகிழ்ச்சி என்கிற நிலைமை கடந்த காலத்தில் இருந்து இருக்கலாம். இப்போது இல்லை. நான் கற்பனை கூடச் செய்யவில்லை. நான் முதலமைச்சராக ஆவேன் என்று. யாரோ புண்ணியவான் நல்லது செய்து என்னை இங்கே உட்கார வைத்து இருக்கிறார். ஆகவே, எனக்கு இதிலே ஆசை இருந்தது இல்லை. திடீரென்று எங்களை வெளியே போ என்று சொன்னபோது நாங்கள் அதிர்ச்சி அடையவில்லை. ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'சிவகவி' படத்தை நான் ஒளிப்பெட்டியில் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். 17ஆம் தேதி பிப்ரவரி இந்த ஆட்சி டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னபோது, என்னிடத்தில் ஒரு காரியத்திற்காக தேதி குறிக்க வந்த நண்பர் மணியன் போன்றவர்களிடத்தில் ஒரு சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, படத்தை வழக்கம்போல் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். படத்தைப் பார்த்து விட்டு வழக்கம்போல் நான் போனேன். காலையில் எந்தக் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கக்கூடாது, எனக்குக் காவல் இருந்தவர்கள் எல்லாம் வெளியே போகவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதிகாரிகள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பரவாயில்லை என்று சொல்லி அவர்களைப் போகச் சொன்னேன். அது தான் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்—உங்கள் நண்பன். இங்கேயுள்ளவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வேன். அண்ணா அவர்கள் இருந்து இருந்தால்

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

நாங்கள் எல்லாம் எப்படி எப்படியோ இருந்து இருப்போம். இப்போது பதில் சொல்லவேண்டிய நெருக்கடி எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்காது. அண்ணா இருந்து இருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் தனிக்காட்டு ராஜாவாக எங்கேயோ சுற்றிக்கொண்டு இருப்போம். நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் இந்தப் பதவிக்காக நாங்கள் எதையும் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தச் சந்தேகம் யாருக்காவது இருந்து இருந்தால், அதைத் தயவு செய்து விட்டு விடலாம். எதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று எங்கள் மனச்சாட்சி சொல்கிறதோ அதை நாங்கள் அனைவரும் செய்வோம். அதைப் போலவே எதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று எங்கள் மனச்சாட்சி சொல்கிறதோ, எங்களுடைய கொள்கை வற்புறுத்துகிறதோ அதைச் செய்வோம். அந்த வகையில் தான் நாங்கள் காரியங்களை ஆற்றி வருகிறோம். தயவு செய்து மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களுக்கும், அவர்கள் கட்சிக்கே சொல்வதுபோல், மற்ற அனைவருக்கும் சேர்த்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—அந்தச் சந்தேகம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த இந்த உறுதிமொழிக்கு இதய பூர்வமாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே ஆளுங்கட்சி வரிசையிலே இருக்கும்போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோமோ அதைப்போல எங்களை யாராவது அகற்றிவிட்டாலும் வெளியேயும் மகிழ்ச்சியாக இருப்போம் என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சருக்கு நான் மக்கள் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யாராவது உங்களை அகற்றி, நீங்கள் வெளியே போனாலும் மீண்டும் இதைவிட அதிக பலத்துடன் உள்ளே வந்து உட்காருவீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணம் நிறைய வைத்திருப்பவர்கள் ஏழை, ஏழை என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள். அதைப்போல மக்கள் நம்பிக்கை எங்களுக்கு அதிகமாக இருப்பதால்தான் இப்படித் துணிந்து சொல்கிறேன். நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. அவையடக்கம் என்று சொல்வார்களே, அந்த முறையில் அடக்கத்தோடு சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர மற்றவகையில் அல்ல என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் தோழர் நெடுமாறன் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே ஒருவர் சொன்னார். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் 'அதை நீங்களே சொல்லியிருக்கலாமே' என்று. அவர் சொன்னாலும், நான் சொன்னாலும் மற்றவர்கள் சொன்னாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான். அதில் வேறுபாடு இல்லை.

இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காவலர்களுக்கும் சமூக விரோதிகளுக்கும் நிறைய தொடர்பு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமான குற்றச்சாட்டும் அல்ல; விளக்கமும் அல்ல; அலட்சியப்படுத்தக்கூடிய செய்தியும் அல்ல. ஆனால் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் காவலர்களில் யார், யார் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகத் தெரிந்தால், அந்த விவரத்தை தனியாக எனக்கு கொடுப்பார்களானால், சில விசாரணைகள் நடப்பதைப்போல இந்தத் தவறை யார் செய்தார் என்று குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதோ அவருக்கே இந்தப் பிரச்சனையை அனுப்பி, நீங்கள் விசாரணை செய்யுங்கள் என்று சொல்லாமல் வேறு வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனாலும் ஒன்றை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். 3 ஆண்டுக்கு மேல் ஒரு அதிகாரி ஒரு அலுவலகத்தில், ஒரே இடத்தில் இருக்கக் கூடாது என்பது ஒரு விதி. அந்தந்த ஜில்லாவுக்குள் மாற்றப்பட வேண்டும்; இன்னும் சில அதிகாரிகள் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றப்படலாம்; இன்னும் சிலர் வேறு மாநிலங்களுக்கே கூட மாற்றப்படுகிறார்கள். இதை முறையாக வைத்திருக்கிறோம். இதிலே காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களையும் சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்கள் பல நேரங்களில்? அவர்களுக்கு என்று வீடுகள் இல்லை. கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறோம்; இன்னும் கட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லை. பல இடங்களில் வீடு இல்லை. சென்னை போன்ற இடங்களில் இருந்தாலும் எல்லோரும் 'போலீஸ் குவார்ட்டர்ஸ்' என்ற இடத்தில் இல்லை. மக்களோடு சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். மக்களுக்கிடையிலே வாழ்கின்ற ஒரு காவலர் என்றால், அவருக்கும் குழந்தைகள், மனைவி, தந்தை, தாய், வயசுவந்த தமக்கை, தங்கைகள், மற்ற உறவினர்கள் எல்லாம் தன்னுடன் இருப்பார்கள். இவர்களை எல்லாம் வீட்டில் வைத்துவிட்டு, வெளியே போய், பக்கத்து வீட்டில் ஒருவர் தவறு செய்கிறார், அவர் குடிகார, சாராயம் காய்ச்சுபவர் என்று தெரிந்தாலும் அவர் எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? அவர் அப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு என்ன பாதுகாப்பு? குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிடுகிறோம், எத்தனை நாளைக்கு? பக்கத்தில் இருப்பவர்களை விரோதித்து, எவ்வளவு நாளைக்கு வரழு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

முடியும்? ஆக, இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்ற வரையில் நாம் அவர்களைக் கொஞ்சம் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதை ஒரு கொள்கையாக வைக்கவில்லை. அந்தப் பாதுகாப்பைத் தந்த பிறகு அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டும், அடக்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி பதவி உயர்வு பெற்று, 37 ஆண்டுகளாக சென்னையிலே இருக்கிறார். அண்மையில் இங்கே அப்படி எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தேன். சென்னையில் குறைந்தது 4 ஆண்டு, 7 ஆண்டு, 9 ஆண்டு, 12 ஆண்டு, 18 ஆண்டு, 20 ஆண்டு, 35 ஆண்டு, 37 ஆண்டு என்று இப்படி இங்கே இருக்கிறார்கள். மயிலாப்பூரி லிருந்து இராயபுரத்திற்கு மாற்றம். இராயபுரத்திலிருந்து மைலாப்பூருக்கு அல்லது எக்மோருக்கு மாற்றம், இப்படியே சுற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர சென்னையை விட்டு வேறு ஜிடங்களுக்கு மாற்றப்படவில்லை. அதற்கு தொடர்புடையவர் யாராக இருக்க முடியும்? யாரை எதிர்த்து அவர் வாழ முடியும்? அவருடைய குடும்பத்தில் இருக்கிறவர்கள் கூட வியாபாரிகளாக இருக்கலாம், அல்லது வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கலாம்.

நிலைமை என்ன? இவைகளை எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்துகின்ற வகையிலே நாம் விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர அவர்களை மட்டும் குறை சொல்ல முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் இதைப்போன்ற குற்றச்சாட்டுகளை ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லாமல் குறிப்பிட்டு மாண்புமிகு உமாநாத் போன்றவர்கள் அந்த விவரத்தைத் தரவேண்டும், அதன்பிறகும் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் எங்கள் மீது எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சுமத்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொரு உதாரணத்தை நான் சொல்லி ஆகவேண்டும். இராமநாதபுரத்திற்கு நான் போய் பிறகு அங்கிருந்து திரும்பி மதுரைக்கு வந்து அதிகாரிகளை எல்லாம் கூட்டி வைத்து, கூட வந்தவர்களையும் கூட்டி வைத்து, சில பிரமுகர்களையும் அழைத்துப் பேசியதில் அவர்கள் சில விவரங்களைத் தந்தார்கள். ஏதோ தகவல் வந்தும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். உங்களுக்கு எப்படித்தான் தெரியும் என்று நான் கேட்டேன். போலீஸ்காரர் சொன்னார் என்று அவர் சொன்னார். போலீஸ்காரர் யார் என்று கேட்டேன். நான் சொல்லாமட்டேன் என்று சொன்னார். எந்தக் கட்சி என்று கேட்டபோது ஒரு கட்சியின் பெயர் சொன்னார். இங்கே அதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை,

1981 மே 7[[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அங்கே வந்தவர்களுக்கு தெரியும். நிலைமை என்ன? இப்படித் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டவர்கள் சமூக விரோதிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா? ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டவர்களாகத் தெரிந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அத்தனைபேரும் அதற்குப் பொறுப்பு என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்கள் எதிராக இருக்கிறார்கள், ஆட்சியினுடைய கொள்கைக்கு விரோதமாக செயல்படுகிறார்கள், அல்லது செயல்பட முனைந்தார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் எல்லோருமே சமூக விரோதிகள் என்றோ அல்லது அவர்கள் அனைவருமே தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, இலாக்காவிலே உள்ள அத்தனை பேரும் அதற்கு பொறுப்பு என்று நாம் சொல்ல முடியுமா?

அடுத்து, இளையபெருமாள் அவர்கள் கேட்டார்கள். அங்கே போகின்றபோது ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியை மட்டும் அழைத்துக்கொண்டு போனீர்களே, வேறு பிரிவினரை அழைத்துப் போகவில்லையே என்றார்கள். இந்த இலாக்காவை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று என்மீது நம்பிக்கையோடு இருக்கின்றபோது நான் அங்கே இருந்தால் நான் யாருடைய பிரதிநிதி? உங்களுடைய பிரதிநிதிதான். உங்கள் கட்சியிலே இருந்து ஒருவர் வந்தால் அவரை எப்படி நீங்கள் கட்சியின் பிரதிநிதியாக அல்லாமல் அந்த ஜாதியினுடைய பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஒரு கட்சியினுடைய பிரதிநிதி வருகின்றபோது என் கணக்கிலே அவர் அனைத்து ஜாதிகளுக்கும் சொந்தம். அந்தக்கட்சியிலே இருக்கின்ற அனைத்து மதத்தினருக்கும் அவர் சொந்தம் என்றுதான் நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். இதுதான் நியதியும் கூட. அங்கே வருகிறவர்களை எல்லாம் எந்த ஜாதி, எந்த ஜாதி என்று கேட்டு அழைத்து இருந்தேனேயானால் ஒவ்வொரு கட்சியிலேயும் 5 பேர், 10 பேர் வரவேண்டி இருக்கும். அதை நாம் மறந்து விட முடியாது. ஜாதி, மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களை உடையது தான் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் போல ஜாதி, மத பேதத்தை முழுமையாகத் தூக்கி எறிந்து விட்டவர்கள் என்று சொல்ல எனக்கு துணிச்சல் இல்லை. அதை நான் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஒருவகையிலே கொஞ்சம் முன்னுக்கு வந்து இருக்கிறோம். முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். உங்களையும் நாங்கள் அந்தக் கணக்கிலே சேர்க்கிறோம், அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1981 மே 7]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. கருத்து வித்தியாசமும் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டுதான் தீரவேண்டிய கட்டாயத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலே கீழ்வெண்மணியிலே நடந்ததிலும் சரி, முதுகுளத்தூரிலே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே நடந்ததிலும் சரி, தங்கள் காலத்திலே விழுப்புரத்திலே நடந்ததிலும் சரி, ராமநாதபுரத்திலே இரண்டு தடவையாக நடந்ததிலும் சரி, இந்த மண்ணிலே அந்த மக்கள் பிறந்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த பாவத்தை அனுபவிக்கவேண்டி இருக்கின்றது. உங்கள் மீதோ அல்லது உங்களுடைய அதிகாரிகளின் மீதோ உள்ள நம்பிக்கையிலே நான் குறை காணவில்லை. ஆனால் இந்த மண்ணிலே அந்த மக்கள் பிறந்துவிட்ட காரணத்தால் ஒரு கட்சியார் கூட தாங்கள் செல்வதற்கு முன்னே சென்று நீங்கள் அச்சப்படாதீர்கள், நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று இதுவரையிலேயும் சொல்லவில்லை. ஏ பிரிவு வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, பி பிரிவு வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, சரி இடங்களிலே சில பிரிவினர் மைனாரிட்டியாக இருப்பார்கள். சில பிரிவினர் மெஜாரிட்டியாக இருப்பார்கள். இரண்டு வகையிலேயும் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் எந்த அரசியல் வாதியாவது பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடத்திலே சென்று அவர்கள் உங்களை அடித்துவிட்டார்கள், பயப்படாதீர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று இதுவரையிலும் சொல்லாத ஒரு பாவநிலை இருக்கின்றது. இதை நீங்கள் ஜாதி என்று சொன்னாலும் சரி அல்லது மனிதாபிமானம் என்று சொன்னாலும் சரி, இந்த நாட்டிலே நாங்கள் பிறந்த பாவத்தினால் நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம் என்ற பெயர் கொடுத்தாலும் சரி, இதைத் தவிர்க்க முடியாத காந்தியார் காலம் முதல் இன்று வரையிலும் மெத்தனமாக இருக்கின்றனர் அரசியல்வாதிகள். ஆகவே முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அரசியல்வாதிகள் தான் இவ்வளவு தொல்லைகளுக்கும் காரணம் என்பதை நான் கொஞ்சம் கூட ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஒவ்வோரு காரியத்துக்கும் உதாரணமாக சங்கணாங்குளத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த அதிகாரிகள் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று கூட நான் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபோது, தங்களை நான் சந்தேகிக்காவிட்டாலும் நான் சந்தேக நிலையிலேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன், இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். அதைச் செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் உங்களிடத்திலே நான் வைத்திருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 7]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கூறுவது இன்று சமுதாயத்திற்கு எந்தவகையிலே உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து, எதிர்த்துப் போராடித்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே முன்னேறி இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டும் முன்னேறுவதற்கும் அவர்கள்தான் செய்யவேண்டும். ஆனால் இப்போது அவர் சொல்கிறார் எந்த அரசியல் கட்சிகளாலும் பயன் இல்லை என்று. அப்படியானால் மறுபடியும் ஜாதிக்குப் போகவேண்டும் என்பதுதான் அர்த்தம்.

[பிற்பகல் 12.20]

மேற்கொண்டு முன்னேற்றத்திற்கும் அவர்கள் தான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் சொல்கிற படி எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பிரயோஜனம் இல்லை என்றால், அப்போது மறுபடியும் ஜாதி முறை அடிப்படையில் தான் போக வேண்டும் என்றுதான் பொருளாகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியிடத்திலேயே அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று தான் அது பொருள் வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்துவிடக்கூடாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). எந்த அரசியல் கட்சியுமே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறபோது அவருடைய கட்சியையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்று பொருள். ஆகவே அது உள்கட்சிப் பிரச்சனையாக இருக்கலாம்.

நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும் என்ன சொல்கிறோம் என்று சொன்னால், இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக கட்சிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து அந்த தீயை அழிப்பதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். செய்வார்கள். இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேனே தவிர, பின்னாலே போய்—இதிலே எந்த அரசியல் கட்சியிடமிருந்தும் பாதுகாப்பு இல்லை, ஆகவே ஜாதியின் அடிப்படையிலே காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போக வேண்டும் என்று சொன்னால் அது தமிழ் சமுதாயத்திற்கு எந்த உதவியையும் செய்யாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருமை சகோதரர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லியதிலே ஒரு பகுதியை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன். விழுப்புரத்தில் உள்ள நீதி விசாரணை புத்தகத்தை எடுத்துப் பாருங்கள். சதா சிவம் கமிஷனிலே, எங்களுக்கு முன்னாலே சாட்சி சொன்ன

(திரு. எல். இளையபெருமாள்)

[1981 மே 7]

வர்கள் யார்? பின்னாலே சாட்சி சொன்னவர்கள் யார்? அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும் சரி, அல்லது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி—எப்படி அ...பிட்விட் போட்டார்கள்? பின்னாலே என்ன சொன்னார்கள் என்பதெல்லாம் விளங்கும். உங்களிடம் அந்த எண்ணம் இல்லை. நான் அந்த உணர்வைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த ரிகார்டுகளைப் போய் பாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது போலவே தஞ்சை மாவட்டத்திலே திருவோணம் என்ற இடத்திலே கோயில்புக வேண்டும் என்று அரிசன மக்கள் விரும்பினார்கள். திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா தி.மு.க., காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் எல்லோரும் சேர்ந்து கோயில் வாயில்படியில் நின்று கொண்டு, நீங்கள் உள்ளே வரக்கூடாது—வந்தால் கொலை நடக்கும் என்று 1977-லே சொன்னதை, 1980-லே சொன்னதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு சொல்லி, நான் ஜாதியை விரும்பவில்லை. இன்னும் சொன்னால், தமிழகத்தில் ஜாதி பேர் இல்லாது இருக்கிற ஒரே ஜாதி ஆதி திராவிடர்கள்தான். மற்ற அத்தனை ஜாதிக்காரர்களும் செட்டியார், முதலியார், ரெட்டியார், ஐயர், சர்மா என்று ஜாதிப் பெயர்களைப் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, எந்த ஜாதி பெயருமே இல்லாத ஒரு ஜாதி ஆதித் திராவிட மக்கள்தான் என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஐ. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும் என்பார்கள். அது போல கழுத்திலே கொஞ்சம் கலக்கம்—அது கலகம். அதன் விளைவாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்களும் கருத்து பரிமாறிக் கொண்டதில் சில உண்மைகள் வெளிப்பட்டன. அதற்கு மகிழ்ச்சி. இதிலிருந்து சின்ன நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் ஜாதியின் சண்ணோட்டத்தோடு அது செயல்படக் கூடாது என்ற உண்மையை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டோம் என்பதை எண்ணும்போது நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதேபோல எதுவுமே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று இங்கே குற்றம் சாட்டியதற்காக சொல்கிறேன். ஒரு குறிப்பு மாத்திரம் நான் இங்கே படிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

1980 ஆம் ஆண்டில் சாவல் துறையில் பணிபுரியும் ஆய்வாளர்கள் தன்னிச்சையாகவும், பாதிக்கப்பட்ட ஆதித் திராவிட மக்கள் மற்றும் தீண்டாமை குற்றத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளும், தண்டனை பெற்ற விவரங்களும்—பதிவு செய்யப்பெற்ற வழக்குகள் 759, தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் 55; விடுதலை பெற்றவர்கள் 528 மீதி நிலுவையில் இருக்கும் வழக்குகள் 176. ஆகவே, இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் ஐ.ஜி.க்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் எல்லாம் ஏன் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு ஒன்றை நான் பதிலாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்பு இருந்ததை விட வழக்குகளின், குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால், நடவடிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பொருளே தவிர, முன்னாடி இருந்ததைப் போல வழக்குகளை மறைத்து, எண்ணிக்கைகளை குறைத்து அறிக்கைகளை வெளியிட இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்த தகவலைத் தந்தார்கள். போலீஸ் கமிஷனர் ஸ்ரீபால் அவர்களுக்கு, டி. கே. கோஷி ஜெனரல் மேனேஜர் அவர்கள் ஒரு சமீபம் எழுதினார்கள்,

Dear Thiru Sri Pal.

I am pleased to inform you that thanks to the vigil and co-operation of your officers in the northern region of the city. During the month of March 1981, there was no one incident of pilferage of POL products by drilling holes. I trust the officers will continue to help us and maintain this excellent achievement. Please do convey our appreciation to the concerned.

இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், அந்த அதிகாரி எழுதுகிறார் இப்படிப் பாராட்டி, இங்கே பேசப்படுகிறது நாங்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று. ஆகவே, நான் அதற்குத்தான் சொன்னேன். எங்கிருந்து தகவல் வந்தது என்பது பற்றி குறிப்பிடவில்லை. எனக்கு யாரும் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்கிருந்து கிடைத்தாலும், பத்திரிகைகள் கொடுத்தாலும் அல்லது நண்பர்கள் தந்தாலும் இதுபோன்ற வன்மைகளைத் தொலை பேசியைப் பயன்படுத்தி ஒரு எட்டணா, ஒரு ஒரு ரூபாய் செலவு செய்து என்னிடம் கேட்டால் உடனடியாக தகவல்சள கிடைத்திருக்கும். கொடுக்கச் செய்திருப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு இன்னொன்று.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

1969-79-ல் கடன் மற்றும் மானியமாக மத்திய அரசு அனுமதித்த தொகை ரூ. 425.47 இலட்சம். இந்தத் தொகையில் எட்டு இலட்சம் ரூபாய் தவிர மற்றப் பணம் பூராவும் மாநில அரசால் செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. மீதமுள்ள அந்த எட்டு இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு செலவழிக்கப்பட்டு விடும். 1980-81-ல் 56.35 இலட்சம் ரூபாய் கடன் மற்றும் மானியமாக மத்திய அரசு வழங்கியது. இந்தத் தொகை பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. ஒரு ஆண்டு நவீனமாக்கும் திட்டத்திற்குச் செல்வழிக்கப்படாத பணம் வர்பஸ் ஆவதில்லை. அந்தப் பணம் அடுத்த ஆண்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. பட்டியல் வந்த பிறகுதான் செலவுத் தொகையின் முழு விவரமும் தெரிய வரும். மத்திய அரசு அளித்த உதவித் தொகை இதுவரையில் காலாவதியானதில்லை. காலாவதியாக அனுமதிப்பதும் இல்லை.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் நகரத்தில் இருக்கிற சாவல்துறை கமிஷனர் பற்றி ஒரு குற்றச் சாட்டு சொல்லி அவர்கள் எந்த அரசியல்வாதி எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றெல்லாம் கேள்விகள் கேட்டார்கள். அவர்கள் பேசியது அரசியல் கட்சிக்கு வாக்கு போடுங்கள், சொடுங்கள் என்று கேட்பதுபோல் இருந்தது என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர் எந்த அரசியல் கட்சி, எந்த அரசியல்வாதி என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டு அதன் பொருள் என்ன என்று சொல்லி That will amount to this என்று சொன்னேனே தவிர ஒப்பன் கான்வரலிங் என்று பொருள் வரும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அதிகாரிகள் வெவ்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பேசும்போது எப்படிப் பேச வேண்டும், யார் யார் எந்த வகையில் எந்த இடத்தில் எப்படிப் பேச வேண்டும் என்று நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டியதில் கொள்கை வேறுபாடு இல்லை.

ஆனால் கல்கி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற செய்தியை நான் சொல்லும்போது அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை முழுமையாக படிப்பது என் கடமை என்று ஒரு கூறுகிறேன்.

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

“நீங்கள் ஆளுக்கு ஒரு நோட்டுப் புத்தகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் பகுதியில் நடக்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள், கதவடைப்புகள், ஸ்ட்ரைக்குகள், ஊர்வலங்கள், கண்டனங்கள் இவற்றையெல்லாம் தேதிவாரியாக குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தேர்தல் சமயத்தில் எந்தக் கட்சியினர் மேற்குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிடுங்கள். பிறகு அந்தக் கட்சிக்கு ஓட்டு போடாதீர்கள். இதில் கலந்து கொண்டவர்கள் யார்யார் என்று பாருங்கள், அவர்களுக்கு ஓட்டு போடாதீர்கள் என்றால் ஆட்சிக்கு ஓட்டு போடுங்கள் என்று பொருள், அதிகமாக கலந்து கொண்டவர்கள் யார் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு வோட்டு போடாதீர்கள் என்றால் இதில் என்ன தவறு? அவர் அதிகாரி. அவர்கள் நாட்டில் குற்றங்கள் நடைபெறப் பண்ணம் குழப்பங்கள் நடப்பெறாவிட்டால் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு அதிகாரி; சென்னை நகருக்கு பொறுப்போடு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்?”

[பிற்பகல் 12-30]

இதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகளை மனதில் எண்ணி, அதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், குறிப்பு வைத்துக் கொள்ளுங்கள், எந்தக் கட்சியினர் மேற்குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளில் அதிகப் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, அதிகப் பங்கு பெற்றவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்காதீர்கள்—அதுதான் அவருடைய வேண்டுகோள். என்ன காரணம்? நான் முன்னாலே படித்தேனே பட்டியல், இதைப் போன்று பட்டியல் இருக்குமானால், எந்த நேரத்திலும், எந்த ஆட்சியும், எந்த அதிகாரியும் ஒழுங்காகச் சட்டத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது; நிறைவேற்ற முடியாது. ஆனால் அவர் என்ன சொன்னார்?

திரு. ரா. உமாநாத்: ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், இதன்மீதமாக அவருடைய சருத்தைச் சொல்வதில் தப்பில்லை. ஆனால், எலெக்ஷன் வருகிறபோது, அதிலே அதிகமாக எந்தக் கட்சி பங்கு கொள்கிறதோ, அந்தக் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போடாதே என்று சொல்வது பாலிடிக்ஸ் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். அவர் கலந்துகொண்ட இடம் அரிமா சங்கம். அரிமா சங்கத்தில் படித்தவர்கள், குறிப்பிட்ட நபர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே பேசும்போது இதைச் சொல்லியிருக்கிறார். டே. து. மக்சுளை வைத்துக் கொண்டு அல்லது வகுப்புவாதிகளை வைத்துக்கொண்டு, அல்லது பொதுக்கூட்டத்திலோ, மேடையிலே பேசி இருந்தால் நிலைமை வேறு. அரிமா சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பொது நலத்தோடு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

ரோடரி கிளப் போல் காரியங்களைச் செய்கின்ற அமைப்பு அது. அவர்களிடம் சொல்லும்போது, யார் என்று பார்த்துப் போடுங்கள் என்று சொன்னாரே தவிர, அவர்களுக்கு எதிராக வாக்கு அளியுங்கள், இப்படிச் செய்கிறவர்களுக்கு வாக்கு அளிக்காதீர்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக சந்தேகப்படலாம். ஆட்சிக்காக, ஆட்சிக் கட்சிக்காக அவர் கருத்தை வெளியிட்டார் என்று சொல்லலாம். உண்மையிலேயே நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூட கேட்கலாம். ஏன் எங்களுக்கு அப்படித் தோன்றவில்லை? எங்கள் கட்சி போராட்டவில்லை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆட்சிக் கட்சிக்கு எதிராக, ஆட்சிக் கட்சி போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் நோக்கம் இருக்காது. இந்த நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தால், சந்தேகத்திற்கு இடம் உண்டாகும். ஆகவே, தயவுசெய்து நான் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிலும் சந்தேகப்படாமல், செம்மையாக காரியம் ஆற்றுவதைக் கவனித்து, இதைப்போன்று விஷயங்களில் அவர்கள் நடந்து கொள்வதையும் கவனித்து, எது அதிகம்? எது குறைவு? என்பதைக் கவனித்து நீதி வழங்க வேண்டுமே தவிர எல்லாம் சரியாக இருக்கும், எல்லாமே சரிவர இருக்கும் என்ற வகையில் யாரிடமும், எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல.....

திரு. என். சங்கரய்யா : இதிலே பிரச்சினை என்னவென்றால், அவ்வாறு அதிகமாக நடக்கக்கூடிய ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஊர்வலங்களும் நல்ல நோக்கத்திற்கு நடக்கிறதா, தீய நோக்கத்திற்கு நடக்கிறதா என்பதுதான் கேள்வி. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன் இங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை மத்திய சர்க்கார் கலைத்ததற்கு நம்முடைய நேசக் கட்சியான நாங்கள் அதிகமான கிளர்ச்சியை நடத்தினோம். அதில் அந்தத் தேர்தல் முடிகிற வரைக்கும் அதிகமான ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியவர் இந்தக் கட்சி. ஆகவே அந்தக் கிளர்ச்சிகளையும், அந்த ஊர்வலங்களையும் அன்றைக்கு அதிகமாக நடத்தியது நியாயமானது. ஆகவே, அவருடைய கூற்றுப்படி, அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திலே அதிகப்படியான ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியவர்கள் நாங்கள். ஆகவே, நோக்கம் என்ன? அந்த நோக்கம் மக்களுக்குச் சாதகமானதா? ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, அதிகமாக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியதை எண்ணத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அரசியலிலே அனுபவம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் கூற்றுப்படி, அவர்

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்லியதைச் சொல்லியிருந்தால், எதிர்க் கட்சியாக நாம் ஆக் கப்பட்டு, இந்தப் போராட்டங்கள் நடத்தியது எல்லாம் அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே என்று நோக்கம் கற்பித்து, அதை யும் அவர்கள் உன்னிப்பாக கவனித்து நல்லதா, கெட்டதா, இந்தப் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று ஒரு அதிகாரி தீர்மானிக்க ஆரம்பித்தால், அவர் அரசியல்வாதி யாக ஆகிவிடுவார். ஆகவே, ஒரு அதிகாரி யார் போராட்டம் நடத்தினாலும், எந்தப் போராட்டம் நடத்தினாலும், அமைதி தான் தேவை என்று நினைக்கிற ஒரு அதிகாரியாகத் தான் செயல் பட வேண்டும், அந்த வகையில்தான் தன் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, ஆட்சியை, ஆட்சிக் கட்சியை கலைத்து விட் டார்கள், அதற்கு மக்கள் போராடுவது நியாயம் என்ற நோக்கத் திற்கு அவர் வந்தால், அவர் அதிகாரியாக இருக்க முடியாது. நடுநிலைமையோடு அவர் தன் கடமை ய எப்படிச் செய்ய முடி யும்? மேலதிகாரி உத்தரவிடுவார், அந்தப் போராட்டத்தைத் தடை செய்யுங்கள் என்று. இல்லை, இல்லை, அவர்கள் நோக்கம் நல்லது என்று அவர் அடிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் என்னவாகும்? அந்த வேலை அதிகாரிகளுக்கு இருக்கக் கூடாது. அது நியாயமா, அநியாயமா என்பதையும், நோக்கம் சிறந்ததா, இல்லையா என்பதையும் மக்கள் கவனிக்க வேண்டும்; அதற்கு மக்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்வதை, சட்டத்தின்படி நடத்தி முடிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு அதிகாரியினுடைய கடமை என்பதை பல முறை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த ஆட்சி மாறினா லும், அங்கே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள், நடுநிலைமையோடு தங்கள் கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்று நாம் பேசியிருக் கிறோம். அந்த வகையிலே தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டு மீண்டும் நேரம் அதிகமாகிறது என்ற காரணத்தால் இந்த அரசு ஒன்றை எப்படி செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறது என்பதைச் சொல்ல விழைகிறேன். அரசிதழ் பதிவு பெறாதவர்களைப் பற்றி நான் சிலவற்றைச் சொல்லியாக வேண் டும். அழைத்துப் பேசுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அழைத்து பேசுவதிலே எனக்கு ஒன்றும் நஷ்டமில்லை; யாரை அழைத்து பேசுவது? ஒரு முடிவை எடுத்து சந்தித்த பிறகு, பரிசீலிப்பதற்கும் பேசுவதற்கும் வாய்ப்பைத் தந்து அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கச் செய்து அதற்கு பிறகு அவர்கள் தீர்மானத்தைப் போட்டு, இதுதான் இறுதியான முடிவு; இதைச் செய்வோம், அரசை நடத்து வதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிற வகையிலே பல வேறு பணிகள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும்; மக்கள் தொல்லைப் படுவார்கள்; இந்த அரசின் மீது அவர்கள் ஆத்திரப்படுவார்கள் என்கிற நிலையிலே ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும் பொழுது, அரசைப் பொறுத்தவரையில் என்னவாயினும் மக்களுக்கு கொடுத்த உறுதி மொழியை காப்பாற்ற அரசின் நிதிநிலைக்கு ஏற்ப காரியங்களை ஆற்றும் பொழுது அவைகளைச் செய்ய இந்த அரசு பின் வாங்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

காது என்ற அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர அதற்காக எதைச் சொன்னாலும், அச்சுறுத்தினாலும், கேவலப் படுத்தினாலும், சட்டத்தை மீறினாலும், நியதியை கேட்க மாட்டோம், அதைப்பற்றி நினைக்கவே மாட்டோம் என்று சொன்னாலும் எந்த அரசும் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஆகவே எங்களால் முடிந்த வரையில் நாங்கள் சொல்லியாகி விட்டது. முடிந்ததை எல்லாம் நாங்கள் செய்து விட்டோம். அங்கே கொடுத்தார்கள் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். மத்திய அரசோடு போராட வேண்டும்; அதற்கு பிறகு மத்திய அரசு தருகிறது என்பதை நாம் சொல்கிறோம், சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். உங்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. கொடுக்கிறீர்கள், அதை எங்களிடம் கலந்து கொள்ளுங்கள், கொடுக்கிறோம் என்றால் அதற்கு பதில் இல்லை. இன்னொன்றைச் சொல்ல வேண்டும். பேசியதாக நினைவு வந்திருக்கிறது. ஏதோ சிலர் பணம் அங்கே அனுப்பினாலும் செலவு செய்வதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு காவல் நிலையத்தில் ஐந்து கைத்துப்பாக்கிகள் தற்காப்பிற்காக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அவைகளை வெளிநாட்டிலே இருந்து வரவழைக்க வேண்டுமென்று இந்திய பேரரசிடம் அனுப்பினால் தேவையில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். அங்கே என்ன நிலை? ஊர் எப்படி, மக்கள் எப்படி—இதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியுமா? அங்கே போய் புள்ளி விவரத்தை கணக்கு பார்க்கிறார்கள். அதை வைத்து அவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். ஆகவே தான் சில சமயம் இவைகளை வெளியே சொல்லாமல் பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கும் அப்படித்தான்.

விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும்; விவசாயிகளுடைய மின் கட்டணத்தை வசூலிக்கக் கூடாது; ஜப்தி செய்யாதீர்கள்; நாராயணசாமி நாயுடு என்ன சொல்கிறார்? நேற்றுக்கூட பேசியிருக்கிறார். திருச்செங்கோட்டிலே என்று நினைக்கிறேன். அங்கே பேசியதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. நிலத்தை தரிசாகப் போடுங்கள்; அரசாங்கம் உங்களிடத்திலே வரும் என்கிறார்; இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்கிறாரா? இதை எவ்வளவு நாட்களுக்கு அனுமதிக்க முடியும், கூப்பிட்டு பேசுங்கள் என்றால் கூப்பிட்டோம்; வர மாட்டேன் என்கிறார். நிபந்தனைகளை விதித்து இதையெல்லாம் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. பணம் வசூலிக்காமல், பணத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று; அதை செய்ய வேண்டும் நாங்கள்; பணத்தை வசூலிக்கக் கூடாது. மின்சார வாரியத்திற்கு எவ்வளவு கோடி நஷ்டம் என்று பார்த்தீர்கள். அந்த பணத்தை நாங்கள் சரி செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, வலியை வசூலிக்காதீர்கள். கடனை வசூலிக்காதீர்கள், நாங்கள் வட்டியையும் ஜூன் மாதம் 30ஆம் தேதி

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வரை விட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இவ்வளவு செய்த பிறகும் எதற்கெடுத்தாலும், இதைச் செய்ய மாட்டோம்; வந்து பார், நீ ஒத்துக் கொள்கிறாயா? வருகிறேன்; அதிலும் என்னை மட்டும் அழைத்தால் வருவேன்; மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் என்ன? இந்த நாட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லையா? அவர்கள் சொல்கிறார், நான் ஒத்துழைத்தேன்; இருக்கட்டும்; ஒத்துழைத்ததற்கு நாங்கள் என்ன செய்யவில்லை. நாங்கள் கமிட்டி அமைப்போம்; குழு அமைப்போம்; அமைச்சர் அந்தஸ்த்தில் ஒருவர் தலைவராக நியமிப்பது; வந்தார்களா? நீங்களே வந்திருந்தால் அந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். முடியாது என்று சொன்னீர்கள்; பிறகு வேறு ஒருவரை போட்டோம். அழைத்தோம், முடியாது என்கிறீர்கள். நபந்தனை விதிக்கிறீர்கள். போராடுவோம் என்கிறீர்கள். இதை அழித்து விட்டு மறு வேலை என்கிறீர்கள். ஒரு கொள்கை வைத்துக் கொண்டு, ஒரு முடிவை வைத்துக் கொண்டு கேள்வி கேட்பது நியாயம் அல்ல. விவாதித்த பிறகு ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமே தவிர, இது தான் என் முடிவு, இதற்கேற்ப விவாதிப்போம் என்றால் விவாதிப்பதில் அர்த்தமே இல்லை. இத்தகைய நிலைமைகளை எல்லாம்—மற்ற கட்சிகளை விட்டுவிடுங்கள்; எங்களை மட்டும் விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகளாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்—என்று ஒருவர் சொல்வாரானால் இங்கே இருக்கிற பிரதிநிதிகளை எல்லாம் நாம் எப்படி அலட்சியப்படுத்த முடியும். அத்தனை பேரும் மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய பிரதிநிதிகள் தானே இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் அந்தத் துணிச்சலோடு இருக்கிறார் என்றால் அதற்கு யார் பக்க பலம் என்பது நமக்கு தெரிகிறது. உண்மை மக்களுக்குத் தெரியும் போது அவர்கள் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்ற பதிலைத் தவிர நான் எதையும் சொல்வதற்கில்லை.

[பிற்பகல் 12-40]

இந்தக் காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசு சில முடிவுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் உள்ள 1,033 காவல் நிலையங்களில் 450 காவல் நிலையங்கள் தனியார் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. அனைத்து காவல் நிலையங்களும் அரசு கட்டடங்களில் இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் முதற்கட்டமாக புதிதாக 150 காவல் நிலையங்கள் கட்டப்படும். இதற்கென ரூ. 4 கோடி ஒதுக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மே 7]

அடுத்து, போக்குவரத்து காவல் துறைக்கு புதிய வாகனங்கள் வாங்குதல். சென்னை நகரின் போக்குவரத்துக் காவல் துறையை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்தோடு (தொலை தூர தொடர்புக் கருவி) வி.எச்.எப். பொருத்தப்பட்ட 3 வேன்கள் வாங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறையில் தற்போதுள்ள 1,873 பழைய மோட்டார் வாகனங்களில் ஆண்டுதோறும் 10 சதவிகிதம் புதுப்பிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன் முத்தக்கட்டமாக 187 புதிய வாகனங்கள் வாங்க ரூ. 1.57 கோடி ஒதுக்க முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறை வாகனங்களை பழுதுபார்த்து சிறந்த முறையில் பராமரிக்க வசதி செய்யும் நோக்கோடு, ஆவடியில் உள்ள மோட்டார் வாகன பழுதுபார்க்கும் பணிமனையை ரூ. 10 லட்சம் செலவில் மேம்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேலும் கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் இதைப்போல் தொடங்கவும் திட்டமிட உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

கோவையிலும் வேலூரிலும் உள்ள காவலர் பயிற்சி பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறும் காவலர்களுக்கு தேவையான கூடுதல் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், அப்பள்ளிகளுக்குத் தேவையான மேஜை, நாற்காலி, கட்டில் போன்ற சாதனங்களை வாங்க அரசு ரூ. 20 லட்சம் ஒதுக்க முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறையைச் சேர்ந்த குதிரைப் படைப்பிரிவை மேலும் விரிவுபடுத்தும் வகையில், கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற மாநகரங்களிலும் குதிரைப் படைப் பிரிவை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

சென்னையிலுள்ள காவல் துறை பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் புதிதாக ஓர் பேருந்து, ஒரு ஜீப், ஒரு கார் மற்றும் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள்கள் ரூ. 4.15 லட்சம் செலவில் வாங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படையில் பணிபுரியும் காவலர்கள் வேறு பிரிவுகளுக்கு மாற்றப்படாமல் நீண்டகாலமாக இப்பிரிவிலேயே இருப்பதை இந்த அரசு பரிவோடு பரிசீலனை செய்து தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படையில் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணிபுரிந்த காவலர்கள் சிறப்புக் காவல் படையிலிருந்து சட்டம் ஒழுங்கு பிரிவிற்கு மாற்ற முடிவு செய்துள்ளது. இவ்வாறு சட்டம் ஒழுங்கு பிரிவிற்கு மாற்றப்படுமுன் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (ஐ. பி. ஸி.), மற்றும் குற்ற நடைமுறைச் சட்டம் (சி. ஆர். பி. சி.) ஆகியவற்றில் போதிய பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

15-8-1980 முதல் காவல் துறையில் 'ஏவலர் முறை' இருக்கக்கூடாது என்று அரசு முடிவு செய்து ஆணைகள் பிறப்பித்தது. அதற்கேற்ப காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு ஏவலர்களுக்குப் பதிலாக அடிப்படை ஊழியரோ அல்லது அதற்கென ஒரு குறிப்பிட்ட ஈட்டுத் தொகையோ (லம்பு சம்) கொடுக்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் காவலர்களை மீண்டும் ஏவற் பணிக்கு பயன்படுத்த இந்த அரசு அனுமதிக்காது.

இன்னொன்று, வெளியூரிலிருந்து வருகின்ற பெண்கள் எங்கேயோ வழிமாற்றி அழைத்துச் செல்லப்படுவதாகவும் வேறு பல குற்றங்கள் நிகழ்வதாகவும் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

வெளியூர்-ரிலிருந்து வேலை தேடியோ அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ சென்னை மற்றும் முக்கிய நகரங்களுக்கு வந்து வழி தவறி அல்லற்படும் பெண்களுக்கு அவர்கள் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லவும் அல்லது அவர்கள் செல்ல வேண்டிய வேறு இடத்திற்கு சரியான முறையில் சென்றடையவும் ஒரு வழி காட்டும் நிலையம் ரயில் நிலையங்களிலேயே அமைத்துத் தர இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இவ் வழிகாட்டும் நிலையம் முழுவதும் பெண் காவல் அதிகாரிகளும் பெண் காவலர்களும் கொண்டதாக இருக்கும். வெளியூரிலிருந்து வரும் பெண்கள் நேரடியாக இந்த நிலையத்திற்குச் சென்று தாங்கள் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறோம் என்றும், எந்த இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்தால், அங்குள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வாகன வசதி செய்து போதிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்து தருவார்கள். இதன் முதற்கட்டமாக சென்னையில் சென்ட்ரல், எழும்பூர் நிலையங்களில் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்படும். பின்னர் மதுரை, கோவை, திருச்சி, தஞ்சை போன்ற ரயில் நிலையங்களிலும் விரிவுபடுத்தப்படும்.

தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படையில் தற்காலிக அடிப்படையில் தற்போது பணிபுரியும் சமையற்காரர், சலவைத் தொழிலாளர், நாவிதர் ஆகியோரது பணியை நிரந்தரம் செய்து முறைப்படுத்த இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனால் அவர்களுக்கு விடுப்பு மற்றும் ஓய்வூதியச் சலுகைகள் கிடைக்கும்.

அரசால் தனி வீடு கொடுக்கப்படாத தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல்படை வீரர்களுக்கு அவர்களது குடும்பங்கள் வேறு இடத்தில்தான் வாடகை வீட்டிலிருந்தால் வீட்டு வாடகைப்படி அளிக்கப்படும்.

காவல் துறையினரின் சேவை கிராமப்புற மக்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும் வகையில் இவ்வாண்டு புதிதாக 30 காவல் நிலையங்கள் துவக்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

தீயணைப்பு நிலையங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும். தீயணைப்பு நிலையங்கள் போதாது என்பதும் இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது

நாங்கள் வந்த பிறகு 31 இடங்களில் அதைப் புதிதாக அமைக்க திட்டமிட்டு 12 இடங்களில் அது நிறைவேற்றப் பெற்று விட்டது. பாக்கி 19 இடங்களில் அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் தாமதம் ஆகிறது. விரைவில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சம்மந்தப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கின்றோம். அதற்கு அவர்கள் உரித்தான பதிலைத் தருவார்கள்; விரைவில் அது நிறைவேற்றப் படும்.

மாவட்டங்களிலுள்ள ஆயுதப்படை பிரிவை மேலும் நல்ல முறையில் மேற்பார்வையிட கூடுதல் காவல் கண்காணிப்பாளர்கள் மற்றும் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர்களை நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. பதங்க்கும் மேற்பட்ட பிளட்டுன்கள் உள்ள தென்னார்க்காடு, திருச்சி, வடார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு கூடுதல் கண்காணிப்பாளரும், மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட பிளட்டுன்கள் செங்கல்பட்டு (மேற்கு), தஞ்சை (கிழக்கு), தருமபுரி, நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, புதுக்கோட்டை, ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு துணை கண்காணிப்பாளர் நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் பயிற்சிக் கல்லூரி மற்றும் காவலர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி அளிக்கும் அதிகாரிகள் திறமை, தகுதி, ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அத்தகைய அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு “அறிவுரப் படி” வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இச்சலுகை இப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் காவலர் முதல் காவல்துறை துணைத் தலைவர் (டி.ஐ.ஜி.) வரையுள்ள அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

மாவட்டங்களில் சட்டம் ஒழுங்கு நிலையைக் கவனிப்பதிலேலே மாவட்டக் கண்காணிப்பாளரின் பெரும்பகுதி நேரம் செலவாவதால், குற்றங்களைப் புலனாய்வு செய்து குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், தண்டனை அடையச் செய்வதிலும் போதிய கவனம் செலுத்தப்படமுடியவில்லை, என்ற குற்றச் சாட்டு இருக்கிறது. எனவே, குற்றங்கள் அதிகமாக நிகழும் மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு கூடுதல் எஸ்.பி. பதவி ஏற்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1981 மே 7] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சென்னை நகரப் போக்குவரத்துப் பிரிவில் பணியாற்றும் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்கு இப்போது வழங்கப்படும் சிறப்பூதியம் ரூபாய் பத்திலிருந்து ரூபாய் இருபதாக உயர்த்திக் கொடுக்கவும், தலைமைக் காவலர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பூதியத்தை ரூபாய் 14-லிருந்து ரூபாய் 25-ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இந்தியக் காவல் பணியில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் காவலர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், இளம் உதவி ஆய்வாளர்களுக்குத்தான் தற்போது கிட் அலவன்ஸ் அளிக்கப்படுகிறது. இனி, நடுத்தரப் பிரிவைச் சேர்ந்த காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும் அதாவது உதவி ஆய்வாளர்கள் முதல் மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் வரை உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் 'கிட் அலவன்ஸ்' வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர்கள், கூடுதல் கண்காணிப்பாளர்கள், துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு மாதம் ரூபாய் முப்பது வீதமும், ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருக்கு மாதம் ரூபாய் இருபது வீதமும் அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இளம் உதவி ஆய்வாளர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், காவலர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் 'கிட் அலவன்ஸ்' ரூபாய் பத்திலிருந்து ரூபாய் பதினைந்தாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

காவல் துறையில் இரகசியப் பிரிவு, குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு ஆகியவற்றில் பணிபுரியும் காவலர்களுக்கும் அகாரிகளுக்கும் இதுவரை வழங்கப்பட்டு வரும் சிறப்பூதியத்தை உயர்த்தித் தர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சென்னை நகரப் பகுதிகளில் பணியாற்றும், துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், முதல் நிலைக் காவலர்கள், இரண்டாம் நிலைக் காவலர்கள் ஆகியோர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்டுவந்த சிறப்பூதியம் ரூபாய் 75, ரூபாய் 50, ரூபாய் 25, ரூபாய் 25, ரூபாய் 10, ரூபாய் 10, ரூபாய் 10 என்பதை முறையே ரூபாய் 100, ரூபாய் 75, ரூபாய் 50 ரூபாய் 35, ரூபாய் 25, ரூபாய் 25, ரூபாய் 25, என உயர்த்தவும் சென்னை நகரம் தவிர மற்றப் பகுதிகளில் பணிபுரியும் துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், முதல் நிலைக் காவலர்கள், இரண்டாம் நிலைக் காவலர்கள் ஆகியோர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்டு வந்த சிறப்பு ஊதியம் ரூபாய் 75, ரூபாய் 35, ரூபாய் 15, ரூபாய் 15, ரூபாய் 7, ரூபாய் 5, ரூபாய் 5, என்பதை முறையே ரூபாய் 90, ரூபாய் 50, ரூபாய் 35, ரூபாய் 25, ரூபாய் 15, ரூபாய் 15, ரூபாய் 15 என உயர்த்தவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மே 7]

தீயணைப்புப் படையில் பணிபுரிபவர்களுக்கும் இது தொடரும் என்பதை

[பிற்பகல் 12.50]

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு முதல்வருடைய கவனத்திற்கு, 41 சுருக்கெழுத்தர்கள் இருக்கிறார்கள். போலிஸ் சர்வீஸ் சென்ட்டர் ரெகக்னைஸ் பண்ணியாயிற்று. அவர்களுக்கு அரிசியும் மற்ற ரிஸ்க் அவலன்ஸ் கொடுக்கவில்லை. 41 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இதை நீங்கள் கொஞ்சம் கன்சீட் பண்ண வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்லுவதற்குள், கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். தீயணைப்புப் படையினருக்கும் அந்த வசதி செய்து கொடுத்தோமே அது போல் செய்யப்படும் என்பதையும் அதுபோல் அலுவலர்கள் என்ற வகையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்றும்—காவல் நிலையத்தில் பணியாற்றுகிறவர்கள் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக ஊர்வலமும் வந்தார்கள். அதையும் இந்த அரசு தேவையான அளவு உயர்த்த இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லி, அந்தப் பளுவும் குறையும் என்று கூறி, ஆகவே, வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : —விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை.

திருவாளர்கள் உ. சுப்பிரமணியன், எண். வரதராஜன், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 55,85,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1981 மே 7]

கோரிக்கை எண். 16— தீயணைப்புப் பணிகள்.

திருவாளர்கள் டி. மணி, தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்கள் கருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. என். இராசாராமன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16— தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,46,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 32— பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,82,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திண்டிவனம் நகரில் மேல் நிலைக் கல்வி பயிலும் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு விடுதி கட்டி வசதி செய்து தருவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,82,63,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

[1981 மே 7]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளத்தை அதிகரிக்கவும், பள்ளி, கல்லூரிக் கட்டணங்களைக் குறைக்கவும் போதிய வசதி செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,82,63,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதித் திராவிடர் பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு அளிக்கப்பெறும் வசதிகள் போல் ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான அளவு வசதி செய்ய வேண்டுமாய் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,82,63,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவரமான அறிக்கை* பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, அதையே என்னுடைய முன்னுரையாக எடுத்து, நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் சேர்த்து, விவாதத்திற்குப் பிறகு பதிலுரைக்கின்ற வாய்ப்பை எனக்கு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*586ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1981 மே 7]

*திரு. பி. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை எண். 32-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாகப் பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழக மக்கள் தொகையிலே ஏறத்தாழ 65 சதவீதத்தினர் இன்றைக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் பட்டியலிலே இடம்பெற்றுள்ளனர். தமிழகத்தின் 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு மதிப்பீட்டுத் தொகையில் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 7,82,63,000 என்ற தொகையானது 1 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்தினை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

Equality consists in treating equals equally and unequals unequally என்று கூறினார்கள். “சமத்துவம் என்பது சமமானவர்களை சமமாக நடத்துவது; சமமில்லாதவர்களுக்கு விசேட சலுகைகளை அளித்து முன்னேற்றுவது” என்பதுதான் அதனுடைய கருத்து. இதே கருத்தில்தான் நமது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் முகவுரையில் சமூக நீதி அனைவருக்கும் கிடைக்குமாறு செய்வதற்கு கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

வகுப்பு பேதத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினரிடையே அதே வகுப்பின் அடிப்படையால் அளிக்கப்படும் சலுகையால் தான் அந்த வகுப்பு முன்னேற்றம் அடையமுடியும். அதைத் தான் இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய மேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள், முள்ளை, முள்ளால்தான் எடுக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1951 ஆம் ஆண்டு, அன்றைய பாரதப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டம் பிரிவு 15-ல் துணைப்பிரிவு 4 இன் மூலம் முதன் முதலாக ஒரு அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் மூலம், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு சமூக நீதியாகவும், கல்வி ரீதியாகவும், விசேஷ சலுகைகள் அளிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக, பின்தங்கிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்றென்றும் நேருஜியை மனதில் வைத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியப் பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் அண்மையில் கூறிய ஒரு கூற்றையும் இந்தத் தருணத்தில் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும்—மலை வாழ் பழங்குடி மக்

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1981 மே 7]

களுக்கும் சட்ட ரீதியாக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ சலுகைகளையும் ஒதுக்கீடுகளையும் தொடர்ந்து நீடிக்க உறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தி பின்தங்கிய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

தமிழ் நாட்டில் இன்றையதினம் 50 சதவிகிதம் பிற்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலையும், பகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தின் மக்கள் தொகையில் 65 சதவிகிதத்தினர் தற்போது பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களின் பிற்பட்டத் தன்மையும், முன்னேற்றமும் ஒரே சீரான நிலையில் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்தால், இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இந்த உண்மையை மதிப்பிற்குரிய சட்டநாதன் தலைமையில் அமைந்த பிற்பட்டோர் நலக் குழு அறிக்கை தெளிவாகக் காட்டி இருக்கிறது. ஆகவே, தற்போது பிற்பட்டோர் பட்டியலில் உள்ள அனைத்துச் சமூகத்தினருக்கும் சமநீதி ஏற்பட வழிவகை செய்வது மிகவும் அவசியமாகிறது. அதற்காக, மக்கள் தொகை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் தனித்தனி ஒதுக்கீடு செய்வதின் மூலம்தான் நலிந்த மக்களுக்கு இந்தச் சமநீதியை அளிக்க முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் அண்டை மாநிலமாக உள்ள கருநாடக மாநிலத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினரை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் தனித்தனியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வகையில் தனித்தனி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதை, கம்பார்ட்மென்ட் ரிசர்வே ஷனை அமல்படுத்த தமிழக அரசு திட்டமிட்டு இருப்பதை முன்னாள் பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலேயே கூறியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்தத் தனி ஒதுக்கீட்டிற்கு ஆதரவாக அண்மையில் கூறியதாக அறிகிறேன். ஆனால், இந்தத் தனி ஒதுக்கீடு பற்றி பிற்பட்டோர் நலக்கொள்கை குறிப்பில் எதுவும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதைக்கண்டு மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

17—11—1978 ஆம் தேதி தமிழக அரசின் சமூகநலத்துறை எம்.எஸ். நம்பர் 1087 என்ற ஒரு அரசாணையை வெளியிட்டிருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அரசாணையில் பிற்பட்ட பட்டியலில் உள்ள வகுப்பினர்களுக்கு சலுகை செய்யும்போது, அந்தப் பல்வேறு பிற்பட்ட வகுப்பினரின் மக்கள் தொகை எவ்வளவு என்று தெளிவாகத் தெரியாதது ஒரு இடையூறாக இருக்கிறது. எனவே, தமிழகத்திலுள்ள

1981 மே 7]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

பிற்பட்ட சமூகங்களின் மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டு தெரிவிக்க தமிழக அரசு இதன் மூலம் உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசாணை குறித்து தமிழக அரசு இது நாள் வரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? இந்த பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு தனித்தனி ஒதுக்கீடு (கம்பார்ட்மென்ட்ஸ் ரிசர்வேஷன்) செய்கின்ற அறிவிப்பினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிடுவார் என்று நாங்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றோம்.

[பிற்பகல் 1-00]

பிற்பட்டோர் நலத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் “மாநில பிற்பட்டோர் நலத் துறை ஆலோசனைக் குழு” திருத்தி அமைக்கப்பட்ட திட்டம் இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழு எப்போது திருத்தி அமைக்கப்படும்? அதை திருத்தி அமைக்கும்போது அரசுத் துறையைச் சார்ந்திராதவர்கள் இடம் பெறுவார்களா? எப்போது இடம் பெறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

படிப்பிற்காக உதவித் தொகை அளிக்கப்படுவதையும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். படிப்பிற்காக உதவித் தொகை அளிக்கப்படும்போது பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் 4-வது வகுப்பிலிருந்தே உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த உதவித் தொகையை ஒரு மாணவன் பெற வேண்டுமானால் அவன் முந்தைய ஆண்டுத் தேர்விலே 40 சதவீதம் மார்க் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும், அவனுடைய பெற்றோரின் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,500-க்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மாத வருமானம் 210 ரூபாய் வரக்கூடிய ஒரு சாதாரண ஊழியர் கூட, பிற்பட்டோர் விடுதியில் பண்புரிகின்ற சன்மயல்காரரின் குழந்தை கூட இந்தச் சலுகையை அடைய வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே இந்த படிப்பு உதவித் தொகையைப் பெற நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் 2,500 ரூபாய் என்ற வருமான வரம்பை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு 40 சதவீத மதிப்பு எண்கள் பெற்றவர்களுக்குத் தான் இந்த படிப்பு உதவித் தொகை என்ற நிபந்தனையையும் தளர்த்தி, தேர்ச்சி பெற்ற அனைவருக்கும் படிப்பு உதவித் தொகை கொடுக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. தங்கவேலு]

[1981 மே 7]

தற்போது பிற்பட்டோர் பட்டியலில் 65 சதவீத மக்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, தற்போது பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர் விடுதிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபோது பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு 65 சதவீதம் என்று இருப்பதை 75 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் திருச்சி மாவட்டத்தில் ஜெயங்கொண்டம் தொகுதி எல்லாத் துறைகளிலும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.—அங்கே இருக்கிற ஜெயங்கொண்டம், அரியலூர் போன்ற நகரங்களில் மாணவிகளுக்கு என்று தனியாக பிற்பட்டோர் மாணவியர் விடுதிகளை தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல என் தொகுதியாகிய ஜெயங்கொண்டத்தில் மீன்குட்டி, த. பனூர் ஆகிய இடங்களில் மாணவர் விடுதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல எனது தொகுதியான ஜெயங்கொண்டத்தில் ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று மதிப்புக்குரிய சட்டநாதன் தலைமையில் அமைந்த தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் நலக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அங்கே ஒரு கல்லூரியையோ அல்லது பாலிடெக்னிக் ஒன்றையோ அமைக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம்” என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, பிற்பட்ட வகுப்பினரின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு ஊக்கமட்டுவது குறித்து இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்தத் தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

உடையார்பாளையம் வட்டம் அனைத்து வகையிலும் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகவே இன்றுவரை இருந்து வருகிறது; குறிப்பாக தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறது. உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினர் மிகுந்த அந்தப் பகுதியில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் இல்லை; குறிப்பிடும் வகையில் நீர்த்தேக்கங்களும் இல்லை. தற்போதுள்ள வறட்சி நிலை காரணமாக மட்டுமல்லாமல், ஆண்டாண்டு காலமாக குடிதண்ணீருக்காக உடையார்பாளையம் வட்டத்திலுள்ள பல கிராமங்களில் மக்கள் பலவாறாக அவதிப்படுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை அங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 7]

[திரு. பி. தங்கவேலு]

உடையார்பாளையம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய ப்பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அதை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுகிறேன். அப்படி அறிவித்து, அங்கே பல சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் நல்ல ஈடுபாடு உடையவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக பின்தங்கிய மக்கள் நலனுக்காக மக்களுக்காக பல்லாண்டு காலமாக பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களே இந்தத் துறையை ஏற்றிருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு மக்கள் அடிப்படையில் தனித்தனி ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு துணைத் தலைவர் வர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவிலேயே எந்த மாநில அரசும் செய்திடாத அளவில், பின்தங்கிய இனத்தவர்க்கு 50 சதவிகிதத்தை கல்வியிலும் வேலை வாய்ப்பிலும் ஒதுக்கி, பின்தங்கிய இனத்தவர்கள் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி உண்டாக்கிவரும் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் மகிழ்வுடன் பாராட்டுகிறேன்.

பின்தங்கிய இனத்தவர் நலனுக்காக 7,82,63,000 ரூபாய் ஒதுக்கியும், பின்தங்கிய மாணவர்களின் உதவித் தொகைக்கென 40,000 ரூபாய் ஒதுக்கியும் புதிதாக பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கென 40 விடுதிகள் கட்டவும் திட்டமிட்டுள்ள மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின், இந்த அண்ணாவின் அரசை பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சுதந்திரம் அடைந்து 34 ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்திய மக்கள் தொகையில் 75 சதவிகிதத்தைக் கொண்ட பின்தங்கிய இன மக்களுக்கு வட மாநிலங்கள் பலவற்றில் போதுமான ஒதுக்கீடுகள் கிடையாது. பின் தங்கியோர் நலன் குறித்து ஆராய அமைக்கப் பட்ட மண்டல் கமிஷனோ கிடப்பில் போடப்பட்டு விட்டது. ஒரு வேளை பின்தங்கியோருக்கு ஒதுக்கீடுகளை மத்திய அரசு அளித்துவிடுமோ என எண்ணி, மத்திய அரசு அலுவலகங்களில் உள்ள உயர் அதிகாரிகள் அவசரம் அவசரமாக காலி இடங்களை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே பின்தங்கிய இன மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அரணாக உள்ள தமிழக அரசு மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை மத்திய அரசு செயல்படுத்தவும் பின்தங்கிய இன மக்களுக்கு மத்திய அரசுத் துறைகளான ரயில்வே, தபால் தந்தி, வருமானவரி, சுங்கம், வங்கிகள்,

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1981 மே 7]

எல்.ஐ.சி. போன்றவற்றில் 50 சதவிகித ஒதுக்கீட்டை உடனடி வழங்கவும் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளில் பின்தங்கிய இன மாணவர்கட்கு படிப்பு உதவித் தொகைக்குப் பதிலாக புத்தகங்கள் வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தகுதியுள்ள அனைத்து பின்தங்கிய இன மாணவர்களும் இந்தத் திட்டத்தால் பயன்பெறச் செய்தது இந்த அண்ணாவின் அரசுதான். பெரும்பாலான ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கிராமத்தில் வசிக்கும் பின்தங்கிய இன மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளை எட்டாவது வகுப்பு படிப்போடு நிறுத்தி விடுகின்றார்கள். ஆனால் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கான சலுகைகள் 9-வது வகுப்பிலிருந்துதான் வழங்கப்படுகின்றது. அதிலும் அதிக மதிப்பெண்கள் பெறும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கே அளிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பின்தங்கிய இன மாணவன் பள்ளி நேரம் போக மீதி நேரத்தில் வறுமையின் காரணமாக அவன் வயல் வேலைகளுக்கோ அல்லது ஆடு, மாடு மேய்க்கலோ செல்கிறான். அவனால் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற இயலாது. ஆனால் வசதியுள்ள பின்தங்கிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவன் ஓய்வு நேரத்திலும் படிக்கிறான், வசதியின் காரணமாக டியூஷன் வைத்தும் படிக்கிறான். ஆக அவன் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்று சலுகையும் பெற்று விடுகிறான். இதனால் ஏழைகளுக்கு நாம் அளிக்கும் திட்டம் பயன் தரவில்லை.

இந்நிலையைப் போக்க நாம் அளிக்கும் சலுகையை தொடக்கக்கல்வி முதல் மேல் நிலைக்கல்வி வரை அனைத்து பின்தங்கிய இன மாணவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென நான் இந்த அரசை வேண்டுகிறேன். தமிழக அரசின் ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையால் பின்தங்கிய இனம் நல்ல பல பயன்களைப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் அளிக்கப்பட்ட சலுகைகள், பதவிகள் அனைத்தும் பின்தங்கிய சாதிகளிலேயே ஒரு சில குறிப்பிட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அரசியல் செல்வாக்காலும், ஏனைய செல்வாக்காலும் பெறுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும், துறைகளின் முக்கியப் பொறுப்புகளிலும், அவர்களே ஊடுறுவியுள்ளனர். ஏனைய பின்தங்கிய சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்து எந்தச் சலுகையையும் பெற இயலாதவர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். பெயரளவிற்கே பின்தங்கியோர் பயன் பெறுகின்றனரே தவிர உண்மையில் பின்தங்கிய இனத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துச் சாதியினரும் உரிய சலுகைகளை அடையவில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதும் ஏமாந்து கொண்டதான் இருப்பார்கள் எனவும் நாம் எண்ணி விடக்கூடாது. இந்நிலையைப் போக்க ஒன்றும்

1981 மே 7]

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

இதுவரை வாய்ப்புக் கிடைக்காத பின்தங்கிய சாதிகளை தனியாகப் பிரித்து அவர்களை, “ மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் ” என அறிவித்து அவர்களுக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் ஒதுக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது பின்தங்கியோர் பட்டியலில் உள்ள ஒவ்வொரு சாதிக்கும் உள்ள மக்கள் தொகை அடிப்படையில் தனித் தனியாக ஒதுக்கீடுகள் அளிக்கலாம் எனவும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசு உத்தியோக நியமனத்தின்போது 50 சதவிகித ஒதுக்கீடு வழங்குவதுபோல், ஒவ்வொரு துறையிலும் உத்தியோக உயர்வின்போதும் இந்த 50 சதவிகித ஒதுக்கீடு முறையை அமுல்படுத்த ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

தற்பொழுது தமிழகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் சாதி அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில சாதி அமைப்புகள் கடந்த 50 ஆண்டுகட்கு முன்பு நம் நாட்டில் தொடங்கப்பட்டு, அவர்களின் கல்வி, சமூக மேம்பாட்டிற்கென்றே இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளால் எந்தக் காலத்திலும் எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்பட்டதில்லை.

வாய்ப்பே கிடைக்காத, சலுகைகளே பெற முடியாத கல்வியறிவற்ற பின்தங்கிய இனம் தங்களுக்கென சாதி அமைப்புகளை உருவாக்கி, அதை அவர்களின் கல்வி, சமூக மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படுத்துவதை நாம் குறை சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட அமைப்பில் பெரிய அரசியல் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டு நல்ல அறிவுரைகள் வழங்கி முடிந்தால் நிதி வசதியும் அளித்து ஊக்கப்படுத்துவதுதான் சிறந்த நெறியாகும். இதனால் அவர்கள் முன்னேறவும் வழி ஏற்படும். ஆனால் அனைத்து சலுகைகளையும் அனுபவிக்கின்ற ஓரிரு இனம் தற்பொழுது சாதி அமைப்பை வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒன்றை நான் வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒருசில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அறைகளைப் பார்த்தால் அங்கு தொகுதி மக்களைவிட, கட்சிக்காரர்களை விட அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரின் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களே நிரம்பி வழிகின்றனர். இதைவிட உயர்ந்த பதவியிலும் இதே நிலையினைத்தான் காண முடிகிறது. காண்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

அரசு அலுவலகங்களில் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமானால், செல்லுகின்றவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவோ அல்லது வேறு பொறுப்புகளிலோ இருந்ததான் ஆக வேண்டும் என்பதில்லை.

[திரு . எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1981 மே 7]

இவர் இன்ன சாதி என்றாலே காரியங்கள் நடைபெறுவதை நாம் பார்க்க முடியும். இந்த நிலைமை நிச்சயமாகப் போக்கப் படவேண்டும். அரசியல்வாதியாக இருக்கும் ஒருவருக்கு சாதி அகந்தை இருக்குமானால், அவரை எந்த அரசியல் இயக்கத்திலும் சேர்க்காமல் புறக்கணிக்க வேண்டும் என நான் எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

வேலை நியமனத்தின்போதும், பதவி உயர்வின்போதும், சில உயர்மட்ட மேல் அதிகாரிகள் தாங்கள் சார்ந்திருக்கும் சாதிக்காக செயல்படுவதாக பல புகார்கள் நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. இந்நிலையைப் போக்க ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிரப்பப்படும் பதவிகள் எத்தனை என்பதையும், அளிக்கப்பட்ட பதவி உயர்வுகள் எத்தனை என்பதையும் கணக்கிட்டு எந்தெந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த அரசு கண்காணித்தால், தவறுகள் நடக்காமல் தவிர்க்கலாம்.

குறைகள் முழுமையாகக் களையப் பெறவேண்டுமானால் பின் தங்கியோர் நலனுக்கென ஒரு அமைச்சரை நியமிக்க வேண்டுமென மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வேண்டி, முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோர் இனங்களிலேயே மிகவும் பிற்பட்டோர்களாக இருக்கக் கூடிய சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடி வெட்டுபவர்கள், ஓட்டர், குறவர்கள் போன்றவர்களுக்கு, தொழில் முன்னேற்றத்திற்கான கருவிகளை அதிக அளவில் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வில் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உதவித் தொகை பெறக்கூடியவர்களுக்கு ஆண்டு வருமானம் என்பது 1,501 விருந்து 2,500 என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் இருக்கும் விலைவாசி சூழலில், வருவாய்களின் கால அளவில் இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இவ்வளவு குறைவான தொகையை பெறுவதாக அவர்கள் பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கித்தான் தர வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நியாய ஊழல்களும் நடக்க ஏதுவாகிறது. ஆகவே வருமான வரம்பை உயர்த்தி சலுகைகளைத் தருவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மே 7]

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

அடுத்து, பள்ளிகளிலே படிக்கக் கூடிய பிற்பட்டோர் இன மாணவர்களுக்கு 90 சதவீதம் பள்ளிக்கு வருகை தந்ததாக பதிவேடு இருந்தால்தான் அவர்களுக்குத் தரக்கூடிய சலுகைகளைப் பெற முடியும் என்கிற நிலைமை இருப்பது சரியல்ல. அதை மாற்றி, அவர்களுடைய வருமான வரம்பை அடிப்படையாகக் கொண்டும், பிற்பட்ட நிலைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் அவர்களுக்கு சலுகைகளையும் உத்தரவாதத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளிகளிலேயும், கல்லூரிகளிலேயும் படிக்கும் பிற்பட்டோர் இன மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தை போதனா மொழியாக எடுத்துப் படிப்பதற்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அது முழுமையாக ரத்து செய்யப்பட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, விடுதிகளில் தங்கியிருக்கும் பிற்பட்டோர் இன மாணவர்களுக்கு அரசு ஒதுக்கியிருக்கும் 45 ரூபாய் தொகை போதாது என்று கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நாட்டில் நிலவும் விலைவாசி நிலவரத்தில் ஒரு டீ குடிக்க வேண்டும் என்றால் கூட 40 பைசா செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும் நிலையில் மாதம் ஒரு மணவனுக்கு 45 ரூபாய் எப்படி போதும் என்பதை கணக்கில் கொண்டு, குறைந்தபட்சம் ஒரு மாணவனுக்கு 100 ரூபாயாவது கொடுக்கும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாணவர்களின் விடுதிகளின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் 50 என்ற விகிதத்தில் விடுதிகளில் மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நியாயப்படி பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மிகவும் ஏழை மாணவர்கள் சிலர், அரசு அளிக்கும் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். அகவே, இன்னும் அதிகமான அளவில் விடுதிகளை கட்டி, இருக்கின்ற மாணவர்கள் முழுவதற்குமே அந்த விடுதிகளில் தங்கி, படிக்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று அந்த விடுதிகள் கட்டப் பெறும்போது, அதற்கான கான்டிராக்டுகளை வெளியார்களுக்கு கொடுக்காமல் அரசே ஏற்று நடத்தி கட்டிடங்களைக் கட்டி, வாடகை வீடுகளில் இருக்கும் சில விடுதிகளையும் இந்த அரசுக் கட்டிடங்களுக்கு மாற்றி செலவைக் குறைக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1981 மே 7]

அடுத்து, மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் செல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி நேர ஆசிரியர்களை இன்னும் அதிக அளவில் நியமித்து, அனைத்து பிற்பட்ட மாணவர்களும் நல்ல முறையில் கல்வி பெறச் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவிற்காக 22 காசுகள் ஒரு மாணவனுக்கு என்கிற விகிதத்தில் தரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது நிச்சயமாக போதவே போதாது; குறைந்தபட்சம் ஒரு ரூபாயாவது கணக்கிட்டு கொடுத்தால்தான், மதிய உணவின் தரம் ஓரளவிற்கு கூமாராக தற்போது இருக்கும் விலைவாசி நிலைமையில் இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தேர்ஸ்தாபனத்தின் சார்பிலே கொடுக்கக்கூடிய உணவு வகைகள் தரமானதாக இல்லை என்றும், புழுபுழுத்துப் போயிருப்பதாகவும் நிறைய புகார்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலித்துப் பார்த்து நல்ல முறையில் அந்த உணவுப் பொருள்களை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் தனியார் அறக்கட்டளைகள் சார்பில் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இல்லங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இல்லங்கள் சரியான முறையில் இயங்குகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு காலத்தில் நிலங்களை எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அதன் வருவாயைக் கொண்டு அந்த இல்லங்கள் சரியான முறையில் நடத்தப்பட்டால் இன்று சீரழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தனியார் நடத்தும் அந்த அறக்கட்டளைகள் மூலம் நடத்தப்படுகிற விடுதிகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகையைப் பொறுத்து, அதை வருட ஆரம்பத்திலேயே வழங்க வேண்டும். வருடம் முடிவில் அல்லது மத்தியில் அந்த உதவித் தொகை கொடுக்கப்படும்போது அதன் பலன் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே வருட ஆரம்பத்திலேயே அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர் இவர்களுக்கு அரசாங்கம் சலுகைகள் வழங்கக்கூடிய நேரத்தில் சலவைத் துறைகள் கட்டுவதாக அரசே சொல்லியிருக்கிறது. எனவே எல்லா

[1981 மே 7]

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகரங்களிலும் அதிகமான அளவிற்கு சலவைத் துறைகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் தரமான விதத்தில் சலவை செய்ய அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். முடிதிருத்துவோருக்கும் வேண்டிய சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. மு. அப்பாதுரை: தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களைக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள இந்த பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கை பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் பல்வேறு துறைகளில் எவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்று பிற்பட்டோர் என்று சொல்லும்போது பிற்பட்டோர் பட்டியலில் மிகவும் பிற்பட்டோர் என்ற ஒரு சில சமுதாயங்களும் அதில் உள்ளடங்கி இருக்கிறது. ஆகவே பிற்பட்டோர் பட்டியலில் குற்ற மரபினர் என்ற ஒரு பிரிவும் அங்கே காணப்படுகிறது. இப்படி அதில் பல்வேறு பிரிவினர்கள் இருந்தாலும் கூட பொருளாதாரத் துறையில் இவர்கள் பிற்பட்டவர்களாக இருப்பதால் இவர்கள் வாழ்வு மேம்பாடு அடைவதற்கு, கலாசாரம் பண்பாடு இவற்றில் இவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய, இந்தத் துறை தனியாகப் பிரிக் கப்பட்டு இன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது இன்று பிற்பட்டோர் சமுதாயம் பல்கிப் பெருகி வருகிறது. அந்தப் பட்டியலில் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி முற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத் தினர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இன்று பொருளாதாரத்துறையில் பின்தங்கியிருக்கக் கூடிய மக்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடைய போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, சென்னை போன்ற நகரங்ளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ரூ. 60 என்றும், கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 55 என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏறிவரும் விலைவாசி காரணமாக அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அந்த மாணவர்களுக்கு சீரான முறையில் உணவு வழங்க முடியுமா என்று பார்க்கின்றபோது அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பிற்பட்டோர் நலத்துறையில் இருந்து மானியம் பெற வேண்டுமானால் மாணவர்களின் பெற்றோர் வருமானம் ரூ. 2,500 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று சர்தாரணமாக விவசாயத்

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1981 மே 7]

தொழிலாளர்களுக்குக் கூட நாம் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ரூ. 5 கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது, குறைந்தபட்சமாக. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் சாதாரணமாக ஒரு விவசாயக் கூலிக்குக் கூட ரூ. 150 மாத வருமானம் என்றால் ஆண்டுக்கு அது ரூ.2,500-யைத் தாண்டிவிடும். ஆகவே இந்த வருமானம் வரம்பை ரூ. 5,000 என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உதவித் தொகை பெறுகிற பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களாக இருந்தால் 40 சதவீதம் மார்க்ஸ் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. இன்று கிராமங்களில் உள்ள மிகவும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அந்த மாணவர்கள் அந்தளவிற்கு 40 சதவீதம் மார்க்ஸ் பெற முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அந்த 40 மார்க்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்றிருப்பதை மாற்றி எல்லா பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கிடைக்கும் அளவிற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதி வாரியம் மூலம் மறவர் குடியிருப்பு, மற்றும் பிற்பட்டோர் குடியிருப்பு என்ற அடிப்படையில் இன்று ரூ. 4,300 எஸ்டிமேட் என்றால் ரூ. 3,225 மானியமாகவும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் ரூ. 1,075 கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு வந்து இரண்டு இடங்களில் அடிக்கல் நாட்டி வீட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-20]

ஆனால் இதுவரையில் அங்கே வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான எந்த அறிகுறிகளும் தென்படவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய சட்டமன்றத் தொகுதியில் மேல்மங்கலம் என்று சொல்லக்கூடிய பகுதியில் அவர்கள் வீடுகள் கட்ட 1075 ரூபாய் கட்டி, இரண்டு வருடங்களாகி விட்டது. ஒரு வீடு கூட கட்டப்படவில்லை. அதற்கு தட்கோ மூலம் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், மானியமாக உழைப்பாகக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலையை மாற்றி அவர்களே கட்டிக் கொள்ள உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்திலே ஆயிரக்கணக்கான பிற்பட்டோர் தங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலே ஒரு வீடு கூட நெல்லை மாவட்டத்திலே கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 மே 7]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

இந்த ஆண்டு நிதி கொடுப்பதற்கு, 1981-82-லே ரூ.1,000 ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அச்சுப் பிழையா அல்லது வேறு என்ன என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். தேபே ன்று நம்முடைய தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பிற்பட்டோர் பட்டியல் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபடுகிறது. குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மீனவர்கள் ஆதிதிராவிடர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் கிருஸ்துவ மீனவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, இன்றைக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, விலைவாசி ஏறியிருக்கின்ற நிலைமையில், அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாத நெருக்கடி நிலைமையில் போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது இன்றைக்கு மதவாத கும்பல் அதாவது ஆர்.எஸ்.எஸ்.என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அந்தச் சூழ்நிலையைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, திசை திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், கன்னியாகுமரியில் ரிவேசானந்த பாறையில் உள்ளவர்கள், அங்கே இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு எதிராக இனக் கலவரம் வரக்கூடிய அளவிலே தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபே ன்று, இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலையில்லாத தண்டாட்டம் பெருகி வருகின்ற வேளையில், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற அந்த இடங்கள் முழுமையாக அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அப்படி கிடைத்ததா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கின்ற வகையில் இந்த இலாகா செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அமருகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத் துறையை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதத்தை மிக விவேகத் தோடு, மிக விரைவாக முடித்துக் கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சொல்லாமலே தெரியும் பெரியோர் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, சொல்லாமலே பலபேர் பெரியவர்களாக இருந்து இந்த விவாதத்திலே, மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கின்ற வகையில் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்றாலும், இதிலே செய்யப்பட

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 7]

வேண்டிய மேம்பாட்டுத் தன்மைகளை உறுப்பினர்கள் சிலர் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள், அவ்வப்போது வினாக்கள் எழுப்பப்படும்போது, துணை வினாக்கள் மூலமும் தங்களுடைய கருத்துக்களை அவ்வப்போது சொல்லி வருகிறார்கள். அவ்வப்போது விடையளிக்கும்போது, இருக்கின்ற நிலைமைகளையும், எடுக்க வேண்டிய நிலைமைகளைப் பற்றியும் நான் அவ்வப்போது சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக, பிற்பட்டோர் நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த மாநிலம் அகில இந்தியாவிற்கே எடுத்துக்காட்டாக, வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, பிற்பட்டோர், முற்பட்டோர் என இரண்டு பிரிவுகள் தான் இந்தியாவிலே பொதுவாகக் கருதப்படுகின்ற அளவிற்கு அமைக்கப்பட்டு, வேறு பல மாநிலங்களிலும் 2 பிரிவுகள் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். பேக்வேர்ட் கம்யூனிடி அதாவது பிற்பட்டோர் என்று சொல்லும்போது, வட பகுதி மாநிலங்களிலே எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அது குறிக்கும். தாழ்த்தப்பட்டவர் அல்லாதவர்கள் அத்தனை பேர்களும் முற்பட்டோர் என்ற வகையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கேதான் 3 அடுக்குகளை வைத்திருக்கிறோம். ஆக, பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் என்றும், இவர்கள் அல்லாத மற்ற வகுப்பினர்கள் என்று 3 பிரிவுகளை வைத்திருக்கிறோம். இங்கே இருப்பதைப்போன்று பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினருக்கு இருக்கிற வகைகள் தங்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்கிற நிலையிலேதான் வேறு பல மாநிலங்களிலே அந்த உரிமைகளின் மீது போராட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெற்ற தகவல்கள் வந்திருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தின் சான்றோர்கள் பலரும் இதிலே நியாயங்கள் பல இருக்கின்றன என்று வலியுறுத்தி வந்ததின் காரணமாக அந்தக் கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு எல்லாத் தரப்பினராலும் ஆதரவு தரப்பட்டு அதற்கு உறுதுணையான தன்மை வளர்ந்து வருவது மிக மிக மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். ஆகவே இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை 1948-49 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்டு, இதற்கென்று தனி சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்க தலைப்பட்டனர். முதன் முதலாக 1948-49 ஆம் ஆண்டில் இருக்கும்போது ஒரு இலட்சம் ரூபாய் தான் இந்த பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கு ஒதுக்கினார்கள். இன்று படிப்படியாக ஆண்டுக்காண்டு வளர்ந்து வந்து இன்றைய நிலையில் 7 கோடியே 82 இலட்சம் ரூபாய் இந்த பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கு ஒதுக்கின்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. 1948 ஆம் ஆண்டில் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் கூட மாணவர்களுக்கு சலுகைகள், உதவித் தொகை அளிக்கிற அளவிற்குத் தான் அமைந்திருந்தது. அப்போது 609 மாணவர்கள் பலன் பெற்றார்கள் என்று சொன்னால், இன்றைய

1981 மே 7 [டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலையில் சென்ற ஆண்டு, 1980-81 ஆம் ஆண்டில் உதவித் தொகை பெற்ற மொத்த மாணவர்கள் மூன்று லட்சத்து சில்லறை மாணவர்கள் வருகிறார்கள். அதிலே பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் அடங்குகிறார்கள். உதவித் தொகை 3 கோடியே 73 இலட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டிலே மட்டும் மாணவர்களுக்கு பல்வேறுவிதமான உதவித் தொகைகளை எல்லாம் நாம் அளித்து வருகிறோம்.

அதைப்போல உணவு விடுதிகள், ஆண்டுக்காண்டு செய்து இப்போது கிட்டத்தட்ட 357 உணவு விடுதிகள் சென்ற ஆண்டு வரை நடத்துகிறோம். இந்த ஆண்டு சுமார் 40 விடுதிகள் திறக்கலாம் என்கிற ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு இருந்து வருகிறது. அதிலே பள்ளி மாணவர்களுக்கு மட்டும் 22,732 பேர்கள் விடுதிகளில் இருந்து பயில்கிறார்கள். கல்லூரி மாணவ, மாணவியர்கள் 3,925 பேர் இருந்து பயில்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அளித்து வந்த தொகைகளை கூட்டிக் கூட ஓரளவிற்கு கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துள்ளோம். 45 ரூபாய் கொடுத்து வந்த இடத்திலே 15 ரூபாய் கூட்டி 60 ரூபாய் தருகிற நிலைமையும்; 65 ரூபாய் கொடுத்து வந்த இடத்திலே 15 ரூபாய் கூட்டி 80 ரூபாய் தருகிற வகையிலும்; பிறகு 15 ரூபாய் கூட்டி 90 ரூபாய் தருகிற வகையிலும் நாம் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று நாம் இப்போது கணக்கிட்ட அளவிற்கு 213 வகுப்பினர்கள் இப்போது பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 70 வகுப்பினர் குற்றப்பரம்பரை மரபினரிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்ட வகுப்பினர் இதிலே வருகிறார்கள். மிகவும் பின்தங்கிய பிற்பட்ட வகுப்பினர் 'மோஸ்ட் பேக்வர்டு' என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு வருகிறவர்கள் 39 பிரிவினர் வருகிறார்கள். ஆகவே இதைத் தவிர வேறு சிலரும் தங்களை இதிலே இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை சிலர் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பின் தங்கியவர்கள் என்பதற்கு நாம் வைத்திருக்கிற இலக்கணம் என்ன என்றுச் சொன்னால் சமுதாயத்திலே பரம்பரை, பரம்பரையாக பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களின் காரணமாக பின்தங்கிய நிலைமையில், சமுதாயத்தில் தாழ்ந்து இருப்பவர்கள் என்பது ஒன்று; சமுதாய அந்தஸ்த்து; அடுத்து கல்வியிலே மிக மிக தாழ்ந்து இருப்பவர்கள் என்ற முறையிலே கணக்கிட்டு எடுக்கிறோமேத் தவிர பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்ததை கணித்து எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது தாழ் பல்வேறு வகுப்பினர் தாங்கள் இதில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பது வருகிறது. இப்போது அண்மையில் கூட நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்கள் செட்டியார்கள் கூட தங்களை பின்

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 7]

தங்கிய வகுப்பினர்கள் என்று சேர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி பலரும் தங்களை பின்தங்கிய வகுப்பிலே சேர்க்க ஆரம்பிப்பார்களேயானால் பங்கு எங்கிருந்து போகுமென்றால் பின்தங்கியவர்களுக்கு என்று நாம் ஒதுக்குகிற பங்கு, ஒதுக்குகிற இடம், விழுக்காடுகள் பலரும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு விடுவார்கள். யாருடைய நலன் கருதி இவற்றை செய்கிறோமோ அவர்களுடைய நலனுக்கு அதிகம் போக முடியாது. இதிலே அதிகமாக பட்டியலிலே சேர்க்கக் கூடாது என்று சட்டநாதன் குழுவினர் கூட மேற்கொண்டு பட்டியலிலே சேர்த்து விட்டால் யார் இதை அனுபவிக்க வேண்டுமோ அவர்கள் அனுபவிக்காத அளவிற்கு இதை குறைத்துவிடக் கூடாது என்று ஒரு எச்சரிக்கையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின்படி நாம் பார்க்கிறபோது கூட இப்போது கணக்கிடுகிறபோது சமூகாயத்திலே பின்தங்கியவர்களா அல்லது கல்வியிலே பின்தங்கியவர்களா என்று கணக்கின் அடிப்படையிலே தான் நாம் கணித்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஆகவே மக்கள் தொகை கணக்கு வந்ததற்குப் பிறகு சில பல சமூகத்தைப் பற்றி நாம் கணக்கிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுபற்றிய முழு குறிப்பும் வந்ததற்கு பிறகு அது பற்றி தனியாக ஆராயலாம். ஆனாலும் கூட மாணவ மாணவியர்களை ஊக்கப்படுத்துவதிலே, ஏழை எளியவர்களாக இருப்பவர்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள், தாழ்ந்திருப்பவர்கள், ஆகியவர்களுக்கு புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்குதல்; தேர்வு கட்டணம் அரசு செலுத்துதல்; தனி கட்டணங்கள் செலுத்துதல்; இலவச உறையுள்; முதலிய வசதிகளை செய்தல்; ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ். தேர்விற்கான சிறப்பு பயிற்சி வழங்குதல் ஆகியவற்றை எல்லாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சைதாப்பேட்டையில் மாத்திரம் 50 மாணவர்களை தேர்ந்தெடுத்து ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ். பரீட்சைகளுக்கு பிற்படுத்தப் பட்ட மாணவர்களை தயார் செய்வதற்கு என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கும் ஜி.ஏ.எஸ்., ஜி.பி.எஸ். பரீட்சைகளுக்கு தயாரிப்பதற்கு தனி பயிற்சி நிலையம் வைத்திருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

1981 மே 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப் போன்றே 50 பேர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 49 பேர்கள் பயிற்சி பெற்றதில் 6 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் 50 பேர்கள் பயிற்சி பெறுகின்ற கூடமும் கோயம்புத்தூரில் 50 பேர்கள் பயிற்சி பெறுகின்ற கூடமும், திருச்சியில் 50 பேர்கள் பயிற்சி பெறுகின்ற கூடமும் சைதாப் பேட்டையிலே இருக்கின்ற 50 பேர்கள் பெறுகின்ற நிலைமையும் சேர்த்தால் ஆக மொத்தம் 200 பேர்கள் பிற்பட்ட மாணவர்கள் ஜி.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். பயிற்சி பெறுவதற்கான திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலிருந்து மேற்கொள்ளலாம் என அரசு எண்ணி முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திலே மிக மிகப் பின்தங்கியவர்களுக்கே இருக்கின்ற ஒட்டர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், முடிதிருத்துவோர் ஆகியோருக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல வகைகளிலே பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். சலவையாளர் சமூகத்தினர் 5,10,000 பேர்களும் முடிதிருத்துவோர் 4,70,000 பேர்களும் இருக்கிறார்கள். சலவையாளர்கள் குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 பேர் என்று வைத்துக்கொண்டால் 1,02,000 அதைப்போலவே முடிதிருத்துவோர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 பேர் என்று வைத்துக்கொண்டால் 94,000 இருக்கின்றன என்று கணக்குப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக பல்வேறு சலுகைகளை அளித்துக் கொண்டு வருகிறோம். 1968-69 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இவர்களுக்கு இலவசக் கருவிகள் அளிக்கும் திட்டத்தை துவக்கினார்கள். 1968-69 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரையில் பத்து ஆண்டுகளில் கருவிகள் பெற்றோர் எண்ணிக்கை 27,180 பேர்கள். சலவையாளர்களுக்கு 13,514 முடிதிருத்துவோருக்கு 13,666 என்ற வகையிலே இலவசக் கருவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சலவைப் பெட்டிகளை இனாமாகத் தருகிறோம். ஒரு சலவைப் பெட்டி 315 ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது. அதைப் போலவே சவரப்பெட்டி 95 ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது, 16 கருவிகளைக் கொண்டது அந்தப் பெட்டி, 10 ஆண்டுகளாக 27,180 பேர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதை இப்போது நாம் கொஞ்சம் வேகப் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் சென்ற 3 ஆண்டுகளில் 1978-79, 1979-80, 1980-81 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகள் 23,249 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே வேகத்தை நாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதிகமான அளவுக்கு அதனால் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மே 7]

கிறோம். போயர்களுக்கு 100 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உளி, சுத்தியல், கடப்பாறை போன்ற கருவிகளை அளித்திருக்கிறோம். இப்படி அவர்களுக்கு 550 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சலவையாளர்களுக்கு நடமாடும் சலவை நிலையம் அமைக்க ஆகும் செலவு 545, அதில் நாம் மானியமாக 165 ரூபாய் தருகிறோம். , 480 ரூபாயை 4 சதவீத வட்டியில் நாம் கடனாகப் பெற்றுத் தருகிறோம். அதைப்போலவே சலவை நிலையம் அமைக்க மொத்தம் 1,050 ரூபாய் செலவாகிறது என்றால் அரசு மானியமாக 210 ரூபாய் தருகிறோம். 840 ரூபாய் வரையில் கடன் குறைந்த வட்டியில் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். முடிதிருத்தும் நிலையம் அமைக்க கடனாக 535 ரூபாய் 4 சதவீத வட்டியில் வாங்கித்தருகிறோம். ஆகவே இந்த வகைகளிலே அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகைகளின் மூலமாக செலவினத்தைப் பெருக்குகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. பிற்பட்ட மாணவர்களின் பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் 2,500 என்று இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அப்பாத்துரையும் மற்றவர்களும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த சமயத்தில் ஏற்படுத்தியது, அதற்குப் பிறகு விலைவாசி மற்றவைகள் வருமானம் மற்றவைகள் எல்லாம் கணக்கிட்டுப்பார்த்து ஓரளவுக்கு எண்ணி அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. நிதித் துறையும் பிற்பட்டோர் நலத்துறையும் அதை ஆராய்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த பள்ளி ஆண்டு தொடங்குவதற்கு முன்னால் ஒரு முடிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை ஓரளவுக்கு கூட்டுவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குற்றப் பரம்பரை பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு மானியம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். எல்லோருக்கும் வீடு கட்டுவது என்றால் ஒதுக்குவது முடியாது. வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக தரப்படுகின்ற அந்த வசதிகளை பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு சில பகுதிகளில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தருகிறோம்.

ஆனால் இவர்களுக்கும் ஓரளவு வீடு, மனை பட்டா வழங்குவதில் ஆதி திராவிடர்கள் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் ஒதுக்கி வருகின்றதிலே பத்து சதவீதம் இவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தருகின்ற ஒரு ஏற்பாடும் இப்பொழுது கட்டப்படும் வீடுகளில் 10 சதவீதம், மனைப்பட்டாக்களிலே 10 சதவீதம், மிகவும் பிற்பட்ட அதாவது மோஸ்ட் பேக்வார்ட் கம்யூனிட்டி என்பவர்களுக்கு

1981 மே 7]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒதுக்கித் தருகின்ற முயற்சியை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நில எடுப்புக்காக இந்த ஆண்டு, வருகின்ற ஆண்டில் 15 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அதுவும் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கின்றவர்களுக்கு, வீடே இல்லாமல் சஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்குச் செய்ய இருக்கின்றோம். இது போதாது என்றாலும்கூட நிதி ஆதாரங்களை வைத்து இந்த வசதி வாய்ப்புக்களை நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நிதி வசதிகளை நாம் பெருக்கப் பெருக்க எதிர் காலத்திலே அதற்கான சூழ்நிலைகளை அதிகமாக ஆக்கலாம் என்ற அளவிற்கு இருக்கிறது.

மத்திய அரசினுடைய நிதியை இந்த வகைக்கு நாங்கள் சேட்டுப் பார்த்தாலும்கூட பிற்பட்டோர் நலத்தறைக்கு நாம் செலவழிக்கின்ற ஏழு கோடியே சில்லறை ரூபாயானாலும், வேறு வகையிலானாலும் இந்த மாநில அரசு நிதியிலிருந்து முழுக்க முழுக்க நாம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மத்திய அரசுக்குகூட, வந்த குழுவினரிடத்தில் கூட நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஆனால் மத்திய அரசினால் ஆதி திராவிட மக்களுக்குச் செய்கின்ற நன்மைகளுக்கு ஓரளவுக்குக் கணிசமான அளவிற்கு அவர்கள் நிதி உதவி செய்கிறார்கள். அதோடு சேர்த்து மாநில அரசும் நிதி உதவி செய்கிறோம். பிற்பட்டோர் நலத்தறைக்கு ஓரளவுக்காவது செய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் வருமேயானால் கூடுதலாகச் செய்ய முடியும். அதைப் பற்றி அந்தக் குழுவினர் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை வருமேயானால் நமக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சாதகமான சூழ்நிலைகள் ஏற்படக்கூடும்.

ஆனால் இந்த வசதி வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி ஆங்காங்கு மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள் கட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு வசதி வாய்ப்புக்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அதிகமாக வருகிறது. ஆண்டுக்காண்டு நாம் ஒதுக்கீடு செய்கின்ற நிதியளவைப் பொறுத்தும், மிகமிகத் தேவைப்படுகின்ற இடம் எது என்பதைப் பொறுத்தும், எங்கே பிற்பட்ட வகுப்பைச் சர்ந்தவர்கள் படிக்காமலேயே இருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து அந்த இடத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவம் தருகிறோம். வேறு பல வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கும் இடத்திலே எப்படியாவது படித்துக்கொள்ள வாய்ப்பு வாய்ப்பு இல்லாத இடங்களில்தான் இந்த இல்லங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நாம் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மே 7]

இங்கே முக்கியமான கருத்துக்கள் பலவற்றையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மூலமாக வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றியும் இந்த அரசு கவனித்துத் தக்க முடிவெடுக்கும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவ்வப்பொழுது அதற்கான முடிவுகளில் ஈடுபடும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆனால் அதிலுள்ள கருத்துக்களை அரசு ஆராயும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே ஒரு விளக்கம் வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது மிகக் கருணையோடுதான் பின்தங்கிய மக்களுக்குச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். பின்தங்கிய சமுதாய மக்களிலேயே மிகவும் நலிந்த நிலையில் உள்ள வண்டி ஓட்டுகின்றவர்கள், வீட்டுத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களையும், பின்தங்கிய மக்களிலேயே உயர்ந்த நிலையிலே செல்வாக்கு உள்ளவர்களையும் பற்றி இவர்கள் இருவரும் ஒரே சமுதாயத்தினராக இருந்தாலும் அரசு ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்தது. ஆனால் அரசியல் காரணத்தினராலோ என்னவோ தெரியவில்லை. எல்லாரையும் ஒன்று படுத்தி விட்டதால் மிகவும் நலிந்த நிலையிலே, இரண்டாயிரம் ரூபாய்கூட வருமானம் இல்லாத நிலையிலே உள்ள பின் தங்கிய மக்கள், ஏழை மக்கள், கவுண்டர் அல்லது ஏழைகள், அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த உதவியைப் பெற முடியாத நிலை இருப்பது உண்மையா? அதற்கு அரசு வருங்காலத்திலே யோசித்து என்ன முடிவெடுக்கும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மற்றொன்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஒரு விளக்கம் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லி வீட்டுத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருக்கிறீர்களே?

திரு. எல். இளையபெருமாள் : இன்னும் ஒரேயொரு விஷயம். ஒரேயிடத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பு ஹாஸ்டல், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஹாஸ்டல், பிரைவேட் ஹாஸ்டல் என்று வைத்து 3 பகுதியிலேயும் 10 சதவீதம் சேர்ப்போம் என்று நாம் நல்லெண்ணத்தோடு சொன்னாலும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஹாஸ்டலில்கூட பெரிய அக்கிரங்கள், கொலை, சண்டைகள் நடப்பதால் அரசுக்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய வகுப்பு ஹாஸ்டல், அல்லது தாழ்த்தப்பட்டோர் ஹாஸ்டல் அல்லது பிரைவேட் ஹாஸ்டல் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே மூன்று ஹாஸ்டல்களையும் வைத்து இந்த மூன்று விதத்திலேயும் 10 சதவீதம், 10 சதவீதம், 10 சதவீதம் என்று மூன்று பேரும்

1981 மே 7]

(திரு. எல். இளையபெருமாள்)

ஒன்றுகூடி, அதனால் அவதி நிலை வந்திருக்கிறது. கும்பகோணம் அரியலூர், சேத்தியாந்தோப்பு, விருத்தாசலம், சென்னையில் கூட நடந்தது. ஆகவே, இதையெல்லாம் யோசனை செய்து அமைச்சரவை இதை நல்லபடி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். பொதுவாக இத்தகைய விவாதங்களில் பேசிய உறுப்பினர்கள் தான் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லுகின்ற பொழுது எழுந்து சந்தேகம் கிளப்புவது வாடிக்கை. ஆனால் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாத உறுப்பினர்கள் எழுந்து அவர்கள் எதையெதைப் பேச வேண்டுமென்று கருதினார்களோ அவைகளை இதைச் சாக்காக வைத்துப் பேசுவது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-40]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டாம்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல சட்டநாதன் கமிஷன், கல்வித் துறையில், பொருளாதாரத்துறையில், சமுதாயத் துறையில் முன்னேறியிருக்கிற சமூகங்கள் கூட இடம் பெற்று விட்டார்கள் எப்படியோ என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு அந்த முன்னேறிய சமூகத்தினர் பின்தங்கிய பட்டியலில் இடம் பெற்றிருப்பதை நீக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புவதுடன், கர்நாடகாவிலே செய்திருப்பதைப் போல, பின்தங்கியோர் பட்டியலில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்களும் மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்களும் எழுப்பியிருக்கிற பிரச்சனைகள் கொள்கை பற்றிய பிரச்சனைகள். பின்தங்கியோர் பட்டியலிலே பல பேர்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கென்று 25 சதவீதம் ஒதுக்கிய நேரத்திலும், சரி, 31 சதவீதம் ஒதுக்கிய நேரத்திலும் சரி, அந்தப் பின்தங்கியோர்களிலே வசதி படைத்து பின்தங்கியவர்களாக இருப்பவர்கள், அந்தச் சதவீத இடங்களை எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுவார்கள். மிகமிக பின்தங்கியவர்கள் எட்டிப் பிடிக்க முடி

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1981 மே 7]

யாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புகளையெல்லாம் எடுத்து, புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி, சில வகுப்புகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, பின் தங்கியோர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கி விட வேண்டுமென்று சட்டநாதன் கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அது இயலுமா என்பதுபற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால், புது புது வகுப்புகள் உள்ளே வந்து நுழையப் பார்க்கின்றனவே தவிர, உள்ளே நுழைந்த வகுப்புகள் வெளியேறுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமா என்பது கொள்கைப் பிரச்சனை. அதை எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்வார்களானால், அதுபற்றி முடிவு எடுக்கலாம்.

அடுத்தது, அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கியவர்களை இரண்டாகப் பிரிக்கலாமா என்ற கொள்கையிருக்கிறது. 50 சதவீதம் பின் தங்கியோர் இருக்கும்போது அதிலே மோஸ்ட் பாக்வார்ட் கம்யூனிட்டி, அதாவது பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கியவர்களுக்கு 25 சதவீதம், அந்தப் பின் தங்கியவர்களுக்குள்ளே வேறுபாடு வைத்து, 25 சதவீதம் என்று பிரிக்கலாமா என்று யோசனை சொல்கிறார்கள். அதே மாதிரி முற்பட்ட வகுப்பினருக்கு பிரிக்கப்பட்ட 25 சதவீதத்திலுங்கூட, அதே மாதிரி; பாதி பாதியாக, எந்தக் கணக்கும் பார்க்காமல் பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கிய முற்பட்ட வகுப்பினர் என்று பிரிக்கலாமா என்ற பிரச்சனையும் கொள்கை அடிப்படையிலே இருக்கிறது. அதை ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சர்வகட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு வைத்து, முடிவு செய்தது மாதிரி, சர்வகட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி, அதிலே இந்தக் கொள்கை பற்றிய பிரச்சனையை எல்லா தலைவர்களும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அந்த அடிப்படையிலே வேண்டுமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்துக்கு இடம் அளிக்கும் அளவுக்கு நாம் செய்யலாம். ஆனால், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லாவிட்டால், ஜாதி அடிப்படையிலே வருகின்றபொழுது, அவரவர்கள் மாச்சரியங்கள் கொள்கிறார்கள். ஒருமித்து செய்ய வேண்டிய ஒரு கொள்கை முடிவு இது. அதை சட்டநாதன் கமிட்டி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதை வைத்து நாம் விவாதிக்கலாம். இப்பொழுது அதைப் பற்றி முடிவு எதுவும் எடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது வாக்கெடுப்பு.

1981 மே 7]

மானியக்கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர்
முதலியோர் நலன்.

நிருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, கே. ஆர். சுந்தரம்,
கே. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேர
வையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள
கேள்வி—

“மானியக்கோரிக்கை எண் 32—பின்தங்கிய வகுப்பினர்
முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 7,82,63,000-க்கு
மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். . .

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று
நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்
றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின்
இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று நாளை 1981 ஆம்
ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் நாள் காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை
மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.44 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்
பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சுட்டப்பட்டிருக்கின்ற விதிகளும் ஆணைகளும் எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள் அறிவிப்புகள் ஏனைய தாள்கள்.

195. கோரிக்கை எண் 32—பிற்பட்டோர் நலத்துறை
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82. (தமிழ்,
ஆங்கிலம்).

196. பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் செயல்வினை முறைத்
திட்டம், 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்).